

ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
เมษายน 2556

ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
เมษายน 2556
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
เมษายน 2556

วิเชียร ทูวิลา. (2556). *ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:
รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์, รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์.

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตซึ่งกำลังศึกษารายวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2555 จำนวน 400 คน เป็นเพศชาย 174 คน เพศหญิง 226 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ทดสอบค่าเอฟ เปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธีแอลเอสดี และกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
2. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ของนิสิตชาย แตกต่างกับ นิสิตหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ แตกต่างกับ นิสิตคณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

OPINIONS OF STUDENTS TOWARDS LEARNING AND TEACHING MANAGEMENT OF
PHYSICAL EDUCATION IN BANSOMDEJCHAOPRAYA RAJABHAT UNIVERSITY
IN ACADEMIC YEAR 2012

AN ABSTRACT
BY
WICHIAN TUVIRA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for The
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

April 2013

Wichian Tuvira. (2013). *Opinions of Students Towards Learning and Teaching Management of Physical Education in Bansomdej Chaopraya Rajabhat University, Academic Year 2012*. Master Thesis, Med. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Paiboon Srichaisawat, Assoc. Prof. Wattana Suthipan.

This study was intended to study and compare Opinions of students towards learning and teaching management of physical education in Bansomdej Chaopraya rajabhat University, academic year 2012. The 400 proportional stratified randomly sampling were 174 males and 226 females. The writer's constructed questionnaire ($r = .92$) was used to collect the data. After the data were statistically treated for percentage, mean, standard, deviation, t-test, and F-test with pair test by LSD's method and the statistics significance at .05 level.

The findings were as follows:

1. The students' opinions as a whole towards learning and teaching management of Physical Education in Bansomdej Chaopraya Rajabhat University, Academic Year 2012 were at a high level.
2. The differences between male and female students' opinions towards learning and teaching management of Physical Education in Bansomdej Chaopraya Rajabhat University, Academic Year 2012 were significant differences at .05 level.
3. The students' opinions among Faculties regarding Faculty of Education, Faculty of Science and Technology, Faculty of Humanities and Social Sciences, and Faculty Management towards learning and teaching management of Physical Education in Bansomdej Chaopraya Rajabhat University, Academic Year 2012 were at .05 level.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้นั้น ผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากรองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ กรรมการควบคุม ปริญญานิพนธ์รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี ประธานกรรมการสอบปากเปล่า รองศาสตราจารย์ สุนทร แม้งสงวน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่กรุณาได้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบพระคุณ รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม รองศาสตราจารย์สุนทร แม้งสงวน อาจารย์สายัน พุทธลา อาจารย์สุรศักดิ์ เครือหงษ์ ที่ได้ให้ความ กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญการตรวจเครื่องมือวิจัย ให้คำแนะนำ แก้ไข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจนทำให้ สามารถนำไปเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลได้สำเร็จไปด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณ ท่านอธิการบดี คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนิสิตทุกๆ คณะ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาทุกท่าน ที่ได้ให้ คำแนะนำ สนับสนุน และ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณาจารย์และบุคลากร ทุกๆท่านที่ได้ให้ความรู้และ โอกาสต่างๆมากมายแก่ผู้วิจัย จนการวิจัยครั้งนี้ประสบความสำเร็จไปด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ ขวัญไชย ทวีลา คุณแม่ กนกพร สว่างอารมณ์ คุณน้ำเพ็ญ ทวีลา อาจารย์นงนุช บางท่าไม้ และญาติ พี่ น้อง และเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ ให้ ความห่วงใยตลอดมา คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศสิ่งที่ดีงาม แก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

วิเชียร ทวีลา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา	5
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
สมมุติฐานในการวิจัย	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น.....	10
ความหมายของความคิดเห็น.....	10
องค์ประกอบของความคิดเห็น.....	13
การเกิดความคิดเห็น.....	13
ประเภทของความคิดเห็น.....	14
การวัดความคิดเห็น.....	15
ความสำคัญของความคิดเห็น.....	16
ความหมายของหลักสูตร.....	17
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา.....	18
ความหมายและความสำคัญของวิชาพลศึกษา.....	18
จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา.....	20
วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา.....	23
ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา.....	28
สื่อ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในการเรียนวิชาพลศึกษา.....	31
การวัดและประเมินผลในการเรียนวิชาพลศึกษา.....	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
จุดมุ่งของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา.....	37
ขอบข่ายของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา.....	40
ประโยชน์ของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา.....	45
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป.....	50
ความหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป.....	50
โครงสร้างหลักสูตร.....	51
รายละเอียดวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต.....	51
บทเรียนที่ 5 ทักษะการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ.....	52
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	53
งานวิจัยในต่างประเทศ	52
งานวิจัยในประเทศ	52
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	64
การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	64
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	65
การเก็บรวบรวมข้อมูล	66
การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	67
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	121
ความมุ่งหมายของการวิจัย	121
สรุปผลการวิจัย	123
อภิปรายผล.....	125

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
ข้อเสนอแนะ.....	127
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	127
บรรณานุกรม.....	128
ภาคผนวก.....	138
ภาคผนวก ก.....	139
ภาคผนวก ข.....	148
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	150

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.....	65
2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	69
3 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555.....	70
4 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตร.....	71
5 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอน.....	72
6 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีการสอน.....	73
7 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านอุปกรณ์ และสถานที่.....	74
8 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 และด้านการวัด และประเมินผล.....	75
9 ความคิดเห็นของนิสิตชาย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตร.....	76
10 ความคิดเห็นของนิสิตชาย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอน.....	77
11 ความคิดเห็นของนิสิตชาย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีการสอน.....	78
12 ความคิดเห็นของนิสิตชาย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านอุปกรณ์ และสถานที่.....	79
13 ความคิดเห็นของนิสิตชาย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 และด้านการวัด และประเมินผล.....	80
14 ความคิดเห็นของนิสิตชาย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555.....	81

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
39 ความคิดเห็นของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชา พลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555.....	106
40 ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตร.....	107
41 ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอน.....	108
42 ความคิดเห็นของนิสิตคณะคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีการสอน.....	109
43 ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านอุปกรณ์ และสถานที่.....	110
44 ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านการวัด และ ประเมินผล	111
45 ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555.....	112
46 เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชา พลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างคณะ วิชาที่ศึกษา.....	113
47 เปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างคณะวิชาที่ศึกษา ด้านหลักสูตร.....	114
48 เปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างคณะวิชาที่ศึกษา ด้านผู้สอน.....	115
49 เปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างคณะวิชาที่ศึกษา ด้านวิธีการสอน.....	116

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
50 เปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างคณะวิชาที่ศึกษา ด้านอุปกรณ์ และสถานที่.....	117
51 เปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างคณะวิชาที่ศึกษา ด้านการวัด และประเมินผล.....	118
52 เปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างคณะวิชาที่ศึกษา ทุกด้าน.....	119

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นสถานศึกษาที่ก่อตั้งมาครบ 116 ปี ใน พ.ศ.2539 สถานศึกษาอันมีชื่อว่า “บ้านสมเด็จเจ้าพระยา” เกิดจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ที่จะตั้งโรงเรียนแบบ โรงเรียนเทศบาล (Public School) ของอังกฤษ

ในพ.ศ.2456 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดเกล้าฯ ให้โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์บ้านสมเด็จเจ้าพระยาไปสังกัดเป็นแผนกหนึ่งของโรงเรียนข้าราชการพลเรือน (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปัจจุบัน) แต่ยังคงอยู่ที่เดิมจนถึงปี พ.ศ.2458 จึงได้ย้ายโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ไปอยู่ที่วังใหม่ (กรีฑาสถานแห่งชาติในปัจจุบัน) ทำให้จวนของสมเด็จเจ้าพระยาฯ วางลงอีกครั้ง ทางราชการจึงได้ตั้งโรงเรียนมัธยมขึ้น ณ จวนสมเด็จเจ้าพระยาขึ้นใหม่ เรียกว่า “โรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จเจ้าพระยา” เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2458 รับนักเรียนประจำ โดยมีโรงเรียนใกล้เคียงเข้าร่วมเป็นสาขาของสถานศึกษาแห่งนี้ ได้แก่ โรงเรียนมัธยมวัดนองคี่ โรงเรียนสุขุมาลัย (ตั้งอยู่บริเวณวัดพิชัยญาติ) และโรงเรียนประถมวัดนองคี่ มีพระยาประมวถวิหาพล เป็นอาจารย์ใหญ่

โรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมาตั้งแต่อดีต สี่ประจำโรงเรียนคือ ม่วงและขาว อักษรย่อของโรงเรียน คือ บ.ส. มีคติพจน์ประจำโรงเรียนคือ “สจฺจํ เว อมตา วาจา” และตราประจำโรงเรียนคือ รูปเสมาสุริยมณฑล เพื่อเป็นเกียรติแก่สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ สัญลักษณ์ที่กล่าวมานี้เป็นรากฐานสำคัญของสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยามาจนถึงปัจจุบัน เมื่อพ.ศ. 2473 ทางราชการได้สร้างสะพานปฐมบรมราชานุสรณ์ (สะพานพุทธ) และได้ตัดถนนผ่านโรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สถานที่นี้จึงถูกรื้อถอนไม่สามารถทำเป็นโรงเรียนได้อีกต่อไป พระยาวิเศษศุภวัตร ซึ่งเป็นอาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อยู่ในสมัยนั้นได้เจรจาผ่านกระทรวงธรรมการ เพื่อขอแลกเปลี่ยนสถานที่กับโรงเรียนศึกษานารีซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็กและมีนักเรียนจำนวนน้อย ดังนั้นสถานที่ของโรงเรียนศึกษานารีเดิม จึงก่อสร้างเป็นโรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และกระทรวงพระคลังมหาสมบัติยังได้มอบที่ดินบริเวณตำบลบางไส้ไก่ และตอนใต้ของโรงเรียนศึกษานารีเดิม เพื่อสร้างหอนอนและห้องเรียน และได้ย้ายนักเรียนมาอยู่ ณ ที่แห่งใหม่นี้ ตั้งแต่ พ.ศ. 2475 เป็นต้นไป ซึ่งเป็นสถานที่ของสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในปัจจุบัน ขณะนั้นมีการศึกษาถึงชั้นมัธยมตอนปลาย (ม.7 - ม.8)

ใน พ.ศ. 2484 กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายผลิตครูมากขึ้น จึงให้เปิดสอน แผนกฝึกหัดครูอีกแผนกหนึ่ง มีชื่อเรียกว่า “โรงเรียนฝึกหัดครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา” คู่กับโรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จ

เจ้าพระยา แผนกฝึกหัดครูแห่งนี้เป็นที่รับนักเรียนทุนของจังหวัด ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และได้เปิดสอนหลักสูตรประโยคครูประถม (ป.ป.) เป็นโรงเรียนประจำ ต่อมาใน พ.ศ. 2499 ได้ยุบหลักสูตรดังกล่าวและเปิดสอนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พ.ศ. 2501 โรงเรียนฝึกหัดครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้ยกฐานะเป็น วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และโรงเรียนมัธยมศึกษาบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนสาธิตวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้ขยายการจัดการศึกษา เพื่อผลิตครูมาเป็นลำดับ ใน พ.ศ. 2516 ได้เปิดสอนในระดับปริญญาตรี หลักสูตรประโยคอุดมศึกษา ต่อมาในปี พ.ศ. 2518 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จึงได้เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) จนกระทั่ง พ.ศ. 2527 จึงได้เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการอื่น ๆ เพิ่มขึ้น ได้แก่ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ และยังได้เปิดระดับอนุปริญญา หลักสูตร 2 ปี นับเป็นการขยายการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอย่างกว้างขวาง ในปีเดียวกันนี้ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้รวมกลุ่มกับวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง 6 แห่ง เรียกชื่อว่า “วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์” (มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. 2555: ออนไลน์)

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อ “สถาบันราชภัฏ” เป็นชื่อสถาบันการศึกษาในกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ แทนชื่อ “วิทยาลัยครู” วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาจึงได้รับพระราชทาน นามใหม่ว่า “สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา” และจากพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาสามารถจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกในสาขาวิชาต่างๆ ได้ ราชวิทยาลัยศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่อยู่ภายใต้การดูแลของคณะครุศาสตร์ โดยมีหลักสูตรการศึกษาที่ปรับเปลี่ยนและพัฒนาเป็นลำดับเพื่อให้เกิดคุณภาพและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาของประเทศ โดยเล็งเห็นว่าวิชาชีพพลศึกษาเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานมากขึ้นทั้งในหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน ทั้งผู้ที่จบในสาขาพลศึกษาสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้เพื่อไปพัฒนาทางด้านอาชีพและบูรณาการด้านอื่นๆ โดยมีความสามารถทั้งทางด้านวิชาชีพครูและเป็นผู้นำทางพลศึกษานันทนาการและกีฬา อีกทั้งยังสามารถศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น (หลักสูตรพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ฉบับปรับปรุง. 2551: 1-2)

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาประกอบด้วยทั้งสิ้น 4 คณะ คือ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะวิทยาการจัดการ โดยในแต่ละคณะมีภารกิจหลักในการพัฒนานิสิตให้มีคุณภาพ โดยทุกคณะจะต้องได้สิทธิ์เลือกที่จะได้รับการศึกษาจากสาขาวิชาพลศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพและสุขภาพที่ดีหรือมีส่วนร่วมทางกิจกรรม

พลศึกษามีอุปนิสัย ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นสุข ปัจจัยสำคัญอีกประการที่จะสนับสนุนให้นิสิตสามารถศึกษาจนสำเร็จหลักสูตร คือการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพทั้งทางด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรการเรียนรู้ และด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

โดยการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของรายวิชาพลศึกษา จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนพลศึกษาในรายวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อคุณภาพชีวิต โดยถือเป็นวิชาการศึกษาทั่วไป ซึ่งหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป ประกอบด้วยเนื้อหาสาระของ 4 กลุ่มวิชาได้แก่ กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยต้องจัดบูรณาการเนื้อหาสาระเข้าด้วยกัน เพื่อให้เห็นการเชื่อมโยงขององค์ความรู้และการใช้ประโยชน์ จึงจัดเป็นรายวิชาบังคับทั้งหมดทุกคนต้องเรียนทั้งในระดับอนุปริญญา และปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำหนดให้นิสิตทุกคนต้องศึกษา ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป เพื่อมุ่งพัฒนาและเสริมสร้าง คุณลักษณะความเป็นมนุษย์ (Human Being) และพลเมืองดี (Active Citizen) ให้แก่บัณฑิตทั้งด้านกาย จิต อารมณ์ เจตคติ และสร้างคุณภาพชีวิตให้มีความเจริญงอกงามด้านปัญญาธรรม ทักษะและ เจตคติ มีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนมีความรู้ในด้านศิลปวิทยาการที่สร้างบุคลิกลักษณะของผู้มีการศึกษา สามารถเป็นผู้นำ ผู้ตามและดำรงชีวิตในสังคมระบอบประชาธิปไตยปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยรายวิชาพลศึกษาได้จัดอยู่ในกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยใช้ชื่อวิชาว่า วิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต แบ่งการศึกษา ออกเป็น 6 บทเรียน แบ่งได้ดังนี้ บทเรียนที่ 1 กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม บทเรียนที่ 2 วิทยาศาสตร์สู่เทคโนโลยี บทเรียนที่ 3 ผลกระทบของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี บทเรียนที่ 4 การดูแลรักษาสุขภาพ บทเรียนที่ 5 ทักษะการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และบทที่ 6 นวัตกรรมในการปรับปรุงคุณภาพชีวิต ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF:HEd) คือ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ทางวิชาการ มีทักษะทางปัญญา มีทักษะในการนำความรู้สากลไปปรับใช้ในชีวิต และสังคมมีทักษะในการวิเคราะห์ การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีสุขภาพพลานามัยที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม เห็นคุณค่าของความเป็นมนุษย์ และสอดคล้องกับหลักการของกรอบแนวคิดมาตรฐานวิชาการศึกษาทั่วไป อันเป็นไปตามผลการเรียนรู้ 6 ด้านตามคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาจึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อคุณภาพชีวิต ซึ่งในบทที่ 5 คือ ทักษะการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ เป็นรายวิชาที่เกี่ยวกับวิชาพลศึกษาซึ่งมีเนื้อหาสาระในด้านทำให้ความสำคัญของการส่งเสริมสุขภาพ การสร้างสมรรถภาพทางกาย การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา และการจัดกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมสุขภาพต่างๆ

พลศึกษาจึงถือเป็นการศึกษาอีกแขนงหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะโดยธรรมชาติแล้วมนุษย์จะมีการเคลื่อนไหวร่างกายอยู่ตลอดเวลา วิชาพลศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งในการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์ซึ่งเราจะเห็นได้ว่า โลกได้มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้นจึงทำให้มนุษย์ไม่ได้ใช้แรงหรือออกกำลังกาย จึงทำให้มีการดำรงชีวิตประจำวันที่ดีอยู่ประสิทธิภาพลงไป

ในการเรียนพลศึกษานั้น ผู้เรียนจะได้รับโอกาสให้เข้าร่วมในกิจกรรมทางกายและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งของไทยและของสากล กิจกรรมทางกายและกีฬาต่างๆช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพด้านความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางกาย ได้ปรับปรุงสุขภาพ และสมรรถภาพทางกายให้เกิดการพัฒนาทักษะทางกลไกอย่างเต็มที่ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกติกา ระเบียบและหลักการทางวิทยาศาสตร์ได้แข่งขันและได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยตรงตามความถนัดความสนใจ ได้ค้นหาความพึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและรักการออกกำลังกาย (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545: 7-8)

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาด้านความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ความคิดเห็นด้านหลักสูตรการเรียนรู้, ความคิดเห็นด้านผู้สอน, ความคิดเห็นด้านวิธีสอนและการจัดการเรียนการสอน, ความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ และความคิดเห็นด้านการวัดและการประเมินผล

เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีการศึกษาวิจัยถึงเรื่องความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนและปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาหรือมหาวิทยาลัยอื่นๆ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตชาย และหญิงมีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555

3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิต คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ และการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในปีการศึกษา 2555 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้นำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นิสิตที่กำลังศึกษารายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 จำนวน 4 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ จำนวน 2,213 คน เป็น นิสิตชาย 973 คน เป็นนิสิตหญิง 1,240 คน , คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 1,168 คน เป็น นิสิตชาย 556 คน เป็นนิสิตหญิง 612 คน , คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 1,376 คน เป็นนิสิตชาย 644 คน เป็นนิสิตหญิง 732 คน และคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 2,084 คน เป็นนิสิตชาย 797 คน เป็นนิสิตหญิง 1,287 คน รวมทั้งสิ้น 6,841 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาทั้ง 4 คณะ จากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เกรจซี่ และมอร์แกนจาก (Krejcie; & Morgan. 1970; อ้างอิงจาก เทเวศร์ พิริยะพณฑน์. 2545: 128) ได้กลุ่มตัวอย่าง 364 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างมีสัดส่วนสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น แบ่งได้ดังนี้

1.1 เพศของนิสิต

1.1.1 เพศชาย

1.1.2 เพศหญิง

1.2 คณะที่นิสิตกำลังศึกษา

1.2.1 คณะครุศาสตร์

1.2.2 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.2.3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

1.2.4 คณะวิทยาการจัดการ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ และการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในปีการศึกษา 2555

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็น หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะมีลักษณะในทางบวก เช่น ความชอบ ความนิยม ความสนใจหรืออาจมีลักษณะไปในทางลบ เช่น ความไม่ชอบ ความไม่นิยม ความไม่สนใจ

นิสิต หมายถึง นิสิตคณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษาในปีการศึกษา 2555

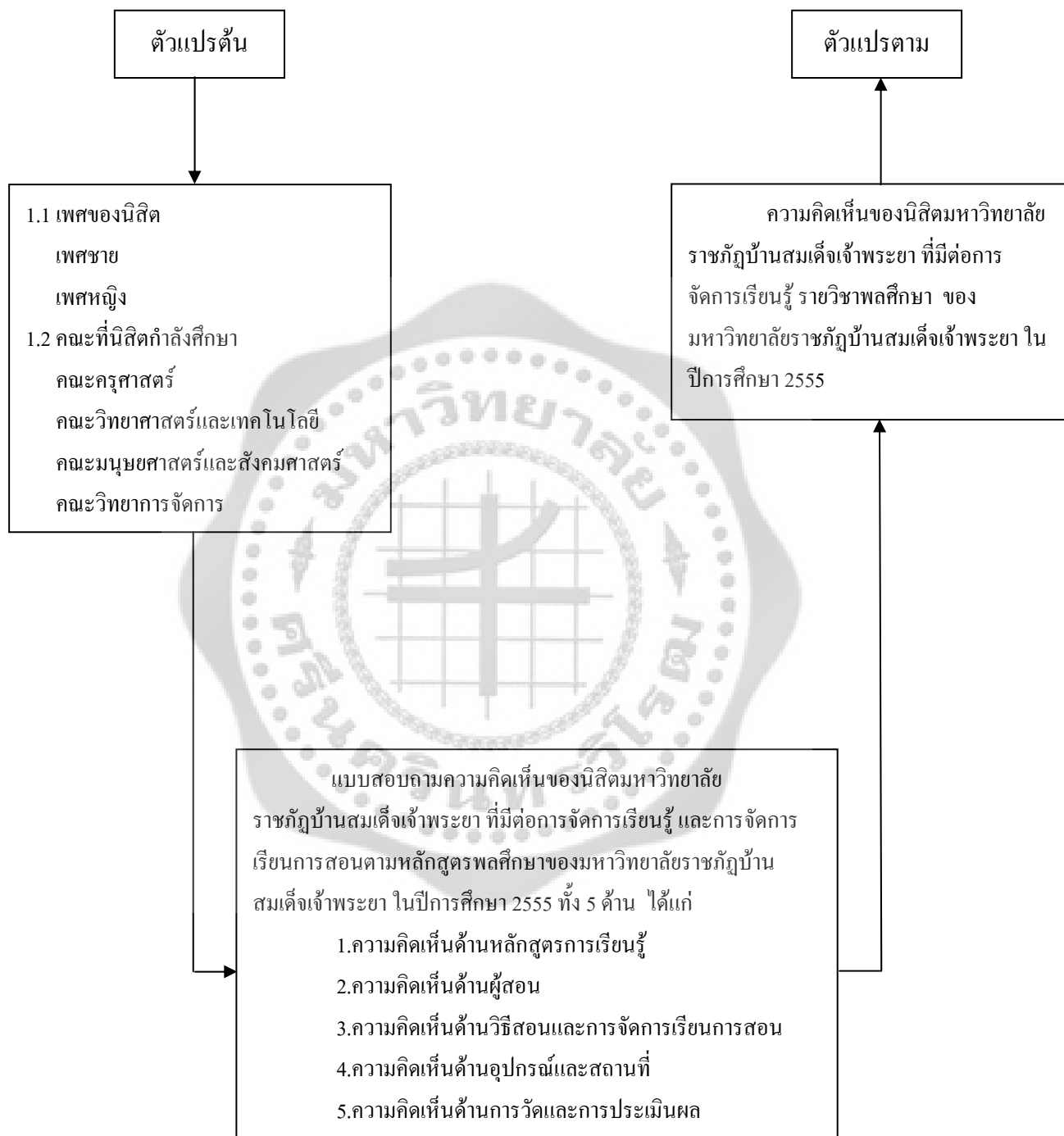
คณะ หมายถึง คณะวิชาที่นิสิตสมัครเข้าเรียนตามที่นิสิตสนใจ ได้แก่ นิสิตคณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ

การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินกิจกรรม โดยการนำหลักการต่างๆ ไปใช้ให้เกิดประสิทธิผล ที่ครอบคลุมทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติ บทบาทหน้าที่ของอาจารย์ในฐานะผู้สอนและนักศึกษาในฐานะผู้เรียน อัน ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตรการประเมินผล ปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน และบทบาทของเพื่อนนักศึกษา

รายวิชาพลศึกษา หมายถึง วิชาพลศึกษาที่อยู่ในบทที่ 5 เรื่องทักษะการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ของวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป ที่จัดการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2555

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา หมายถึง มหาวิทยาลัยในระดับอุดมศึกษา ที่มีหน้าที่ให้การศึกษากับผู้ที่สนใจที่จะศึกษาในระดับอุดมศึกษา ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณลักษณะที่ดีสู่สังคมต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนิสิตชาย และหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีความแตกต่างกัน

2. ความคิดเห็นของนิสิต คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีความแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น
 - 1.1 ความหมายของความคิดเห็น
 - 1.2 องค์ประกอบของความคิดเห็น
 - 1.3 การเกิดความคิดเห็น
 - 1.4 ประเภทของความคิดเห็น
 - 1.5 การวัดความคิดเห็น
 - 1.6 ความสำคัญของความคิดเห็น
2. ความหมายของหลักสูตร
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา
 - 3.1 ความหมายและความสำคัญของวิชาพลศึกษา
 - 3.2 จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา
 - 3.3 วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา
 - 3.4 อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา
 - 3.5 สื่อ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในการเรียนวิชาพลศึกษา
 - 3.6 การวัดและประเมินผลในการเรียนวิชาพลศึกษา
 - 3.7 จุดมุ่งของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา
 - 3.8 ขอบข่ายของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา
 - 3.9 ประโยชน์ของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา
4. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป
 - 4.1 ความหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
 - 4.2 โครงสร้างหลักสูตร
 - 4.3 รายละเอียดวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต
 - 4.4 บทเรียนที่ 5 ทักษะการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น

1.1 ความหมายของความคิดเห็น

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2535: 246) ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าเป็นข้อพิจารณาความจริงจากการใช้ปัญญา ความคิดเห็นประกอบถึงแม้จะไม่ได้หลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไป

ความหมายในพจนานุกรมฉบับภาษาอังกฤษ (Webster. 1998: 950) ความคิดเห็นหมายถึงความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้สึกลงใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่พิจารณา ตัดสินใจ เพื่อการประเมินค่าของสิ่งต่างๆ ได้มีผู้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้หลายประการ พอที่จะนำเสนอได้ดังนี้

จํารอง เงินดี (2534: 2) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าเป็นความรู้สึกลงใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ ความคิดเห็นนั้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นการแสดงออกของทัศนคติก็ได้ สังเกตและวัดได้จากคน แต่มีส่วนที่แตกต่างไปจากทัศนคตินั้นเจ้าตัวอาจจะตระหนักหรือไม่ตระหนักก็ได้

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2535: 104) กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึงการแสดงออกทางวาจาของเจตคติการที่บุคคลกล่าวว่ามีเชื่อหรือรู้สึกอย่างไรนั้นเป็นการแสดงความคิดเห็นของบุคคลดังกล่าว การวัดความคิดเห็นของบุคคลนั้น เป็นสิ่งที่เป็นไปได้

อนันต์ ชันทรราช (2535: 5) กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึงการแสดงออกด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้านการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิมเกี่ยวกับความต้องการประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ ตลอดจนสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นหลักในการแสดงความคิดเห็นเพื่อขอรับการสนับสนุน ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ความคิดเห็นจะเกี่ยวข้องกับค่านิยมและทัศนคติ โดยต่างก็เป็นเรื่องราวทางจิตชุดหนึ่งๆ ที่เริ่มจากค่านิยม อันเป็นเรื่องรวมทางจิตอย่างกว้างๆ และทัศนคติเป็นเรื่องรวมทางจิตที่แคบลงไปในกระทั่งถึงความคิดเห็นซึ่งเป็นเรื่องราวทางจิตที่แคบที่สุด คือเป็นการแสดงออกถึงเรื่องหนึ่งเรื่องใดโดยเฉพาะเท่านั้น

อรทิพย์ ลีนะพัฒน์ (2535: 15) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าการแสดงออกทางด้านความรู้สึกหรือความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมินผลสิ่งนั้น โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออก ความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

ลาวัญญ์ จักรานววัฒน์ (2540: 9) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกของแต่บุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูด การเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเป็นส่วนประกอบในการพิจารณา ซึ่งความคิดเห็นนี้อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ถ้าหากมีหลักฐานข้อเท็จจริงปรากฏ

เรื่องวิทย์ แสงรัตน (2542: 2) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์และสภาพแวดล้อม การแสดงความคิดเห็นนี้อาจได้รับการยอมรับหรือการปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ได้

ชาญณรงค์ คำเพชร (2549: 7) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดจากการรับรู้และเรียนรู้ของบุคคลนั้น เป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติอาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามกาลเวลา ความคิดเห็นของบุคคลแต่ละคนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจเหมือนหรือไม่เหมือนกันก็ได้

ศรัณย์ พงษ์รัตนานุกูล (2549: 9) กล่าวว่าความคิดเห็นคือการแสดงออกทางความคิด ทำที่ความรู้สึกที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ ซึ่งมีลักษณะส่งเสริม คือพอใจ นิยมชมเชย สนับสนุนและปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ หรือในลักษณะต่อต้านคือการขัดแย้ง ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม

กาวิน กาญจนบุระ (2550: 8) กล่าวว่าความคิดเห็นคือ ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิม ประสบการณ์ และอารมณ์เป็นส่วนประกอบในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งความเชื่อและความรู้สึกนี้จะนำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปรผลในพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นและผลการแสดงออกของความคิดเห็นนั้นบุคคลอื่นอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ก็ได้

ไมเออร์ (Maier, 1955: 52) กล่าวว่า ความคิดเห็น (Opinion) เป็นการแสดงออกของทัศนคติส่วนหนึ่งและเป็นการแปลความหมายข้อเท็จจริง (Fact) อีกส่วนหนึ่ง นอกจากนั้นแล้วจะพบเสมอเมื่อบุคคลใดเกิดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งแล้ว บุคคลมักมีข้ออ้างหรือการแสดงเหตุผล (Justification) เพื่อสนับสนุนหรือปกป้องความคิดนั้น แต่การแสดงเหตุผลดังกล่าวเป็นเพียงผลที่เกิดจากความคิดเห็นเท่านั้น มิได้ชี้ให้เห็นทัศนคติแท้จริงแต่อย่างใด และยังได้กล่าวว่าความคิดเห็นบางอย่างเป็นผลของการแปลความหมายของข้อเท็จจริง Maier ยังชี้ให้เห็นลักษณะของการแปลความหมายดังกล่าวขึ้นอยู่กับอิทธิพลของทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น สรุปว่า “ความคิดเห็น” ชี้ให้เห็นถึงทัศนคติและเราจะทราบทัศนคติได้จากการแสดงความคิดเห็นในเรื่องนั้นๆ

นันทาลี (Nunnally, 1959: 285-286) กล่าวว่า ความคิดเห็นถือได้ว่าเป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลต่อประชาชนทั่วไป ต่อขนบธรรมเนียมประเพณี และการแสดงออกทางด้านความคิดในโลกที่เกี่ยวกับตนเอง โดยได้พยายามที่จะแยกความหมายของทั้งเจตคติและความคิดเห็นให้แยกจากกันโดยกล่าวว่า ความคิดเห็นนั้นจะใช้ในเรื่องที่เกี่ยวกับความรู้สึกและความชอบพอและยังกล่าวอีกว่า เรามักใช้คำว่า ความคิดเห็น มากกว่าคำว่า เจตคติ

ฮิลการ์ด (Hilgard, 1962: 626) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ การพิจารณาตัดสินใจหรือความเชื่อที่นำไปสู่ความคาดคะเนหรือการแปรผลในพฤติกรรม หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

โคเลซา (Kolesnik. 1969: 46) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลในการที่จะพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสถานการณ์แวดล้อมต่าง ๆ หรือเป็นการตอบสนองสิ่งเร้าที่ต้องถูกจำกัด แต่เป็นสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลมาจากความคิดโน้มเอียง

โคเลสติก (Kolesnik. 1970: 296) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแปลความหมายหรือการลงความเห็นที่เกิดจากข้อเท็จจริง ซึ่งแต่ละบุคคลคิดว่าถูกต้อง แต่คนอื่นๆ อาจไม่เห็นด้วยก็ได้ความเห็นที่ไม่ลึกซึ้งซึ่งเป็นการคิดเห็นเฉพาะอย่างและมีอยู่เป็นเวลานาน

กู๊ด (Good. 1973: 296) ให้คำจำกัดความว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความเชื่อการตัดสินใจ ความรู้สึกประทับใจความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้มากจากการพิสูจน์ หรือซึ่งนำหน้าความถูกต้องหรือไม่

กัวลอลนิก (Guralnik. 1976: 46) กล่าวว่า ความคิดเห็นมีคำจำกัดความอยู่ 4 ข้อ คือ

1. เป็นความเชื่อที่ไม่สามารถยืนยันได้อย่างแน่นอนว่าเป็นความรู้สึกที่แท้จริงแต่เป็น สิ่งถูกต้องและมีเหตุผล หรือความน่าจะเป็นของความคิดเห็นเฉพาะบุคคลในการตัดสินใจ
2. การประเมินผล หรือความรู้สึกหรือการประมาณค่าเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณค่าของบุคคลหรือสิ่งต่างๆ
3. รูปแบบการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาสาระ ซึ่งการให้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นสิ่งที่ต้องการ
4. หลักเกณฑ์ในการใช้ถ้อยคำโดยมีการตัดสินใจ หรือพิจารณาตัดสินสิ่งต่างๆ โดยมีหลักเกณฑ์สนับสนุนในแต่ละกรณี

เบสท์ (Best. 1977: 169) กล่าวว่า ความคิดเห็นคือ การแสดงออกในด้านความเชื่อและความรู้สึกของแต่ละบุคคล โดยการพูดที่นำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปลผลในพฤติกรรมหรือเหตุการณ์

เชฟเวอร์ (Shaver. 1977: 168) กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึง จิตลักษณะประเภทหนึ่งที่มีความโน้มเอียงหรือความรู้สึกที่ตอบสนองไปในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งกล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ โดยมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ รวมทั้งพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ

ไอแซก (Isaak. 1981: 203) ได้ให้ความหมายว่าความคิดเห็น คือ การแสดงออกคำพูดหรือคำตอบที่บุคคลได้แสดงออกต่อสถานการณ์หนึ่ง โดยเฉพาะจากคำถามที่ได้รับท้าวไป ซึ่งปกติแล้วความคิดเห็นต่างจากเจตคติ คือ ความคิดเห็นจะเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะแต่เจตคติ จะเป็นเรื่องทั่วไป ซึ่งมีความหมายกว้างกว่า

เว็บสเตอร์ (Webster. 1983: 203) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น คือ ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความแน่นอน หรือความรู้อันแท้จริง แต่จะตั้งอยู่ในจิตใจ ความเห็นและการลงความเห็นและการลงความเห็นของแต่ละบุคคลที่น่าจะเป็นจริงหรือน่าจะตรงตามที่คิดไว้

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความคิดเห็นหมายถึงคำตอบของความรู้สึที่
เกิดขึ้นจากความคิดของแต่ละบุคคลและได้แสดงออกมาให้กับบุคคลอื่นได้รับรู้ซึ่งเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

1.2 องค์ประกอบของความคิดเห็น

ไทรแอนดิส (Triandis, 1971: 2-3) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความคิดเห็นไว้ว่าสามารถ
แบ่งได้ดังนี้

- องค์ประกอบด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ ความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคล
หรือสภาวะการณ์ใดๆ ความรู้ ความคิด ดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดทิศทางของความคิดเห็นต่อสิ่งเร้าของ
บุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และการติดต่อกับสิ่งเร้าครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความเห็นต่อสิ่งเร้า
ทางบอก

- องค์ประกอบด้านความรู้สึก ได้แก่ อารมณ์ หรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งเร้าอย่าง
ใดอย่างหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะกำหนดทิศทางความคิดเห็น คือ ถ้ามีความรู้สึกดี บุคคลจะมีความเห็น
ทางบอกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้ามีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งนั้น บุคคลจะมีความเห็นในทางลบ

- องค์ประกอบด้านพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่าง
ใด อย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงความคิดเห็นของบุคคล คือ ถ้าแสดงออกอย่างชัดเจนแสดงว่า
มีความคิดเห็นเป็นบอกเป็นลบแน่นอน

1.3 การเกิดความคิดเห็น

ธีระพร อูวรรณ โฉ (2535: 51-54) กล่าวว่า ความคิดเห็นเกิดขึ้นจากอิทธิพลต่างๆ ดังนี้ ค่านิยม
ความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิดขึ้นมาในกรอบของครอบครัวที่มีพ่อแม่เป็นผู้มีอำนาจให้คุณเมื่อทำความ
ดี และมีอำนาจให้โทษเมื่อทำสิ่งไม่ดี หรือสิ่งที่พ่อแม่ไม่เห็นด้วย

- อิทธิพลจากกลุ่มต่างๆ ในสถานศึกษา เช่น ครู และเพื่อนก็มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

- อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัว นักจิตวิทยาสกุลจิตวิเคราะห์เน้นเรื่องประสบการณ์

ในวัยเด็กว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาของบุคคล รวมทั้งพัฒนาความคิดเห็นของบุคคลด้วย โดยเฉพาะ
ประสบการณ์ที่รุนแรงหรือกระทบกระเทือนใจบุคคลนั้นได้นาน

- อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม เช่น การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่พยายามเปลี่ยนความ
คิดเห็นของคนให้หันไปนิยมผลิตภัณฑ์ต่างๆ

ทรงศักดิ์ ดีจริงตระกูล (2546: 19-20) ความคิดเห็นเกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ของบุคคล
ออลพอร์ต ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดของ คนเกิดขึ้นได้ตามเงื่อนไข 4 ด้าน
คือ

1. การเลียนแบบ การถ่ายทอดความคิดเห็นของคนบางคน ได้มาจากการเลียนแบบความคิดเห็น
ของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อ แม่ ครู พี่น้อง และคนอื่นๆ

2. อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนย่อมมีความคิดเห็นคล้ายคลึงตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ ตามสภาพแวดล้อม เช่น ความคิดเห็นต่อศาสนา สถาบันต่างๆ

3. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและการบูรณาการ ของการตอบสนองแนวความคิดต่างๆ เช่น ความเห็นจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอนอื่นๆ

4. ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป นอกจากประสบการณ์ของคนจะสะสมเรื่อย ๆ แล้ว ยังทำให้มีรูปแบบเป็นของตัวเองความคิดเห็นบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคลแล้วพัฒนาการเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น

ฟอสเตอร์ (Foster. 1992: 88) ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดของความคิดเห็นว่าเกิดจาก 5 ปัจจัย คือ

1. ประสบการณ์ที่มีบุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล หมุกณะเรื่องราวหรือสถานการณ์ต่างๆ ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พลเห็น ความคุ้นเคย อันถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรงและจากการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือ โดยไม่ได้พบของจริง ซึ่งถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

2. ระบบค่านิยม และการตัดสินใจอันเนื่องมาจากกลุ่มชน เนื่องจากชนแต่ละกลุ่ม ต่างมีแบบแผน ธรรมเนียมปฏิบัติ วิถีชีวิต ตลอดจนค่านิยมเฉพาะตน เป็นเหตุให้คนต่างกลุ่มอาจมี ความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้

3. อิทธิพลของการเลี้ยงดู หรือจากตัวผู้ปกครอง โดยแนวทางการเลี้ยงดูภายในครอบครัว ซึ่งถือเป็นการขัดเกลาทางสังคมขั้นพื้นฐาน เนื่องจากผู้ปกครองในฐานะผู้ใกล้ชิดและเป็นผู้อบรม สั่งสอน ปลูกฝัง ตลอดจนหล่อหลอมและถ่ายทอดพฤติกรรมตลอดจน ความคิดเห็นผ่านวิธีการเลี้ยงดูทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ

4. ทักษะคิดและความคิดเห็นของกลุ่ม เป็นผลสืบเนื่องมาจากเมื่อเวลาที่บุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน สถาบันการศึกษา ตลอดจนสถานที่ทำงาน จึงเข้ามามีอิทธิพลต่อการกำหนดกรอบแนวคิด มุมมองอันเป็นรากฐานนำบุคคลให้มีความคิดเห็นเหมือนกันหรือแตกต่างกันไป

5. สื่อมวลชนเป็นสถาบันหนึ่งที่เข้ามาบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์ความสามารถในการเข้าถึงมวลชนได้ระดับที่กว้างและครอบคลุมส่งผลให้สื่อมวลชนเข้ามามีส่วนกำหนดหล่อหลอมความคิดเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตลอดจนชี้นำความคิดเห็นแก่สังคมได้

1.4 ประเภทของความคิดเห็น

เรมเมอร์ (Remmer. 1996: 47) ได้จำแนกความคิดเห็นออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความคิดเห็นแบบสุดขั้ว (Extreme Opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ซึ่งอาจจำแนกเป็นทิศทางได้ 2 แบบ คือทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลงและทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ โดยความคิดเห็นในลักษณะนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Contents) การมีความคิดเห็นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ได้แก่ ชอบยอมรับ เห็นด้วย ส่วนความรู้ ความเข้าใจในทางไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย เป็นต้น

1.5 การวัดความคิดเห็น

ไพศาล หวังพานิช (2530: 152) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความคิดเห็น หรือเจตคติต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. เจตคติมีลักษณะคงเส้นคงวาอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง นั่นคือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จะมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งสามารถวัดได้

2. เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดจะเป็นการวัดทางอ้อม โดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

3. เจตคตินอกจากจะแสดงออกในรูปของความรู้สึกนึกคิด เช่น การสนับสนุนหรือคัดค้านยังมีขนาดหรือปริมาณของความรู้สึกด้วย ดังนั้นในการวัดทัศนคตินอกจากจะทำให้ทราบทิศทางแล้วยังสามารถบอกระดับความมากน้อยได้ด้วย

เพ็ญพร เพชรสุขศิริ (2531: 3) ได้กล่าวถึงการวัดทัศนคติ และความคิดเห็นมีอยู่หลายวิธีที่แพร่หลาย มี 4 วิธี ดังนี้

1. วิธีของเทอร์สโตน (Thurstone' Method) เป็นวิธีการสร้างมาตราวัดออกเป็นปริมาตรแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็น หรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเสมือนว่าเป็นช่วงที่มีช่วงห่างเท่ากัน

2. วิธีกัตต์แมน (Guttman's Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวเดียวกันและสามารถจัดอันดับของทัศนคติสูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบและกันได้จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดและแสดงถึงการสะสมของข้อความคิดเห็น

3. วิธีการจำแนกแบบ เอสดี สเกล (Semantic Differential Scale: S- D Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น โดยอาศัยคู่คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ดี-เลว ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น

4. วัดแบบลิเกิร์ต (Likert' Method) เป็นวิธีสร้างมาตราวัดทัศนคติที่นิยมแพร่หลายเพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชอบไม่ชอบโดยยึดอันดับความชอบหรือไม่ชอบซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้ลงคะแนน 5 4 3 2 1 หรือ+2 +1 0 -1 -2 ตามลำดับ

เบสท์ (Best, 1977: 171) กล่าวว่า การวัดความคิดเห็น โดยทั่ว ๆ ไปจะต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่จะถูกวัด สิ่งเร้าและมีการตอบสนองซึ่งจะออกมาในระดับสูงต่ำมากน้อย วิธีวัดความคิดเห็นนั้น โดยมากจะใช้ตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ที่ตอบคำถามเลือกตอบแบบสอบถามและผู้ถูกวัดจะเลือกตอบความคิดเห็นของคนในเวลานั้นการใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นนั้นใช้การวัดแบบลิเคิร์ต โดยเริ่มต้นการรวบรวมหรือการเรียบเรียงข้อความที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับข้อความกำหนดให้ ซึ่งข้อความแต่ละข้อความจะมีความเห็นเลือกตอบออกเป็น 5 ระดับได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับข้อความว่าเป็นไปในทางเดียวกัน (เชิงนิยมหรือไม่นิยม) เป็นข้อความเชิงบวก (Positive) หรือข้อความเชิงลบ (Negative) และ วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็นคือ การแสดงให้เห็นถึงจำนวนและค่าร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร

แซดรอซนีย์ (Zadrozny, 1979: 234) กล่าวถึงวิธีการวัดความคิดเห็นไว้ว่า การวัดความคิดเห็นในเรื่องทั่ว ๆ ไป มีองค์ประกอบที่สำคัญด้วยกัน 3 อย่าง คือ บุคคลผู้ถูกวัดความคิดเห็น สิ่งเร้า และการตอบสนอง ซึ่งโดยมากนิยมกำหนดระดับการวัดออกมาเป็นระดับสูง-ต่ำ หรือมาก - น้อย ซึ่งโดยทั่วไปวิธีการวัดความคิดเห็นนิยมใช้การตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ เป็นหลัก โดยให้ผู้ถูกวัดความคิดเห็นเลือกตอบคำถามที่ต้องการวัด

ขณะที่ มอร์แกนและคิง (Morgan; & King, 1991: 536, 750) ได้เสนอแนะว่า การที่ให้อาไรแสดงความคิดเห็น ควรถามกันต่อหน้า ซึ่งจะเป็นการดีกว่าที่จะให้ต้องมาอ่านข้อความหรือเขียนข้อความหรือกล่าวอีกหนึ่งได้ว่า มอร์แกน และคิง เชื่อว่า การสัมภาษณ์เป็นวิธีการวัดความคิดเห็นที่ดีกว่าการใช้แบบสอบถาม

สรุปได้ว่า การวัดความคิดเห็นที่นิยมใช้เพื่อการวิจัย ได้แก่ การใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ซึ่งจะต้องชี้แจงจุดประสงค์ให้ละเอียด โดยคะแนนที่ได้จะแสดงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อ ทำให้สามารถทราบได้ว่า มีความคิดเห็นต่อเรื่องนั้นเป็นอย่างไร

1.6 ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อ และความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูดหรือเขียน การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงาน การกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการต่าง ๆ หรือการเปลี่ยนแปลงระบบงานการดำเนินงาน รวมทั้งการฝึกหัดการทำงานด้วย เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ บรรลุตามวัตถุประสงค์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และความพอใจของผู้ร่วมงาน (ลาวัญย์ จักรานุกวัฒน์, 2540: 9; อ้างอิงจาก Feldmam, 1971: 53)

2. ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตรถือว่าเป็นหัวใจสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนและเป็นตัวกำหนดทิศทางเพื่อจะนำไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หลักสูตร คือ รายวิชาที่กำหนดไว้ให้ศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง

บ็อบบิท (Bobbite. 1918: 42) กล่าวว่า หลักสูตร คือ รายการของสิ่งต่างๆ ที่เด็กและเยาวชนต้องทำและมีประสบการณ์ด้วยวิธีการพัฒนาความสามารถ ในการทำสิ่งต่างๆ และเหมาะสมกับการดำรงชีวิตในวัยผู้ใหญ่

เซย์เลอร์ และอเล็กซานเดอร์ (Saylor; & Alexander. 1959: 4) กล่าวว่า หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งปวงที่โรงเรียนจัดให้นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ และพัฒนาตนเองไปในทางที่โรงเรียนกำหนด

ทาบาส (Taba. 1962: 9) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนการสอนที่จัดทำขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้เกิดความรู้

กาล อี วิวกูส (ชาติชาย อีสรัมย์. ม.ป.ป: 12; อ้างอิงจาก Carl E. Willgoose. n.d.) กล่าวว่า หลักสูตร คือ โครงสร้างประสบการณ์ซึ่งเป็นตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างจุดมุ่งหมายกับวิธีสอน

กู๊ด (Good. 1973: 157) กล่าวว่า หลักสูตรมีความหมาย 3 ด้าน ดังนี้

1. หลักสูตร คือ กลุ่มของรายวิชา และประสบการณ์ที่โรงเรียนกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียน
2. หลักสูตร คือ โครงการศึกษาทางโรงเรียนวางไว้กว้างๆ เพื่อจัดสอนให้เด็กแต่ละชั้น
3. หลักสูตร คือ ลำดับของวิชาที่ต้องเรียนเพื่อให้สำเร็จการศึกษา

โครว์ และโครว์ (Crow; & Crow. 1980: 250) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียน มีพัฒนาการทั้งในด้านร่างกาย สังคม ปัญญา และจิตใจ

โอลิวา (Oliva. 1982: 10) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนหรือโปรแกรมสำหรับประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 109) กล่าวว่า หลักสูตร คือ กิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้นในโรงเรียน ซึ่งเป็นทั้งกิจกรรมทางวิชาการและกิจกรรมเสริมหลักสูตร รวมทั้งกิจกรรมใดๆ ก็ตามที่จัดให้แก่ผู้เรียน เป็นเรื่องเป็นราวถือเป็นหลักสูตรทั้งสิ้น

ยูทพงษ์ ไกยวรรณ (2541: 10) กล่าวว่า ความหมายของหลักสูตรมี 2 อย่าง คือ

1. หลักสูตรความหมายอย่างแคบ คือ รายวิชาต่างๆ ที่เด็กจะต้องเรียนไปตามลำดับขั้นระหว่างอยู่ในโรงเรียน

2. หลักสูตรความหมายอย่างกว้าง คือ มวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียนรวมถึงกิจกรรมนักเรียน กิจกรรมนอกหลักสูตร สิ่งที่สังคมมุ่งหวังให้เด็กได้รับวิถีทางต่างๆ เพื่อนำเด็กไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษา

ซำรง บัวศรี (2542: 2) กล่าวว่า หลักสูตร คือ รายวิชาหรือเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนนั้นเป็นความหมายตามทัศนะเดิมเนื่องจากความคิดเกี่ยวกับการศึกษา คือ การเรียนหนังสือ ความรู้ที่นักเรียนได้รับก็คือ ความรู้ที่ได้จากหนังสือต่างๆ ที่ครูผู้สอนกำหนดให้เรียน

สำลี รักสุทธี (2544: 10) กล่าวว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ หรือกิจกรรมที่จัดให้แก่ผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียนอันจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ความคิด เจตคติ และปฏิบัติในทิศทางที่พึงประสงค์

ศิริพร จีปนวัฒนา (2549: 3) กล่าวว่า หลักสูตรมีความหมาย 3 ประการ คือ หลักสูตรความหมายที่ 1 คือ เนื้อหาวิชาที่โรงเรียนจัดให้ผู้เรียนเป็นรายวิชาต่างๆ ความหมายที่ 2 คือ แผนการเรียนหรือโปรแกรมการศึกษาซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดวิชาต่างๆ ที่ผู้เรียนจะต้องเรียนให้สำเร็จการศึกษาในระดับหนึ่ง ความหมายที่ 3 คือ กิจกรรมหรือประสบการณ์ต่างๆ ที่โรงเรียนจัดให้กับผู้เรียนได้พัฒนาการด้านต่างๆ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

ชูระวี สุริยจันทร์ และคณะ (2550: 7) กล่าวว่า หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งหลายทั้งมวลที่ได้รวบรวมไว้เป็นหมวดหมู่เพื่อถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้เกิดมีประสบการณ์จนครบถ้วน โดยมุ่งหวังว่าผู้เรียนจะมีคุณสมบัติ มีความรู้ และความสามารถเป็นไปตามที่ผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอดต้องการ

จากการศึกษาสรุปได้ว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่ครูผู้สอน โรงเรียน หรือมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้จัดให้ผู้เรียนได้รับความรู้หรือได้รับการถ่ายทอดประสบการณ์เพื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ ที่ดีและให้สามารถนำความรู้หรือประสบการณ์ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้ในอนาคต

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา

3.1 ความหมายและความสำคัญของวิชาพลศึกษา

นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษานั้น ได้ให้ความหมายและความสำคัญของวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

ฟอง เกิดแก้ว (2526: 43) กล่าวว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญงอกงามและการพัฒนาตามจุดมุ่งหมายปลายทางที่โรงเรียนได้วางไว้ ในวันหนึ่งๆ นั้นกิจกรรมพลศึกษาแทบเป็นชีวิตจิตใจของเด็กนักเรียนเลยทีเดียวน

วรัศคี เพียรชอบ (2523: 18) กล่าวว่าวิชาพลศึกษาเป็นกระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญองกวมและมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้

จรวย แก่นวงศ์คำ (2529: 17) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการด้านการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมโดยอาศัยกิจกรรมทางพลศึกษาที่เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้ ฉะนั้นการพลศึกษาอาจจะแตกต่างจากศึกษาอื่นบ้างก็ตรงสื่อกลางที่นำมาใช้ในการศึกษาหรือการเรียนการสอน โดยจัดประสบการณ์ในด้านกิจกรรมพลศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมหรือปฏิบัติจริงและการที่นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ก็ต่อเมื่อนักเรียนได้มีส่วนร่วมโดยตรงด้วยตนเองเท่านั้น ดังนั้นการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเป็นสื่อ มุ่งพัฒนาให้เกิดการพัฒนาทั้ง 4 ด้าน คือทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

ทอมป์สัน (ผวจิตร อารยะวงศ์. 2536: 3; อ้างอิงจาก Thompson. 1974: 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของพลศึกษาไว้ว่าพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาซึ่งอาศัยกิจกรรมที่ได้เลือกในการจัดเพื่อให้เกิดความเจริญเติบโตพัฒนาการและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพื่อให้เป็นพลเมืองดีและดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536: 12-13) กล่าวว่า คำว่า “สรีระ” หรือ “Physical” หมายถึงร่างกาย นั่นคือ ลักษณะต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ความแข็งแรงของร่างกาย ทักษะของร่างกายสุขภาพของร่างกาย และอื่น ๆ เมื่อเติมคำว่า “Education” เข้าไปเป็น “Physical Education” นั้น หมายถึง ขบวนการทางการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ซึ่งช่วยเพิ่มพูนและพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและทักษะ โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายต่างๆ หรือการเล่นกีฬาต่างๆ เป็นสื่อของการเรียนและนักเรียนจะมีพัฒนาการทางด้านต่างๆ จากการศึกษาที่เข้าไปร่วมในกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นมาอย่างดีแล้ว

สุวิมล ตั้งสัจจน (2340: 14-15) ได้ให้ความหมายของพลศึกษาว่า การพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งทางกาย ทางใจ ทางสุขภาพและสมรรถภาพและยังเป็นการเรียนรู้ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการออกกำลังกายที่ถูกต้อง การสร้างคนให้รู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพเพื่อให้มีชีวิตที่ยืนยาว และกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม พลศึกษาต้องพัฒนาหลักสูตรบทบาทและการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในฐานะนักสุขภาพที่ดี

วิบูลย์ เพื่อนชอบ (2548: 10) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายเป็นสื่อ ซึ่งกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ได้รับการเลือกสรรแล้วว่าสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

กูด (Good. 1959: 368) ได้ให้ความหมายพลศึกษาว่า หมายถึงโครงการการเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทต้องใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ๆ ทั้งหลาย ซึ่งจัดไว้เพื่อที่จะส่งเสริมพัฒนาการ

ของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไก เจตคติต่างๆ และนิสัยแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลายทางด้านร่างกาย การเรียนพลศึกษาจะช่วยให้อารมณ์ดีใจแจ่มใสและแข็งแรงทางด้านร่างกาย จิตใจ พลศึกษาช่วยเพิ่มพูนความเชื่อมั่น ความคิดริเริ่ม ความรอบคอบไหวพริบดี จิตใจโอบอ้อมอารีมีความสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี ทำให้มีสุขภาพกายและจิตที่ดีขึ้น ทางด้านอารมณ์ผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา รู้จักควบคุมอารมณ์ มีความอดทนอดกลั้นในสิ่งที่ไม่พอใจเป็นผู้ที่มีอารมณ์แจ่มใสอยู่เสมอ ช่วยลดความตึงเครียดของสภาพจิตใจลงได้มากทางด้านสังคม พลศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียนหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระเบียบวินัย รู้จักเคารพกติกาอันเป็นพื้นฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคม มีความเสียสละ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความสามัคคีในหมู่คณะ ส่งเสริมให้รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

บุชเชอร์ (Bucher, 1960: 31) ได้ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งในกระบวนการศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะให้เกิดการพัฒนาการทางกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เพื่อให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองดี โดยใช้กิจกรรมต่างๆ ที่เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ที่วางไว้

คามิลและโรซาลิน (Camille; & Rosalind, 1963: 54) ได้ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นโปรแกรมหนึ่งในโรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ ซึ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตสำหรับโบกยุคปัจจุบัน หรือการพัฒนาการเคลื่อนไหวเป็นสื่อและการกระทำเหล่านั้นจะมีข้อกำหนดเป็นเกณฑ์แสดงออกอย่างชัดเจน หรือแสดงโดยใช้หลักความจริงตามธรรมชาติ

สรุปได้ว่า วิชาพลศึกษาหมายถึงวิชาที่ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับกีฬาและการออกกำลังกายรวมไปถึงคุณธรรม จริยธรรมและความมีน้ำใจนักกีฬา ให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพื่อให้มีร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง มีสุขภาพดี มีทักษะในการดำเนินชีวิตและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

3.2 จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

ฟอง เกิดแก้ว (2526: 137-138) กล่าวว่า การสอนวิชาพลศึกษานั้นมีจุดมุ่งหมายเฉพาะที่สามารถมองเห็นได้เด่นชัด ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้มีสมรรถภาพและสุขภาพของร่างกายดีขึ้น รวมทั้งการรักษาไว้ซึ่งสุขภาพ (Maintain Health) ที่ดีให้คงสภาพอยู่ต่อไป ความมุ่งหมายข้อนี้ถือว่าสำคัญ และเป็นหัวใจของการสอนพลศึกษา เพราะการศึกษาแขนงอื่นมีส่วนบกพร่องทางด้านนี้ วิชาพลศึกษาเท่านั้นมีบทบาทที่จะเสริมสร้างสมรรถภาพทางด้านร่างกายได้อย่างแท้จริง ถ้าการสอนไม่บรรลุผลตามความมุ่งหมายนี้ย่อมหมายถึงความล้มเหลวของการสอน ในสภาพความเป็นอยู่ของบุคคลทุกเพศทุกวัยถือว่า สมรรถภาพของร่างกายเป็นรากฐานอันสำคัญยิ่งที่จะสร้างความสำเร็จในการดำรงชีวิตและการประกอบ การกิจต่างๆ ในวัยเรียนเป็นช่วงระยะที่จะต้องสร้างสมให้เกิดขึ้น และหาทางรักษาไว้ต่อไป ฉะนั้นวิธีสอนจำเป็นจะต้องมุ่งไปสู่สภาวะการมีสมรรถภาพ และสุขภาพเป็นสำคัญ

2. เพื่อให้มีทักษะในกิจกรรมทาง พลศึกษา และสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในโอกาสต่อไป เนื่องจากวิชาพลศึกษาอาศัยกิจกรรมต่างๆ ทางกายเป็นสื่อ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างทักษะเสียก่อนให้เพียงพอ เพื่อจะได้นำทักษะอันเป็นพื้นฐานของกิจกรรมไปใช้ถ้าขาดทักษะย่อมเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการเข้าร่วมในกิจกรรม ฉะนั้นการสอนส่วนใหญ่จึงเป็นการสร้างทักษะด้านต่างๆ ให้นักเรียนวิธีการสอนที่ดีก็คือวิธีการใดก็ตามที่สามารถให้ผู้เรียนมีทักษะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเป็นทักษะที่ถูกต้อง ทักษะที่ได้ฝึกได้เรียนนอกจากจะใช้ประโยชน์ในขณะที่เป็นนักเรียนและอยู่ในโรงเรียนแล้วควรจะเป็นทักษะที่สามารถนำไปใช้ในโอกาสอื่นคือ นอกบริเวณ โรงเรียนและภายหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้วด้วย เพราะถือว่ากิจกรรมทางพลศึกษามีความสำคัญตลอดชีวิต

3. ให้มีความรู้ความเข้าใจในค่านิยมต่างๆ เป็นต้นว่า ความรู้ด้านคุณค่าของวิชาพลศึกษา ประโยชน์ของกิจกรรมประเภทต่างๆ ประวัติกฎกาเป็นมาของกีฬา กฎกติกา วิธีการเล่นมารยาท หลักเกี่ยวกับความปลอดภัย ประโยชน์ของการออกกำลังกาย เพราะความเข้าใจเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ถ้าขาดความรู้เสียแล้ว การประกอบกิจกรรมพลศึกษาย่อมจะไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ทั้งยังจะเกิดผลเสียขึ้นด้วย

4. เพื่อให้มีคุณลักษณะต่างๆ ประจำตัว คุณลักษณะดังกล่าวนี้ครอบคลุมไป ทุก ๆ ด้าน ซึ่งเชื่อว่ากิจกรรมทางพลศึกษาจะมีส่วนช่วยและส่งเสริมได้ แม้ว่าคุณธรรมเหล่านี้จะไม่สามารถสร้างได้ในระยะสั้น แต่ในการสอนพลศึกษาทุกครั้งจำเป็นต้องสร้างทางใดทางหนึ่งได้ โดยที่เราเชื่อว่า ผู้เรียนจะต้องค่อยๆ เพิ่มลักษณะของคุณธรรมขึ้นเรื่อยๆ จนถึงจุดมุ่งหมายอันสูงสุด คุณธรรมเหล่านี้ ได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความรักหม่อมคณะความเป็นผู้มีระเบียบวินัย มารยาทในการเล่นและการดูกีฬา การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

5. เพื่อให้มีสุขนิสัยที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยทั่วไปแล้วถือว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาสุขศึกษาภาคปฏิบัติ เพราะในการเรียนวิชาพลศึกษาต้องอาศัยการปฏิบัติเป็นหลักดังนี้ คือ มีสุขภาพดี มีความรู้ดี มีทักษะดี

วรัศคี เพียรชอบ (2527: 2-15, 18) กล่าวว่า พื้นฐานการจัดพลศึกษาในโรงเรียนอย่างหนึ่งคือการจัดให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาอย่างเท่าเทียมและทั่วถึงกัน ตามความต้องการ ความสามารถและความสนใจของนักเรียนแต่ละคน จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา มีดังนี้

1. การพัฒนาทางด้านร่างกาย
2. การพัฒนาการทำงานประสานกันระหว่างประสาทและกล้ามเนื้อ
3. พัฒนาการทางด้านสังคม
4. พัฒนาการทางด้านจิตใจ
5. พัฒนาการทางด้านอารมณ์

อุดร รัตนภักดิ์ (2529: 12-13) กล่าวว่าการศึกษาทั้งในอดีตและปัจจุบัน ต่างก็ให้ความสำคัญต่อวิชาพลศึกษา ในฐานะที่เป็นการศึกษาแขนงหนึ่ง ที่ใช้กิจกรรมทางพลศึกษาที่ได้เลือกสรรแล้วเป็นสื่อ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการใน 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. พัฒนาการทางด้านร่างกาย
2. พัฒนาการทางด้านจิตใจ
3. พัฒนาการทางด้านอารมณ์
4. พัฒนาการทางด้านสังคม
5. พัฒนาการทางด้านสติปัญญา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536: 12-13) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการสอนวิชาพลศึกษาแบ่งได้เป็น 2 ระดับใหญ่ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป (General Objectives) เป็นจุดมุ่งหมายในระดับปรัชญาของวิชาพลศึกษา คือ พัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านจิตใจ พัฒนาการด้านอารมณ์ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านทักษะ

2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ (Specific Objectives) หรือที่นิยม เรียกว่า จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives) เป็นจุดมุ่งหมายในระดับหลักสูตรและระดับการสอน คือ พุทธิวิสัย (พัฒนาการด้านการกระทำความชำนาญ) สมรรถภาพทางกายวิสัย (ประสิทธิภาพในการทำงาน) สังคมวิสัย (บุคลิกภาพ การปรับตัว ภาวะเบียบ)

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 16-17) กล่าวว่าเป้าหมายของการเรียนรูพลศึกษามุ่งพัฒนาพฤติกรรม 5 ด้านของผู้เรียน ไปพร้อม ๆ กัน ดังนี้

1. พัฒนาด้านความรู้ (Cognitive Domain) เป็นความสามารถในการใช้ทักษะทางสติปัญญาที่แสดงออกมาเป็นความเข้าใจ ความสามารถในการวิเคราะห์ จดจำ ตีความ แปลความแก้ปัญหา ประเมินผล ฯลฯ

2. พัฒนาการด้านเจตคติ (Affective Domain) เป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับความสนใจการเห็นคุณค่า ความนิยมชมชอบอันแสดงถึงอารมณ์และความรู้สึกต่างๆ

3. พัฒนาการด้านทักษะ (Physical of Skill Domain) เป็นพัฒนาการที่เกิดจากการทำงานประสานสัมพันธ์กันระหว่างระบบประสาทกล้ามเนื้อที่ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวที่มีประสิทธิภาพ

4. พัฒนาการด้านสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness Domain) เป็นความสามารถ ของร่างกาย ในการปฏิบัติหน้าที่ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถสงวนพลังงานไว้ใช้ยามฉุกเฉิน ยามว่างและยามเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายได้หลากหลายรูปแบบ

5. พัฒนาการด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์หรือด้านสังคม (Social Domain) เป็นความสามารถ ในการปรับตัว การเป็นผู้นำผู้ตาม การปฏิบัติตามกฎกติกา ระเบียบ วินัย อดทน ยุติธรรม ซื่อสัตย์ มีน้ำใจ นกกีฬา มีคุณธรรม จรรยาธรรม ฯลฯ

พัฒนาการของพฤติกรรมทั้ง 5 ด้านของผู้เรียนเป็นผลรวมการเปลี่ยนแปลงของบุคคลที่เกิดจากการมีประสบการณ์ตรงด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาชนิดต่างๆที่รวมเรียกว่า กิจกรรมพลศึกษา หรือกิจกรรมทางกาย (Physical Activity)

สรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายของวิชาชีพพลศึกษาคือการจัดเรียนกิจกรรมการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดการออกกำลังกายเป็นสื่อและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในอนาคตต่อไป

3.3 วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

จรรยา แก่นวงษ์คำ (2529: 10) ได้กล่าวว่าวิธีสอนเป็นส่วนช่วยที่สำคัญยิ่งส่วนหนึ่งของการศึกษาเป็นกระบวนการในการให้การศึกษายังผู้สอนจัดให้แก่นักเรียน เพื่อจะให้ผู้เรียนได้โดยสะดวก ถ้าผู้สอนรู้จักใช้วิธีการสอนที่ดีและเหมาะสมแล้ว ย่อมจะทำให้ผู้เรียนได้รับผลต่อไปนี้

1. ได้รับความรู้ และมีความเข้าใจในบทเรียน ในวิชาการที่ครูสอน
2. มีทักษะและความชำนาญ ชำนาญในวิชาที่เรียนรู้นั้น
3. มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน
4. มีความสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ได้
5. สามารถนำความรู้ไปแก้ไขปัญหาชีวิตประจำวันได้
6. สามารถนำความรู้ไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมต่อไปได้

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 188, 263-272) ได้ให้ความหมายของวิธีสอนไว้ว่า วิธีสอนหมายถึงการมีส่วนร่วม การแนะนำ การฝึก การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความประทับใจ หลักการต่างๆ การชี้แนะ การให้คำปรึกษาและการสืบสวน วิธีสอนยังเป็นตัวเชื่อมเนื้อหาความรู้ และประสบการณ์กับตัวนักเรียนให้เข้าด้วยกัน ครูพลศึกษาต้องวางแผนการเรียนการสอน กล่าวคือ จะต้องมีการตั้งเป้าหมายของการเรียน การตั้งจุดมุ่งหมายในการสอนการเลือกใช้อุปกรณ์ด้วย

โดยหลักการดำเนินการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการที่จะต้องปฏิบัติให้เสร็จสิ้น ภายใน 1 คาบเรียน เป็นกระบวนการหรือขั้นตอนที่ต่อเนื่องสัมพันธ์กันและส่งเสริมซึ่งกันและกันโดยตลอด การดำเนินการสอนพลศึกษาตามปกติจะแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน หรือ 5 กระบวนการ คือ

1. การเตรียมหรือการนำเข้าสู่บทเรียน (Introductory Phase)
2. การสอน (Teaching Phase)
3. การฝึกหัด (Practice Phase)
4. การนำไปใช้ (Skill Laboratory)
5. การสรุปและสรุปปฏิบัติ (Closing Phase)

มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การเตรียมหรือการนำเข้าสู่บทเรียน (Teaching Skill Phase) จะมีอยู่สองกระบวนการ คือ การนำกับการพัฒนา

1.1 การนำเข้าสู่บทเรียน ควรใช้เวลาประมาณ 3-5 นาที

จุดมุ่งหมาย เพื่อเตรียมนักเรียนให้พร้อมที่จะเรียนทักษะหรือเรื่องต่างๆต่อไป

หลักการ เป็นการเตรียมการล่วงหน้าของครู ในการเปลี่ยนเสื้อผ้า การเรียกชื่อ การประกาศต่างๆ และรูปแบบของชั้นเรียน

1.2 การพัฒนา ใช้เวลา 5-8 นาที เป็นการบริหารร่างกายเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการออกกำลังกายขั้นต่อไป

จุดมุ่งหมาย

- เพื่อบริหารร่างกายนักเรียนให้พร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้เต็มที่ในขั้นต่อไป
- เพื่อเตรียมจิตใจนักเรียนให้พร้อมที่จะเรียนถือเป็นการสร้างแรงจูงใจอย่างหนึ่ง
- เพื่อกระตุ้นการสร้างสมรรถภาพให้แก่ระบบอวัยวะต่างๆของร่างกายเช่นกล้ามเนื้อ

ระบบไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ

หลักการ

- ต้องบริหารร่างกายให้เพียงพอสำหรับการเรียนตลอดระยะเวลา 1 คาบเรียน
- อธิบายให้นักเรียนรู้ เข้าใจ และเห็นความสำคัญของการบริหารร่างกายก่อนการเรียน
- บริหารกล้ามเนื้อใหญ่ๆทั่วร่างกายก่อนเช่น แขน ขา ลำตัว แล้วจึงบริหารกล้ามเนื้อ

ย่อยเฉพาะส่วนที่ต้องใช้มากในการเรียนแต่ละคาบ

- ควรกำหนดท่าบริหารสำหรับส่วนต่างๆไว้เป็นประจำจะได้ไม่ต้องอธิบายทุกครั้ง

สอน

- ส่งเสริมการเป็นผู้นำโดยให้นักเรียนผลัดเปลี่ยนกันออกมานำการบริหารออกกำลังกายเป็นต้น และไม่ควรทำซ้ำๆกันมากเกินไปหรือบ่อยครั้ง

- ควรให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานรื่นเริงไปพร้อมกับการบริหารร่างกายด้วย

2. การสอน (Practice Phase) เป็นขั้นที่มีความสำคัญสูงสุดสำหรับการสอนพลศึกษา โดยเฉพาะการสอนทักษะและเป็นขั้นที่ต้องอาศัยกระบวนการของการใช้ความรู้และเทคนิคของครูเป็นอย่างมาก

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้ให้นักเรียนได้รู้ถึงวิธีการและท่าทางที่ถูกต้องของการปฏิบัติทักษะต่างๆ และเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่างๆ

- ใช้เวลาสอนหรือแสดงให้ดูอย่างรวบรัดและใช้เวลาให้น้อยที่สุด
- ต้องจัดรูปแบบของชั้นเรียนให้นักเรียนสามารถได้ยินและได้เห็นครูอย่างชัดเจนและ

ทั่วถึง

- ควรใช้อุปกรณ์ประกอบการอธิบายและสาธิต

- ใช้วิธีสอนแบบรวม-แยก-รวม ในการสอนทักษะ ซึ่งเป็นการแยกแยะและแสดงถึงความสัมพันธ์ของส่วนย่อยๆของทักษะให้นักเรียนเห็นอย่างชัดเจน

3. การฝึกหัด (Practice Phase) การฝึกหัดเป็นขั้นตอนที่สอดคล้องกับการสอนและมีความสำคัญเท่าเทียมกับการสอนเพราะในขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มเติมจากที่ครูสอนไป โดยใช้เวลา 20-25 นาที

จุดมุ่งหมาย

- เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน
- เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดเรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำด้วยตนเอง
- เพื่อปลูกฝังทัศนคติและบุคลิกภาพที่ดีให้แก่แก่นักเรียนหลักการ
- การบริหารการสอน
- การคิดค้นและการแก้ปัญหา
- การแบ่งกลุ่มตามความสามารถ
- จัดกิจกรรมให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้
- ต้องให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตลอดเวลาของการเรียน
- การฝึกจะต้องเริ่มจากท่ามือเปล่า การฝึกอยู่กับที่ การฝึกเคลื่อนที่ การฝึกร่วมกับ

อุปกรณ์และคนอื่นๆ

- แบบฝึกหัดต้องมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน
- อัตราระหว่างนักเรียนกับอุปกรณ์ควรรักษาให้น้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้
- การฝึกของนักเรียนควรแบ่งเป็นกลุ่มๆ
- ครูควรเดินไปดูแลนักเรียนแต่ละคนแต่ละกลุ่มอย่างทั่วถึง เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง

และให้คำแนะนำเพิ่มเติม

- ครูควรให้นักเรียนได้ฝึกหัดด้วยความสนุกสนานและมีการเคลื่อนไหวตลอด

4. การนำไปใช้ (Skill Laboratory) จะใช้เวลาประมาณ 5-7 นาที

จุดมุ่งหมาย

- เพื่อให้ให้นักเรียนได้นำทักษะที่เรียนไปแล้วมาทดลองใช้ในสภาพการณ์ต่างๆ
- เพื่อให้เกิดความสนุกสนานร่วมกันกับเพื่อนคนอื่นๆ
- เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่ดีให้นักเรียน เช่น ความมีน้ำใจนักกีฬา การปฏิบัติตาม

กฎระเบียบ ความมีศีลธรรมจริยธรรม ฯลฯ

หลักการ

- นำทักษะที่ฝึกหัดหรือเรียนไปแล้วในคาบนั้นๆมาแข่งขัน

- ใช้การแข่งขันประเภทเกมหรือประเภทเกมหรือประเภทพลัดที่มีการบริหารและกฎกติกาต่างๆ เน้นกิจกรรมสร้างสรรค์

- ครูถือโอกาสปลูกฝังลักษณะต่างๆ เช่น การรู้จักอดทน อดกลั้น รู้จักแพ้ รู้จักชนะและรู้จักถ้อย

- ความสามัคคี พร้อมทั้งแก้ไขพฤติกรรมทางลบด้วย ฯลฯ

- จูงใจให้เกิดความสนุกสนานในการมีส่วนร่วมแข่งขัน

5. การสรุปและสรุปปฏิบัติ (Closing Phase) ใช้เวลาประมาณ 10 นาที

จุดมุ่งหมาย

- เพื่อสรุปผลการเรียนการสอนหรือสร้างมโนทัศน์เป็นครั้งสุดท้าย

- เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติสุชนิสัยที่ดี

หลักการ

- สรุปเกี่ยวกับการเรียนการสอน

- ให้ปฏิบัติสุชนิสัย

- ให้นักเรียนเลิกก่อนหมดเวลาประมาณ 5 นาที

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 320-326) ได้กล่าวถึงการเลือกจัดกิจกรรมพลศึกษาไว้ว่าควรเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะดังนี้

1. มีคุณค่าตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา คือเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดพัฒนาการต่างๆ

ตามจุดมุ่งหมาย

2. มีความสนุกสนานและท้าทายความสามารถของนักเรียน

3. สามารถปรับให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียนและถ้าเป็นไปได้ให้นักเรียน

ได้เลือกเรียนเอง

4. อาศัยทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นเป็นพื้นฐาน เพื่อความปลอดภัยและเป็นการสร้างแรงจูงใจ

5. เหมาะสมกับอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดจนความสามารถของครู

6. สามารถนำไปใช้ในโอกาสต่อไปได้ คือ การนำไปใช้นอกเวลาเรียน

7. มีคุณค่าต่อสุขภาพและมีความปลอดภัย

8. สอดคล้องกับนโยบาย ปรัชญาและแนวการบริหารของโรงเรียน

9. ส่งเสริม การแสดงออกของแต่ละบุคคล

10. สอดคล้องกับกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติโดยปกติในนอกห้องเรียนอยู่แล้ว

11. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและการแสดงออกที่ดีที่สังคมยอมรับ

วรัศคี เพียรชอบ (2548: 274-292) กล่าวว่า การลำดับที่และขั้นตอนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้วางไว้ในแต่ละด้านได้อย่างดีนั้น ครูผู้สอนจะต้องรู้และสามารถเลือกวิธีการสอนที่จะช่วยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละด้านมาใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมด้วย การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งให้นักเรียนได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในบางด้าน เช่นเดียวกับการเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ ที่เรียนในห้องเรียน ดังนั้น วิธีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาบางวิธีจึงต้องอาศัยหลักการและกระบวนการที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้เช่นเดียวกับการเรียนการสอนวิชาอื่นๆ ในห้องเรียนนั้นด้วย แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากลักษณะของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้นเริ่มตั้งแต่หลักการและปรัชญาการเรียนการสอน จุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะของเนื้อหาวิชา กิจกรรม ประสบการณ์ที่จัดให้นักเรียน สถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ ที่จะใช้ประกอบในการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษามีความแตกต่างจากวิชาอื่นๆ ที่เรียนในห้องเรียนเป็นอันมาก ดังนั้นวิธีการสอนบางวิธีที่นำมาใช้จึงจำเป็นต้องดัดแปลงให้เหมาะสมกับลักษณะวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้และสภาพของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้นตามสมควรด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษานั้นเป็นการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนมีการเรียนรู้และมีพัฒนาการตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันในหลายๆ ด้านพร้อมๆ กันด้วยการลงมือปฏิบัติจริงแล้ว วิธีการสอนในบางวิธีที่นำมาใช้จึงต้องการดัดแปลงให้มีความเหมาะสมเพิ่มมากยิ่งขึ้นอีกตามไปด้วย วิธีการสอนต่างๆ ที่ครูอาจจะนำมาดัดแปลง ผสมผสานกัน หรือนำมาใช้เริ่มเพื่อให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาสามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้และมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

1. วิธีการสอนแบบบรรยาย
2. วิธีการสอนแบบอธิบายประกอบการสาธิต
3. วิธีการสอนแบบการให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง
4. วิธีการสอนแบบมอบหมายงานหรือโครงการให้นักเรียนไปทำหรือไปศึกษาค้นคว้า
5. วิธีการสอนแบบให้การบ้าน
6. วิธีการสอนแบบทดลอง
7. วิธีการสอนแบบการใช้คำถาม – คำตอบ
8. วิธีการสอนโดยใช้ตำราเรียนประกอบ
9. วิธีการสอนแบบการแก้ปัญหา
10. วิธีการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพร่างกาย
11. วิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการกีฬา
12. วิธีการสอนแบบคิดค้นการเคลื่อนไหว

สรุปวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษาคือการนำความรู้เกี่ยวกับกิจกรรม การเคลื่อนไหว การกีฬาและการออกกำลังกายมาถ่ายทอดให้ผู้เรียน โดยรวมไปถึงการเลือกสรรกิจกรรม ต่างๆ ที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยคำนึงถึงเพศ วัยและผลประโยชน์ที่จะได้รับ

3.4 ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536: 392-394) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดี ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและใจ ทั้งนี้เพราะงานครูเป็นงานที่หนัก โดยปกติจะต้องทำงาน ตั้งแต่ 08.00 - 15.30 น. (โดยประมาณ) รวมแล้วเป็นเวลา 7 ชั่วโมงครึ่งเป็นอย่างต่ำและหลังจากโรงเรียน เลิกแล้วก็ยังใช้เวลาในเรื่องอื่น อีก เช่น งานลูกเสือ เนตรนารี ทบพทวนความรู้วางแผนการเล่นกีฬาต่างๆ ร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งเตรียมงานสอนด้วย

2. เป็นผู้ที่ความสามารถในการฝึก การสอนและมีส่วนร่วมในกีฬาต่างๆ ทั้งหลายประเภท เพราะประสบการณ์เหล่านี้จะทำให้ครูเข้าใจนักเรียนที่เรียนรู้ได้เข้า ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงประโยชน์ และความสำคัญของการฝึก เข้าใจในเรื่องของการแพ้ – ชนะ และครูจะมีความรู้สึกว่าคุณเองประสบความสำเร็จหลังจากการสอน สามารถกล่าวได้ว่า “ยังมีทักษะมากขึ้นเท่าไร ก็ยังเป็นครูพลศึกษาที่มี ประสิทธิภาพมากขึ้นเท่านั้น”

3. มีความต้องการและพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นเรื่องของการช่วยให้ ความช่วยเหลือ โดยไม่มุ่งเพียงจะให้นักเรียนจดจำทักษะจนขึ้นใจเท่านั้น แต่ควรตั้งจุดมุ่งหมายว่าต้องสอน หรือช่วยเหลือให้นักเรียนให้เกิดพัฒนาการด้านทักษะ ช่วยให้นักเรียนมีความรู้สึกเป็นอิสระและมีวุฒิภาวะ ตามวัยด้วย การแสดงออกในขณะที่มีส่วนร่วมในกีฬาต่างๆ ตามทักษะความสามารถปัญหาที่มักจะเกิดขึ้น ก็คือ ผู้ที่เพิ่งจะมาเป็นครูใหม่ๆ และเป็นผู้ที่มีทักษะดี หรือเคยเป็นนักกีฬามาก่อนมักไม่ชอบสอน เหตุก็ เพราะครูเหล่านี้ยึดถือตนเองเป็นหลักมากเกินไป โดยเอานักเรียนมาเปรียบเทียบกับตนเอง ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่ครูเป็นผู้มีความสามารถในการเรียนรู้ทักษะต่างๆ ได้ง่ายและรวดเร็วครูผู้นั้นมักจะขาด ความเห็นอกเห็นใจนักเรียนเนื่องจากการคาดหวังว่า นักเรียนควรจะเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็วเหมือน ตนเองและมักคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอธิบายหรือแยกแยะทักษะอย่างละเอียดให้แก่ นักเรียน ครู ที่ประสบความสำเร็จในการสอนคือครูที่พอใจที่จะเห็นนักเรียนสนุกสนานและภาคภูมิใจในพัฒนาการ ทางทักษะของตน

4. มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อยและการเคลื่อนไหวต่างๆ ออกมาให้ นักเรียนได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด ฉะนั้น ครูจึงควรฝึกตนเองให้รู้จักสังเกตการเคลื่อนไหวของ นักเรียนอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรนำหลักของวิชาวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว (Kinesiology) หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา (Sport Science) มาประยุกต์ใช้ด้วยเพราะจะทำให้การวิเคราะห์นั้นสมบูรณ์ ยิ่งขึ้น

5. มีความสามารถที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจและอยากที่จะฝึกฝนหรือเล่นกีฬาต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถทางทักษะกลไกและความสนใจของนักเรียนให้มากขึ้น แต่ไม่ได้หมายความว่าครูพลศึกษาจะชอบนักกีฬาใดก็จะบังคับหรือเน้นแต่กีฬาประเภทนั้นให้แก่ นักเรียนอย่างเดียวนะ ต้องทำให้นักเรียนสนใจและอยากที่จะเล่นกีฬาประเภทอื่นๆ ด้วย

เพราะกีฬาทุกประเภทมีคุณค่าทั้งสิ้น และกีฬาที่มีประโยชน์มาก คือกีฬาที่เหมาะสมกับนักเรียนทั้งชายและหญิง ดังนั้นการจูงใจนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ

6. เป็นผู้ที่มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา โดยครูต้องฝึกตนเองให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์อยู่ตลอดเวลา (Be Fit) แต่งกายสะอาดเรียบร้อยเหมาะสมกับเวลา สถานที่ นอกจากนั้นอุปกรณ์เครื่องใช้ประจำตัว โต๊ะ เก้าอี้ ก็ต้องสะอาดเรียบร้อย การปฏิบัติได้เช่นนี้ ไม่ใช่จะเกิดประโยชน์ต่อตนเองเท่านั้น แต่ยังเกิดประโยชน์ที่ดีให้แก่เพื่อนร่วมอาชีพด้วยต้องพยายามระลึกไว้เสมอว่าผู้ที่สูญเสียบุคลิกภาพของคนย่อมสูญเสียทุกสิ่งด้วย

7. มีน้ำใจเป็นนักกีฬา และพยายามปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาอยู่เสมอ

8. เป็นผู้ที่มีลักษณะของความเป็นผู้นำ ตามความหมายของคำว่า “LEADERSHIP”

L = LOVE = รักในหน้าที่ รักความยุติธรรม รักผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา หรือสมาชิกในกลุ่ม รักนักเรียน และรักความก้าวหน้า

E = EDUCATION AND EXPERIENCE = มีการศึกษา มีความรู้ และประสบการณ์มาอย่างดี

A = ADAPTABILITY = มีความสามารถในการปรับตัวให้เหมาะสมและเข้ากับสภาพการณ์ สิ่งแวดล้อมต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

D = DECISIVENESS = มีความสามารถในการตัดสินใจและสั่งการ ได้อย่างรวดเร็ว และถูกต้องตามเหตุผลเสมอ

E = ENTHUSIASM = มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มีความตั้งใจและเอาใจจดจ่อต่อหน้าที่การทำงานอย่างจริงจัง

R = RESPONSIBILITY = มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานของตนเองและสมาชิก หรือผู้ใต้บังคับบัญชา

S = SACRIFICE AND SINCERE = มีความเสียสละและอุทิศตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

H = HARMONIZE = มีความนุ่มนวล พุดจาณาฟัง อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่หยิ่งจองหอง รู้กาลเทศะ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อทุกคน

I = INTELLECTUAL CAPACITY = มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมีไหวพริบดี และรู้ทันคน

P = PERSUASIVENESS = มีความสามารถในการโน้มน้าว ชักจูงใจคน

9. มีคุณสมบัติอื่นๆ เป็นส่วนประกอบอื่นอีก คือ เป็นผู้ที่มีหลักการหรืออุดมคติของตนเองมีบุคลิกที่ดีและมีคุณธรรม

เหตุที่ครูต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้ เพราะนอกเหนือจากความสามารถทางการสอนที่มีประสิทธิภาพแล้วครูต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างแก่นักเรียนได้ เมื่อนักเรียนได้เห็นแบบอย่างที่ดีนักเรียนก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีและยอมรับต่อไป ถ้าครูไม่คิดแล้วจะสอนให้นักเรียนเป็นคนดีนั้นเป็นเรื่องยาก เพราะนักเรียนย่อมไม่น่าเชื่อถือ ท่านมหาตมะคานธี กล่าวว่า “เป็นความผิดเสียนี้ ภาระที่เราสอนให้ผู้อื่นรักษาความบริสุทธิ์สะอาดในเมื่อตัวเราเองสกปรก” เช่น สอนให้นักเรียนยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น แต่ครูไม่ยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน เป็นต้น ครูจึงต้องฝึกตนเองให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี น่านับถือ มีความซื่อสัตย์สุจริต เสียสละและไม่เห็นแก่ตัว ผลสุดท้ายนักเรียนก็จะเข้าใจและเห็นถึงคุณค่าของคำว่า “น้ำใจนักกีฬาและการเล่นที่ยุติธรรม” ได้ดี

วรัศคี เพียรชอบ (2548: 189 – 208) กล่าวว่าครูพลศึกษาและกีฬา คือ เป็นผู้ยึดถือในหลักการและปรัชญาของการพลศึกษาและการกีฬา และได้ใช้กิจกรรมพลศึกษาและการกีฬาเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อช่วยให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้และมีการพัฒนาการในทุกๆ ด้าน ตามหลักการและปรัชญาการพลศึกษาและการกีฬา คือ ทั้งในด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย และทักษะการกีฬา ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายเช่นกีฬา ด้านคุณธรรมประจำตัวเช่น การมีระเบียบวินัย การมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและด้านการมีเจตคติที่ดีต่อการพลศึกษาและการกีฬา ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งในปัจจุบันและอนาคตตามเจตนารมณ์ของอุดมคติของการพลศึกษาและการกีฬา ครูพลศึกษาและการกีฬา เป็นครูและนักการศึกษาคนหนึ่งที่ต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบในด้านต่างๆ เช่น ในโรงเรียน แต่ครูพลศึกษาและกีฬานั้นอาจจะต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ตลอดจนลักษณะงานมีความแตกต่างและมีขอบข่ายของงานค่อนข้างจะกว้างกว่าครูอื่นๆ บ้าง ดังนั้น ครูพลศึกษาที่ดีจึงจำเป็นต้องมีคุณสมบัติพิเศษเฉพาะที่แตกต่างและเพิ่มเติมนอกเหนือจากครูอื่นๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้นดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ดีทั้งในด้านวิชาการทั่วไป วิชาการศึกษา และ พลศึกษา
2. เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ และปรัชญาการพลศึกษาและการกีฬาเป็นอย่างดี
3. เป็นผู้ที่มีความรักและมีความศรัทธาในวิชาพลศึกษาและการกีฬาด้วยความบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริง

แท้จริง

4. เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง
5. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีความกระตือรือร้นสูง
6. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพและสุขภาพที่ดี มีร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์
7. เป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

8. เป็นผู้ที่มื่ออารมณ์สนุกสนานและมีความรักเด็ก
9. เป็นผู้ที่ยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพครูโดยเคร่งครัด

สรุปครูผู้สอนวิชาพลศึกษาหมายถึงผู้ที่ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้กับผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมทางพลศึกษาและกีฬาเป็นสื่อ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเองในด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อให้เป็นคนที่มีความสุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงและมีจิตใจที่ดีงาม

3.5 สื่อ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา

ในการเรียนการสอนหรือการใช้หลักสูตรพลศึกษาจะเกิดความสัมฤทธิ์ผลตามจุดหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้นจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยประกอบหลายๆด้าน เช่น ประสิทธิภาพของครู การใช้วิธีสอนและปัจจัยอื่นๆ อีกคือ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติประกอบกับการใช้อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากวิชาอื่น ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนจึงควรสำรวจปัจจัยและสภาพการณ์ต่างๆ ในโรงเรียนว่ามีมากน้อยเพียงใด เหมาะสมหรือไม่อย่างไร ถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอก็จะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น

อุปกรณ์ คือ สิ่งต่างๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก คือ สถานที่ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการบริหารชั้นเรียนอีกอย่างหนึ่ง สถานที่ที่มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิมฯ ห้องเรียน สระว่ายน้ำ ฯลฯ และสถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามเด็กเล่น สนามฟุตบอล สนามฮอกกี้ สระว่ายน้ำ ลู่วิ่ง ฯลฯ

ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกก็มีส่วนช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพของการสอนเช่นกัน ซึ่งมักประกอบด้วยห้องน้ำ ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ตู้ล็อกเกอร์ อ่างน้ำ ห้องส้วม เป็นต้น และมีกรรมอยู่ด้วยกันกับสถานที่ (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2539: 232)

วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ (2548: 369-371) กล่าวว่าการจัดการและการดูแลรักษาอุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอนพลศึกษามีความจำเป็นและความสำคัญเนื่องจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีลักษณะพิเศษ และเป็นวิชาที่มีขอบข่ายค่อนข้างจะกว้างขวางมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมหลายอย่างมากกว่าวิชาอื่นๆ ในโรงเรียน และกิจกรรมแต่ละอย่างเหล่านั้นก็มักจะมีข้องเกี่ยวและมีความจำเป็นที่ต้องใช้อุปกรณ์และวัสดุหลายอย่างหลายชนิดที่แตกต่างกันมาใช้ประกอบการเรียนการสอนตามไปด้วย ดังนั้น การที่จะช่วยให้ครูสามารถหิบบนยอุปกรณ์และวัสดุต่างๆ แต่ละอย่างเหล่านั้นมาใช้ประกอบการเรียนการสอนในแต่ละชนิดของกิจกรรมมาใช้ได้อย่างรวดเร็วทำให้การเรียนการสอนของครูได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพได้ ครูหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจึงจำเป็นต้องมีหลักการและวิธีการที่ถูกต้องในการที่จะจัดการและดูแลรักษาอุปกรณ์ที่มีอยู่เหล่านั้นให้มีความคงทนถาวร และเป็นไปด้วยความเรียบร้อยอย่างดี

2. อุปกรณ์และวัสดุที่ใช้ในการพลศึกษาและกีฬาอาจแบ่งออกได้เป็นประเภทที่มีความคงทนถาวรใช้งานได้เป็นเวลานานๆ หลายปี อุปกรณ์ประเภทนี้อาจเรียกว่าเป็นอุปกรณ์ประเภทครุภัณฑ์ เช่น ราวเดี่ยว ราวคู่ ทึบกระโดด เป็นต้น อีกประเภทหนึ่งที่มีวิธีการสึกหรอได้ มีการแตกสลายได้และมีอายุการใช้งานน้อยกว่าประเภทแรก เช่น ลูกบอลชนิดต่างๆ ลูกขนไก่ ไม้แร็กเก็ต เป็นต้น และบางอย่างก็สามารถใช้ได้เพียงครั้งเดียวก็หมดสภาพไปไม่สามารถที่จะเก็บรักษาเพื่อนำมาใช้ได้อีกครั้งได้ เช่น ปืน ขาว เทปติดพื้น เป็นต้น อุปกรณ์ต่างๆ เหล่านี้ จึงต้องมีการจัดซื้อหรือจัดหาแทนของเก่าเสมอ อุปกรณ์ต่างๆ เหล่านี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการจัด การเก็บ และการดูแลรักษา ตามลักษณะที่แตกต่างกันตามชนิดและประเภทของอุปกรณ์แต่ละอย่างนั้นๆ ด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย อุปกรณ์และวัสดุเหล่านั้นจึงจะมีความคงทนถาวรและสามารถที่จะหยิบฉวยมาใช้ได้โดยง่าย

3. โรงเรียนได้เริ่มเห็นความสำคัญในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามากยิ่งขึ้น การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่จะได้ผลดีและมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องเป็นการเรียนการสอนที่มีอุปกรณ์และวัสดุให้พร้อมเพื่อการเรียนการสอนในกิจกรรมต่างๆ ได้เป็นอย่างดีด้วย ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของครูหรือผู้สอนวิชาพลศึกษาโดยตรงที่จะต้องดูแลรักษาอุปกรณ์เหล่านั้นให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนได้ด้วยดีตลอดเวลา

4. ราคาหรือต้นทุนในการจัดหาหรือจัดซื้ออุปกรณ์แต่ละอย่างสำหรับกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาแต่ละชนิดในวิชาพลศึกษานั้นมีราคาสูงมาก โรงเรียนต้องลงทุนจัดซื้อมาด้วยเงินทุนที่สูงดังนั้น ครูพลศึกษาจึงจำเป็นที่จะต้องดูแลรักษาอุปกรณ์ที่มีอยู่แล้วเหล่านี้ให้มีอายุที่สามารถใช้งานได้ระยะเวลานานให้มากที่สุดคุ้มกับจำนวนที่ได้ลงทุนไปแล้ว มิฉะนั้นแล้วโรงเรียนอาจมีความลังเลใจในการที่จะสนับสนุนหรือลงทุนจัดหาหรือจัดซื้ออุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อไปได้อีก

5. เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อถือและความยอมรับในวิชาพลศึกษา เมื่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นการเรียนการสอนที่มีอุปกรณ์และวัสดุการเรียนการสอนอย่างพร้อมมูลมีการจัดการและการดูแลรักษาอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ให้มีความคงทนถาวร และมีอายุที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นระยะเวลาที่ยาวนานก็ย่อมทำให้ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ปกครอง หรือผู้ที่มีความเกี่ยวข้องในการสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความเชื่อถือ มีความศรัทธา และสนับสนุนวิชาพลศึกษาหรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบวิชาพลศึกษามากยิ่งขึ้นตามไปด้วย

3.6 การวัดผลและประเมินผลในการเรียนวิชาพลศึกษา

วิริยา บุญชัย (2523: 7) กล่าวว่า การวัดผล (Measurement) หมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการทราบกับเครื่องมือมาตรฐาน เพื่อต้องการปริมาณหรือขนาดซึ่งสามารถทราบผลได้ทันทีด้วยเครื่องมือมาตรฐานนั้น

เขาวดี วิบูลย์ศรี (2526: 13- 14) กล่าวว่า การประเมินผล (Evaluation) หมายถึงกระบวนการในการตัดสินใจสรุป เพื่อพิจารณาความเหมาะสมหรือหาคุณค่าของคุณลักษณะและพฤติกรรมเช่น ผลการเรียนการปฏิบัติต้องอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดที่ได้จากการวัดเป็นหลักและใช้วิจารณ์ญาณการประกอบพิจารณา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 331) กล่าวว่า การประเมินผล (Evaluation) คือ การนำเอาผลหรือปริมาณที่ได้จากการวัดผลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานอย่างอื่นที่มีลักษณะเดียวกันเพื่อต้องการดูว่าผู้ที่ถูกประเมินผลนั้นมีคุณภาพดีหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 17-18) กล่าวว่า ผู้สอนจะต้องวิเคราะห์สิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผลให้ละเอียด ครอบคลุมและชัดเจน เพื่อความเที่ยงตรงในการดำเนินงานและอธิบายผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานที่คาดหวังของผู้เรียนแต่ละระดับชั้นได้ ผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนพึงได้รับจากกลุ่ม สุขศึกษาและพลศึกษาต้องครอบคลุมทั้งด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยมและการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและสมรรถภาพ ดังตัวอย่างเช่น

1. ด้านความรู้ ความสามารถแบ่งออกเป็นความรู้เชิงเนื้อหา ความรู้เชิงกระบวนการและ ความรู้เชิงบริบท

- ความรู้เชิงเนื้อหา เช่น ลักษณะของโรคชนิดต่างๆ พัฒนาการตามวัยของมนุษย์ ความสำคัญของการพักผ่อนและนันทนาการ กติกาการเล่นกีฬาชนิดต่างๆ รูปแบบการออกกำลังกาย หลักการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย ชนิดของกีฬา หลักการดูแลสุขภาพ หลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว เป็นต้น

- ความรู้เชิงกระบวนการ เช่น ระบบการทำงานของอวัยวะภายในร่างกายมนุษย์ การเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์ วิธีทดสอบและสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย วิธีการจัดการกับอารมณ์และความเครียด วิธีการดำรงชีวิตเพื่อการมีสุขภาพที่ดี เป็นต้น

- ความรู้เชิงบริบท เช่น การมีสติ การรู้จักและเข้าใจตนเอง การสื่อสารเกี่ยวกับสุขภาพ รู้ข้อมูลสารสนเทศด้านสุขภาพ ความปลอดภัย การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เป็นต้น

2. ด้านทักษะ เนื่องจากหลักสูตรเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง วิธีการวัดและประเมินผล จึงควรวัดความสามารถในการทำงานและการแสดงออกของผู้เรียนภายใต้สถานการณ์และเงื่อนไขที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด โดยวัดทั้งกระบวนการ (Process) และผลงาน (Products) ที่ผู้เรียนกระทำและแสดงออก เช่น การเลือกบริโภคอาหารและการดูแลสุขภาพ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การฝึกจิต การออกกำลังกาย การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสุขภาพ การเล่นเกม การเล่นกีฬาชนิดต่างๆ เป็นต้น

3. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การวัดและประเมินผล การเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมของผู้เรียนต้องกระทำอย่างต่อเนื่องตลอดภาคเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับสภาพที่เป็นอยู่จริงของผู้เรียน จึงควรวิธีการวัดและประเมินที่หลากหลายเน้นให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบและประเมินตนเองเป็นสำคัญร่วมกับเพื่อน ครู พ่อ แม่ ผู้ปกครอง เช่น สุขนิสัยในการรับประทานอาหาร การควบคุมอารมณ์ การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ความเชื่อมั่นในตนเอง การมีวินัย การปฏิบัติตามกฎระเบียบ กติกา รักการออกกำลังกาย มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน มีน้ำใจนักกีฬา มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีบุคลิกภาพและมีสุขภาพดี มีภาวะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เป็นต้น

วรัศคี เพียรชอบ (2548: 391 - 392) กล่าวว่า การวัดเพื่อการประเมินผลทางพลศึกษา (Measurement for Evaluation in Physical Education) คือ การหาปริมาณของพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียนตามหลักการและกระบวนการของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามสาระ มาตรฐาน หรือจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ แล้วก็นำผลของพัฒนาการที่วัดได้มานั้น มาประเมินด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือคุณภาพอย่างอื่นที่มีอยู่แล้ว เพื่อดูว่าผลของพัฒนาการที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการสอนที่แล้วมานั้นดีหรือไม่ ควรจะมีการปรับปรุง แก้ไขหรือไม่อย่างไร การวัดเพื่อการประเมินผลทางพลศึกษาส่วนมากจะกระทำเพื่อการให้คะแนนนักเรียน หลังจากได้เรียนจบวิชาแต่ละวิชาในภาคการศึกษาหนึ่งๆ หรือจบหลักสูตรการเรียนหนึ่งๆ เรียบร้อยแล้ว

การวัดผลทางการพลศึกษาอาจจะเป็นการวัดเพื่อการประเมินผลในหลายๆ ประการแต่ส่วนใหญ่แล้วมักจะวัดเพื่อความมุ่งหมายที่สำคัญในด้านต่างๆดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีความสนใจ มีความพยายามศึกษาค้นคว้าหรือทำแบบฝึกหัดในบทเรียนที่มีความรู้ ความเข้าใจ ให้ดียิ่งขึ้นหรือฝึกฝนตนเองให้มีความชำนาญให้มากยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้ผู้สอนได้ทราบความก้าวหน้าของนักเรียน และผู้เรียนเองก็ได้ทราบความก้าวหน้าและสถานการณ์การเรียนของตนเองไปพร้อมๆกันด้วย
3. เพื่อให้ทราบสถานการณ์ของการเรียนการสอน คือ ผู้สอนจะได้รู้ว่าการสอนของตนเองเป็นอย่างไรและจะหาทางปรับปรุงหรือแก้ไขวิธีการสอนของตนเองให้ดีขึ้นต่อไปอย่างไร และผู้เรียนเองก็ได้ปรับปรุงวิธีการเรียนของตนเองไปพร้อมๆกันด้วย
4. เพื่อนำผลจากการวัดมาใช้เป็นแนวทางในการจำแนกกลุ่มนักเรียนเพื่อประโยชน์ในการจัดชั้นเรียนจัดกลุ่มตามระดับความสามารถ ที่สามารถเห็นได้ชัดก็เช่นการจัดกลุ่มในการสอนว่ายน้ำเพื่อความปลอดภัย
5. เพื่อนำผลมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างมาตรฐาน สำหรับใช้เป็นเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบกับผลของการเรียนการสอนของนักเรียนโอกาสต่อไป
6. เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนผู้เรียนหลังจากการเรียนจบวิชาในภาคหนึ่งๆหรือหลังจากการเรียนจบหลักสูตรหนึ่งๆ แล้ว ทั้งนี้เพื่อผู้สอน ผู้เรียน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบว่า เมื่อเรียน

จบในวิชาหรือสำเร็จตามหลักสูตรการเรียนนั้นๆ แล้ว ผู้เรียน ได้มีการพัฒนาตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่เพียงใดโดยมักจะถือตามเกณฑ์มาตรฐานที่วางไว้ว่า ถ้าผู้ใดที่ได้คะแนนมาก คือ ผู้ที่บรรลุตามจุดมุ่งหมายของการเรียน การสอนมากก็แสดงให้เห็นว่ามีพัฒนาการมากด้วย และในทำนองเดียวกัน ผู้ใดที่เรียนแล้วได้คะแนนอยู่ในระดับปานกลางและน้อยก็จะเป็นผู้ที่บรรลุตามจุดมุ่งหมายในระดับปานกลางและน้อย และก็แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ที่มีพัฒนาการปานกลางและน้อยตามลำดับด้วย ดังนั้นผู้ที่ได้เรียนในวิชาหนึ่งๆ หรือในหลักสูตรหนึ่งๆ เมื่อเรียนจบวิชาหรือหลักสูตรนั้นๆ แล้วจึงมักต้องมีสัญลักษณ์เพื่อแสดงว่า ผู้เรียนผู้ใดได้มีพัฒนาการมากน้อยเพียงใดกำกับไว้เพื่อให้เป็นที่ทราบด้วยเสมอ

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 331) ได้สรุปว่าในกระบวนการวัดผลจะมีคำ หรือขั้นตอนที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 คำ คือ

1. แบบทดสอบ (Test) คือเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ใช้ทดสอบปริมาณและคุณภาพของผู้ถูกทดสอบเกี่ยวกับความแข็งแรง ความเร็ว ความสามารถในการกระโดด ความรู้ สติปัญญา และอื่นๆ

2. การวัดผล (Measurement) คือกระบวนการในการหาปริมาณของการพัฒนาหรือปริมาณของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน เป็นปริมาณที่อาจวัดได้อย่างง่าย และเห็นได้ชัดเจน ไม่ซับซ้อน เช่น การชั่งน้ำหนัก การวัดส่วนสูง การวัดความยาว สิ่งเหล่านี้คือเครื่องมือมาตรฐานที่ใช้วัดอยู่แล้ว และสามารถวัดได้โดยตรง คือ เทปวัด เครื่องชั่งน้ำหนัก ส่วนปริมาณที่ไม่สามารถมองเห็นได้โดยตรงคือพัฒนาการด้านพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เช่น ความรู้ ความสามารถในการเคลื่อนไหว ความรู้สึกต่างๆ ฯลฯ ในการวัดจะต้องสร้างสภาพการณ์ (การทดสอบ) ให้ผู้ที่ถูกวัดพฤติกรรมที่มีอยู่ออกมาให้วัดเสียก่อน จึงจะถูกปริมาณได้ เช่น การวัดความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ อาจใช้การตั้งคำถาม การสัมภาษณ์ หรือการให้เขียนตอบ การวัดทักษะ และสมรรถภาพก็ต้องใช้แบบทดสอบ เฉพาะให้ผู้ที่ถูกวัดแสดงพฤติกรรมออกมา เป็นต้น ในการวัดผลจึงใช้แบบทดสอบต่างๆ ทำการวัดเอาผลให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย

3. การประเมินผล (Evaluation) คือการนำเอาผลหรือปริมาณที่วัดได้จากการวัดผลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานอย่างอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน เพื่อต้องการดูว่าผู้ที่ถูกประเมินนั้น มีคุณภาพดีหรือมากน้อยเพียงใด อาจกล่าวได้ว่ากระประเมินผลเป็นการหาคุณภาพของผลที่ได้จากการวัดผลด้วยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่มีอยู่แล้วหรือมาตรฐานที่กำหนดขึ้นมานั้นเอง เกณฑ์หรือมาตรฐานดังกล่าว อาจได้จากการนิยามของสังคมความเห็นของคนส่วนมากหรือมาจากการวิจัยก็ได้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2545: 135) ได้สรุปไว้ว่า การวัดและการประเมินผลเป็นกระบวนการที่จำเป็นในการจัดการเรียนรู้การสอน มีคำหลายคำที่นิยามไข้อยู่ ได้แก่

1. การทดสอบ (Test) เป็นการใช้เครื่องมือในการวัดผล และเปรียบเทียบพฤติกรรมของผู้เรียน

2. การวัดผล (Measurement) เป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับบุคคลตามความมุ่งหมาย และเปรียบเทียบกับลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น

3. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณค่าความจริงและการกระทำ บุญส่ง โกสะ (2547: 8) ได้สรุปไว้ว่า การวัดผล หมายถึงการใช้เทคนิควิธีการซึ่งเรียกว่า เครื่องมือวัดอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อการศึกษา ค้นหาหรือตรวจสอบคุณลักษณะของบุคคล ผลงานหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือคุณลักษณะของสิ่งของหรือบุคคลที่ต้องการศึกษา

พิชิต ภูติจันทร์ (2547: 3-4) ได้สรุปไว้ว่า ในการวัดและประเมินผลทบทวนศึกษานั้นมีคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องโยงเบื้องต้น ได้แก่ คำว่า “การทดสอบ” “การวัดผล” “การประเมินผล” จึงควรทำความเข้าใจเบื้องต้นกับคำดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

1. การทดสอบ (Testing) หมายถึง แบบหรือเครื่องมือหรือกระบวนการอย่างหนึ่งที่ทำให้ได้มาซึ่งจำนวนหรือปริมาณของคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อนำไปสู่การประเมินผล

กระบวนการทดสอบ เป็นการนำแบบทดสอบ ซึ่งประกอบไปด้วยกลุ่มคำถามไปรื้อให้ผู้ตอบแสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมา เช่น พูด อธิบาย เขียนแสดงออกโดยการกระทำ เป็นต้น กระบวนการทดสอบจะสิ้นสุด เมื่อผู้สอบได้แสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมาเรียบร้อยแล้ว ผู้สอบได้ตอบโดยส่งกระดาษเปล่าหรือยังไม่ได้ปฏิบัติเพราะสาเหตุใด ๆ ก็ตาม ถือว่าไม่สิ้นสุดกระบวนการสอบ จึงยังไม่สามารถตัดสินได้ว่าผู้สอบนั้นไม่มีความรู้หรือความสามารถในเรื่องนั้น

2. การวัดผล (Measurement) หมายถึง การใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งค้นหาหรือตรวจสอบเพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งเป็นปริมาณหรือคุณภาพที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือคุณลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือแทนผลงานที่แต่ละคนแสดงออกมา เช่น การวัดส่วนสูง การชั่งน้ำหนัก การให้คะแนนการตอบข้อสอบของผู้เรียน การวัดจะเริ่มตั้งแต่ครูตรวจสอบข้อสอบของผู้เรียนแล้วให้คะแนนออกมาหรือครูให้คะแนนจากการปฏิบัติของผู้เรียน การวัดผลการศึกษา นอกจากจะใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือนำไปสู่การวัดผลแล้ว อาจใช้ อาจใช้เครื่องมืออื่นอีก เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบสำรวจ เป็นต้น

การวัดผลทางพลศึกษา หมายถึง กระบวนการวัดหรือเทคนิคในการแสดงผลถึงระดับความสามารถ คุณลักษณะ และบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล ว่ามีความก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นหรือลดลงมากน้อยเพียงใด

3. การประเมินผลหรือการประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง การนำเอาข้อมูลทั้งหลายที่ได้จากการวัดผลมาพิจารณา เพื่อหาข้อสรุปหรือประเมินค่าหรือตีราคาหรืออาจกล่าวว่าเป็นการนำข้อมูลทั้งหมดมารวบรวมได้ มาเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ ซึ่งข้อมูลจะต้องมีมากน้อยเพียงพอเพื่อนำมาเปรียบเทียบพิจารณาถ่วงถ่วงให้รอบครอบ แล้วจึงจะสรุปออกมาว่า ดี – เลว ได้ – ตก เก่ง – อ่อน หรือได้เกรดอะไร เป็นต้น

การประเมินผลทางพลศึกษา หมายถึง กระบวนการนำข้อมูลที่ได้จากการวัดมาพิจารณาเปรียบเทียบ เพื่อการตัดสินใจ และสรุปผลออกมาว่าเป็นอย่างไร

วอร์คีย์ เพียร์ชอป (2548: 391) ได้สรุปไว้ว่า การวัดและการประเมินผลทางพลศึกษา คือการหาปริมาณของพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียนตามหลักการ กระบวนการของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามสาระ มาตรฐาน หรือจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ แล้วนำผลของพัฒนาการที่วัดได้นั้น มาประเมินด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือคุณภาพอย่างอื่นที่มีอยู่แล้ว เพื่อดูว่าผลของพัฒนาการที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการสอนที่มาแล้วนั้นดีหรือไม่ดี ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร การวัดและการประเมินผลทางพลศึกษาส่วนมากมักกระทำเพื่อให้คะแนนนักเรียนหลังจากเรียนจบรายวิชาในแต่ละภาคเรียนการศึกษา หรือเรียนจบแต่ละหลักสูตรการเรียนเรียบร้อยแล้ว

สรุปได้ว่า การทดสอบเป็นกระบวนการที่มีระบบ โดยการสังเกตพฤติกรรม และแสดงผลออกมาในรูปของปริมาณ การวัดผลจะอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลปริมาณหรือตัวเลขตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ส่วนการประเมินผลเป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูล และใช้ข้อมูลให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจระหว่างการทำ และวัตถุประสงค์หรือการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งที่วัดได้ การวัดผลจะช่วยชี้ข้อบกพร่องหรือปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อจะได้หาทางแก้ไขปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้การเรียนการสอนมีคุณภาพหรือประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผาณิต บิลมาศ (2548: 3) กล่าวว่า การวัดกระบวนการเรียนเป็นแนวทางในการปรับปรุงผลการเรียนและอาจกล่าวได้ว่า การประเมินผลการเรียนเป็นวิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งในการวัดคุณภาพของกระบวนการเรียน ทำให้การสอน การบริหารและโปรแกรมต่างๆ มีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านต่างๆ

3.7 จุดมุ่งของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

แคนนอน และนิวเบิล (Cannon; & Newble. 2000: 166 - 173) ได้สรุปไว้ว่า จุดมุ่งหมาย และวิธีประเมินผล มีดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการประเมิน

- 1.1 ตัดสินความรอบรู้ด้านทักษะที่จำเป็น และความรู้ในเนื้อหาวิชา
- 1.2 วัดความกว้างหน้าตอลดเวลา
- 1.3 ตรวจสอบข้อบกพร่องของผู้เรียน
- 1.4 เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน
- 1.5 ประเมินประสิทธิภาพของรายวิชาหรือหลักสูตร
- 1.6 เพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้อยากเรียน

2. วิธีการประเมินผล

- 2.1 การทดสอบด้วยข้อเขียน

- 2.2 ทดสอบโดยการให้เขียนตอบสั้น ๆ
- 2.3 แบบทดสอบแบบปรนัย ซึ่งอาจเป็นแบบให้เลือกตอบ จับคู่ ถูก ข ผิด
- 2.4 การสังเกตโดยตรง
- 2.5 การสอบปากเปล่า
- 2.6 การประเมินผลการปฏิบัติอย่างมีโครงสร้าง
- 2.7 การประเมินตนเอง
- 2.8 การประเมินเพิ่มการเรียนรู้

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 333) ได้สรุปไว้ว่า จุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษามีดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป

- 1.1 เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับตัวนักเรียน
- 1.2 เพื่อปรับปรุงการสอน

2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ

2.1 เพื่อการวิเคราะห์หรือวินิจฉัย การวัดผลมีความจำเป็นต้องใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของนักเรียน เพื่อประโยชน์ต่อการวางแผนและการควบคุมการจัดโปรแกรมพลศึกษาให้เพียงพอเหมาะสม การได้รู้ถึงข้อมูลเฉพาะตัวของนักเรียนแต่ละคน ทำให้ครูสามารถจัดโปรแกรมที่ช่วยรักษาหรือแก้ไขความผิดปกติ โปรแกรมการฝึกเป็นประจำ และโปรแกรมเร่งรัดได้ต่อไป

2.2 เพื่อการแบ่งกลุ่ม การแบ่งกลุ่มนักเรียนไม่ว่าจะเป็นในลักษณะแบบเดียวกันหรือผสมผสานกัน บางครั้งจะมีประโยชน์ต่อการเลือกแบบการสอน การแข่งขันหรือการจัดประสบการณ์ การแบ่งกลุ่มในลักษณะดังกล่าวมักขึ้นอยู่กับผลที่ได้จากการวัดผลอย่างถูกต้อง

2.3 เพื่อความสัมฤทธิ์ผล การวัดผลจำเป็นต้องกระทำให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมาย และมีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผล และความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างถูกต้องทั้งนี้ เพราะผลที่บันทึกไว้จะเป็นสิ่งชี้แนะในการเลือกเนื้อหา การให้คะแนน และการส่งเสริมความก้าวหน้าของนักเรียนต่อไป

2.4 เพื่อการบริหาร การวัดผลจะทำให้ได้ข้อมูลสำหรับการพิจารณาหาวิธีสอนที่ดีที่สุด และเป็นข้อมูลที่ใช้ในการแนะนำนักเรียนให้ได้รับประสบการณ์ที่ดีที่สุด การวัดที่แม่นยำจะช่วยให้ นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้มากขึ้น และทำให้ทราบว่านักเรียนคนใดที่มีความพร้อมที่จะพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้นต่อไปอีก การบริหารการทดสอบที่ถูกต้องเหมาะสมจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ และจำเป็นสำหรับตัวนักเรียน ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้บริหาร โรงเรียน

2.5 เพื่อการแนะแนว ผลจากการทดสอบตามจุดมุ่งหมายจะมีประโยชน์สำหรับการประเมินผลตัวครู และประสิทธิภาพในการสอนของครู และผลจากการทดสอบเป็นตัวบ่งชี้ได้ว่าการทำงานของครูบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนเองกำหนดไว้หรือไม่

2.6 เพื่อการวิจัย วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สามารถศึกษา และทำการวิจัยได้มากมาย เช่น งานวิจัยที่จำเป็นต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพของการใช้วิธีสอน งานวิจัยเกี่ยวกับอัตราความก้าวหน้าของนักเรียน งานวิจัยเกี่ยวกับสรีรวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา (มีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ) และงานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินผล โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียน เป็นต้น

พิชิต ภูติจันทร์ (2547: 5) ได้สรุปไว้ว่า จุดมุ่งหมายการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษามีดังต่อไปนี้

1. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในการพลศึกษาเพียงใด
2. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีสุขภาพ มีสมรรถภาพดีเพียงใด ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษามาระยะหนึ่งแล้ว
3. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางทักษะ และความสามารถทางกีฬาเพียงใด
4. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงความเสียสละ ความอดทน เอื้ออาทร ร่วมมือกับเพื่อน ร่วมทีม และแสดงความมีน้ำใจนักกีฬาเพียงใด
5. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีความซาบซึ้ง และเจตคติต่อการกีฬา และพลศึกษาเพียงใด มีความสนใจต่อการใช้เวลาว่างโดยการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเพียงใด
6. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนได้ปรับปรุงบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ความมีระเบียบ และวินัย ในตนเองมากน้อยเพียงใด
7. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนได้เตรียมตนเอง เพื่ออยู่ในสังคมอนาคตได้อย่างมีความสุขเพียงใด เช่น การเคารพกฎกติกากีฬา การไม่เอาัดเอาเปรียบผู้อื่น การไม่เห็นแก่ตัว การอยู่อย่างมีเกียรติ และมีศักดิ์ศรี เป็นต้น

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 391-392) ได้สรุปไว้ว่า จุดมุ่งหมายในการวัดและประเมินผลทางพลศึกษามีดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีความสนใจ มีความพยายามศึกษาค้นคว้าหรือทำแบบฝึกหัด ในบทเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจให้ดียิ่งขึ้น หรือฝึกฝนตนเองให้มีความชำนาญให้มากยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้ผู้สอนได้ทราบความก้าวหน้าของนักเรียน และผู้เรียนเองก็ได้ทราบความก้าวหน้า และสถานการณ์การเรียนของตนเองไปพร้อมๆ กันด้วย
3. เพื่อให้ทราบสถานการณ์ของการเรียนการสอน คือ ผู้สอนจะรู้ว่าการสอนของตนเองเป็นอย่างไร และจะหาทางปรับปรุงหรือแก้ไขวิธีการสอนของตนเองให้ดีขึ้นต่อไปอย่างไร และผู้เรียนเองก็ได้ปรับปรุงวิธีการเรียนของตนเองไปพร้อมๆ กันด้วย

4. เพื่อนำผลจากการวัดมาใช้เป็นแนวทางในการจำแนกกลุ่มนักเรียน เพื่อประโยชน์ในการจัดชั้นเรียน จัดกลุ่มตามระดับความสามารถที่สามารถเห็นได้ชัด เช่น การจัดกลุ่มสอนว่ายน้ำเพื่อความปลอดภัย

5. เพื่อนำผลมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างมาตรฐาน สำหรับใช้เป็นเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบกับผลของการเรียนการสอนของนักเรียนในโอกาสต่อไป

6. เพื่อใช้เป็นเกณฑ์การให้คะแนนผู้เรียนหลังจากเรียนจบวิชาในแต่ละภาคเรียน หรือหลังจากการเรียนจบแต่ละหลักสูตรแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ผู้สอน ผู้เรียนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทราบว่า เมื่อเรียนจบในวิชาใดหรือสำเร็จตามหลักสูตรการเรียนนั้นๆแล้ว ผู้เรียนมีการพัฒนาตามที่ได้ตั้งจุดหมายไว้หรือไม่เพียงใด โดยมักจะถือตามเกณฑ์มาตรฐานที่วางไว้ว่า ถ้าผู้ใดที่ได้คะแนนมาก คือผู้ที่บรรลุตามจุดหมายของการเรียนการสอนมากก็แสดงให้เห็นว่ามีการพัฒนาการมาก และในทำนองเดียวกัน ผู้ใดที่เรียนแล้วได้คะแนนอยู่ในระดับปานกลาง และน้อย แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ที่พัฒนาการปานกลาง และน้อยตามลำดับ ดังนั้น ผู้ที่ได้เรียนวิชาหนึ่งๆหรือในหลักสูตรหนึ่งๆ เมื่อเรียนจบวิชา หรือหลักสูตรนั้นๆแล้ว จึงมักต้องมีสัญลักษณ์เพื่อแสดงว่า ผู้เรียนผู้ใดได้มีพัฒนาการมากน้อยเพียงใดกำกับไว้เพื่อให้เห็นที่ทราบด้วยเสมอ

จากความหมายดังกล่าวผู้วิจัย สรุปได้ว่าการวัดและประเมินผล หมายถึงวิธีการวัดความรู้ความสามารถ และทักษะกระบวนการของผู้เรียนที่ได้รับจากการเรียนการสอน เพื่อให้ทราบถึงระดับความสามารถของผู้เรียน รวมไปถึงพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาพลศึกษาด้านต่างๆ อีกด้วย

3.8 ขอบข่ายของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

ฟอง เกิดแก้ว (2526: 224) ได้สรุปไว้ว่า การวัดผลทางพลศึกษาในโรงเรียน ควรจะวัดด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness)
2. ด้านความสามารถทางกลไกทั่วไป (General Motor Ability)
3. ทักษะทางด้านกีฬา (Sport Skill)
4. ด้านความรู้ (Knowledge)
5. ด้านทัศนคติ (Attitude)
6. ด้านสุขปฏิบัติ (Hygienic)

ไพฑูรย์ จัยสิน (2530: 140) ได้สรุปไว้ว่า การวัดผลทางพลศึกษาสามารถจะวัดได้หลายด้าน แต่สำหรับการวัดผลการเรียนการสอนในโรงเรียนนั้น ควรจะวัดด้านต่างๆดังต่อไปนี้

1. ด้านสมรรถภาพทางด้านร่างกาย (Physical Fitness)
2. ด้านทักษะ (Skill)
3. ด้านความรู้ (Knowledge)

4. ด้านความเป็นพลเมืองดี (Citizenship)
5. ด้านสุขนิสัย และสุขปฏิบัติ (Hygienic)
6. ด้านเวลามาเรียน (Attendance)

การทดสอบทางด้านสมรรถภาพทางกาย และทางด้านทักษะนั้น มีข้อทดสอบอยู่หลายอย่าง ที่มีผู้สร้างขึ้นวัดทางด้านนี้โดยเฉพาะ การทดสอบกระทำโดยให้นักเรียนปฏิบัติจริงๆ ครุ่นที่ตกลงในบันทึก แล้วนำผลมาวิเคราะห์อีกทีหนึ่ง

การทดสอบด้านความรู้ใช้ข้อทดสอบที่เป็นข้อเขียน เป็นแบบปรนัยหรืออัตนัยก็ได้ และอาจใช้วิธีการสัมภาษณ์หรือสอบปากเปล่าก็ได้

การทดสอบด้านความเป็นพลเมืองดี ใช้สังเกตพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคนทั้งในชั่วโมงพลศึกษา และเวลาอื่นๆ ด้วย

การทดสอบด้านสุขนิสัย และสุขปฏิบัติ ใช้วิธีสอบข้อเขียน สัมภาษณ์ และการสังเกตพฤติกรรมตลอดจนการแต่งกายของนักเรียนในชั่วโมงพลศึกษา

ด้านเวลามาเรียน ครูจากสมุดเรียกชื่อ ว่านักเรียนมาครบหรือขาดกี่ครั้ง มาสายกี่ครั้ง การให้คะแนนเป็นไปตามระเบียบที่วางไว้

จันทร์พิมพ์ พละพงศ์ (2531: 208) ได้สรุปไว้ว่า การประเมินผลนักเรียนควรประเมิน 4 ด้าน คือ

1. วัดวัดสมรรถภาพทางกาย มีแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับวัดความสามารถทางด้านกลไก (Motor Ability) วัดสภาพทางร่างกาย (Physical Condition) และสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness)
2. วัดทักษะกีฬาต่างๆ ใช้แบบทดสอบทักษะสำหรับวัดความสามารถในด้านทักษะ บางโรงเรียนอาจจะสร้างแบบทดสอบทักษะขึ้นใช้เอง เพื่อให้เหมาะสมกับอุปกรณ์ สถานที่และตารางสอนของโรงเรียน
3. วัดความรู้ ใช้แบบทดสอบวัดทางด้านกฎ กติกา เทคนิค ยุทธวิธีในการเล่นโดยออกแบบบรรยายหรือแบบปรนัย
4. วัดทัศนคติ ซึ่งเกี่ยวกับความคิดเห็น

สมคิด ชิตประสงค์ (2535: 164) ได้สรุปไว้ว่า ในการวัดผลทางพลศึกษาครูควรจะได้วัดผลด้านต่อไปนี้

1. สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness)
2. ทักษะต่าง ๆ ที่ได้เรียนไป (Skills)
3. ความรอบรู้ และความเข้าใจ (Knowledges and Understanding)
4. คุณลักษณะ (Characters)
5. สุขนิสัย (Health Habits)
6. ทัศนคติ (Attitude)

สมรรถภาพทางกาย หมายถึง ความสามารถของร่างกายที่ทำงานหนักได้นาน และอย่างมีประสิทธิภาพ

ทักษะต่าง ๆ หมายถึง ทักษะที่ครูได้สอนไปแล้ว ซึ่งอาจเป็นทักษะเบื้องต้นหรือทักษะพิเศษที่จะสามารถทำให้เด็กเล่นกีฬาที่สอนไปได้เป็นอย่างดี

ความรู้ และความเข้าใจ หมายถึง ความรอบรู้ และเข้าใจเรื่องราวของกีฬา ที่เรียนไปอย่างตลอดไม่ว่าจะเป็นกติกาหรือวิธีการเล่น ซึ่งสามารถถ่ายทอดออกมาหรือเขียนให้เข้าใจได้

คุณลักษณะ ในที่นี้หมายถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาเช่น รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย นอกจากนั้นยังจะหมายถึงคุณลักษณะในการเป็นผู้นำ และผู้ติดตามในระบบอบสังคมประชาธิปไตยอีกด้วย

สุขนิสัย หมายถึง ความเป็นผู้มีนิสัยที่ดี รักความสะอาด เช่น เครื่องแต่งกาย รองเท้า ถึงเท้า เครื่องมือเครื่องใช้สะอาด หลังการเล่นกีฬาแล้วมีการอาบน้ำชำระเหงื่อไคล ฯลฯ

ทัศนคติ หมายถึง ความเป็นผู้มีทัศนคติชอบในการพลศึกษาอย่างแท้จริงซึ่งสามารถจะแสดงออกให้เห็นได้โดยการปฏิบัติ เช่น ความตั้งใจ ความร่วมมือ ฯลฯ หรือโดยการพูด เช่นการให้ข้อคิดเห็นต่างๆ

วาสนา คณาภิสิทธิ์ (2539: 335 - 338) ได้สรุปไว้ว่า วิธีการ และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนมี 4 วิธี โดยจำแนกออกตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมแต่ละด้านดังนี้

1. การวัดพัฒนาการทางกลไก และสมรรถภาพทางกายของนักเรียน (Organic Development and Physical Fitness) สามารถแบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ

1.1 การตรวจสอบทางการแพทย์ (Medical Examination) ให้นักเรียนได้รับการตรวจจากแพทย์โดยตรงอย่างน้อยปีละครั้ง เป็นการตรวจสุขภาพทั่วไป

1.2 การทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness Test) เริ่มทำในตอนต้นปี และตอนปลายปีเป็นอย่างน้อย ผลจากการทดสอบจะช่วยตัดสินระดับสมรรถภาพทางกายของนักเรียน เป็นพื้นฐานให้ครูนำไปใช้ในการเลือกจุดมุ่งหมายของการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละกลุ่ม และเป็นสิ่งชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าของนักเรียน แบบทดสอบที่นำมาใช้ควรเป็นแบบทดสอบมาตรฐาน

2. การวัดทักษะ เนื่องจากการสอนพลศึกษาในชั้นเป็นเรื่องของการสอน วิธีปฏิบัติทักษะนั้นจึงต้องมีการทดสอบทักษะในกีฬาแต่ละประเภท โดยแยกการทดสอบออกไปตามกลุ่มอายุหรือระดับชั้น แล้วแต่ความเหมาะสม การวัดทักษะสามารถทำได้ดังนี้

2.1 การทดสอบทักษะทั่ว ๆ ไป (General Skill Test) เป็นการทดสอบสมรรถภาพทางกายที่เกี่ยวข้องกับกีฬาต่าง ๆ โดยเฉพาะ โดยจะทำการวัดความสามารถในการเรียน (Moter Educability) ศักยภาพทางกลไก (Moter Capacity) ศักยภาพของร่างกาย (Physical Capacity) และประสิทธิภาพทางกลไก (Moter Efficiency) เป็นต้น ส่วนการจะใช้แบบทดสอบใดนั้น ก็ต้องเลือกให้ตรงตามจุดมุ่งหมายของการทดสอบ แบบทดสอบที่นิยมใช้ เช่น แบบทดสอบความแข็งแรงของรอกเจอร์ส (Rogers' Strength Test) แบบทดสอบความสามารถทางกลไกทั่ว ๆ ไปของแมกคลอย (McCloy's General Moter Ability And Capacity Test) เป็นการทดสอบควรเป็นทักษะพื้นฐาน และเป็นทักษะเฉพาะที่จำเป็นของกีฬาเหล่านั้น เป็นการวัดทักษะที่นักเรียนนำไปใช้ในสภาพการเล่นจริง ๆ

2.2 แบบทดสอบควรมีข้อแนะนำถึงวิธีการให้คะแนนมีเกณฑ์มาตรฐานไว้เปรียบเทียบ ไม่ใช้เวลามาก มีความเชื่อมั่น และมีความแม่นยำสูงด้วยแบบทดสอบดังกล่าวได้มีผู้ทำไว้เป็นมาตรฐานแล้วในกีฬาบางประเภท (โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา) เช่น ยิงธนู แบดมินตัน บาสเกตบอล เบสบอล ฮ็อกกี้น้ำแข็ง ฟุตบอล ซอฟท์บอล วอลเลย์บอล เทนนิส กรีฑา และลานวอลเลย์บอล และยิมนาสติกเป็นต้น (สำหรับในประเทศไทยก็ได้มีการนำเอาแบบทดสอบมาตรฐานในกีฬาบางอย่างของต่างประเทศมาใช้ และกีฬาบางอย่างก็สร้างขึ้นมาใช้เองหรือบางทีก็ดัดแปลงให้เหมาะสมก่อนใช้)

2.3 การทดสอบด้วยแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเอง (Teacher - Made Test) ถ้าไม่ใช่แบบทดสอบมาตรฐานที่มีผู้ทำเอาไว้ใช้ หรือกีฬาบางประเภทยังไม่มีผู้ใดทำขึ้นมาหรือไม่เหมาะสม ครูผู้สอนก็อาจสร้างแบบทดสอบทักษะขึ้นมาใช้เองได้ ทั้งนี้ เพื่อความเหมาะสม แม่นยำ บอกพร้อมน้อยที่สุด และสอดคล้องกับสภาพการณ์ในการสอนจริง แบบทดสอบชนิดนี้อาจต้องใช้เวลาและมีกระบวนการมากกว่าแบบทดสอบที่มีผู้ทำไว้แล้ว ข้อเสนอแนะสำหรับการสร้างแบบทดสอบใช้เองดังนี้

2.3.1 ต้องทำการวิเคราะห์ และเลือกทักษะที่จะนำมาวัดให้เหมาะสม

2.3.2 มีคำอธิบายวิธีการใช้แบบทดสอบทักษะอย่างชัดเจน

2.3.3 ควรแบ่งกลุ่มนักเรียนที่จะทำการวัดให้เหมาะสม

2.3.4 มีการตรวจสอบความแม่นยำหรือความแม่นยำตรงของการให้คะแนน และพิจารณาความสัมพันธ์ของคะแนนแต่ละกลุ่ม

2.3.5 ผลการวัดหรือทดสอบควรมีการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

2.3.6 แปลงคะแนนดิบไปเป็นระบบคะแนนตามหลักสถิติเพื่อนำไปใช้

ประโยชน์ต่อไป

2.4 การทดสอบด้วยเทคนิคการวัดผลแบบอื่น (Other Testing Techniques) การวัดทักษะของนักเรียนนอกจากจะกระทำได้ด้วยวิธีการให้นักเรียนปฏิบัติแล้ว ทักษะบางอย่างที่ยากต่อการวัดให้ตรงตามจุดหมายก็อาจใช้วิธีการอื่น ๆ ได้ เช่น การให้คะแนนโดยใช้ตารางประมาณค่า (Rating Scale) การทำแผนภูมิแสดงความก้าวหน้าทางทักษะของนักเรียน เป็นต้น

การให้คะแนนโดยใช้ตารางประมาณค่าทำให้การวัดผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่น การวัดความถูกต้องของท่าทางในการตีลูกขนไก่ การวัดความถูกต้องของท่าทางการยิงประตูบาสเกตบอลแบบต่าง ๆ การว่ายน้ำ เป็นต้น นอกจากนั้น ยังจำเป็นต้องการใช้วัดการเคลื่อนไหวที่แสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ด้วย เช่น การใช้สติปัญญาในการแก้ปัญหา การเล่นเกม เป็นต้น โดยอาจตั้งเกณฑ์ด้วยการใช้พื้นที่ การใช้ร่างกาย การใช้ชนิดของการเคลื่อนไหว และความยากง่ายของการเคลื่อนไหวประกอบไปด้วย ส่วนมากการวัดผลแบบนี้จะใช้วัดนักเรียนเป็นรายบุคคล

การทำแผนภูมิแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของนักเรียนในลักษณะการเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ ทำให้การวัดผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่ไม่ใช่การให้คะแนน

3. การวัดความรู้ และเจตคติ เป็นกระบวนการทดสอบที่ต่างจากการวัดสมรรถภาพทางกาย และการวัดทักษะ เพราะมีเรื่องของสติปัญญาเข้ามาเกี่ยวข้องมากกว่าการเคลื่อนไหวหรือทักษะกลไก

3.1 เทคนิคการวัดความรู้ ก็พิพบบางชนิดมีแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับวัดความรู้ โดยเฉพาะอยู่แล้ว แต่ที่ดีที่สุดควรสร้างขึ้นเองเพื่อความเหมาะสม และแม่นยำโดยอาจใช้วิธีการสอบปากเปล่า การเขียนเรียงความ การเขียนแผนภูมิต่าง ๆ ฯลฯ โดยเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมกับอุปกรณ์ และอายุของนักเรียนด้วย หลักการสร้างแบบทดสอบความรู้ในกีฬาต่าง ๆ มีดังนี้

3.1.1 ครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด และเน้นจุดสำคัญของกีฬานั้น ๆ

3.1.2 มีความยาวเหมาะสมกับเวลา

3.1.3 การใช้ถ้อยคำในข้อสอบควรให้สมกับระดับอายุของนักเรียน

3.1.4 มีการแนะนำการใช้ข้อสอบที่ง่าย และชัดเจน

มีเทคนิคอีกหลายแบบที่นำมาใช้ในการวัดความรู้ของนักเรียนได้ เช่น การเช็ทถูก - ผิด การจับคู่ การเลือกคำตอบ การเขียนตอบสั้น ๆ เป็นต้น

3.2 เทคนิคการวัดเจตคติ การวัดเจตคติต้องใช้เทคนิคแตกต่างจากการวัดความรู้ เทคนิคการวัดเจตคติ ความรู้สึก ความซาบซึ้งต่าง ๆ ควรใช้วิธีการดังนี้ เช่น ตอบคำถามสั้น ๆ การให้แสดงถึงอุดมคติ การสำรวจโดยครู เป็นต้น การวัดเจตคติเป็นการใช้เทคนิคเพื่อค้นหาว่านักเรียนมีความชอบอะไรมากกว่าอะไรในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรหรือค้นหาว่านักเรียนมีเจตคติต่อการจัดชั้นเรียนอย่างไร ผลที่ได้จากการวัดเจตคติจะไม่สรุปเอาตามความคิดเห็นของนักเรียนเพียงคนเดียวหรือนักเรียนจำนวนน้อย แต่จะสรุปจากความคิดเห็นของนักเรียนทั้งหมดหรือโดยส่วนรวมของชั้น แบบทดสอบเจตคติจึงควรสร้างขึ้นเองโดยครูผู้สอนการบริหารการทดสอบเจตคติจึงควรสร้างขึ้นเองโดยครูผู้สอนการบริหารการทดสอบเจตคติควรมีคำชี้แจงในการทำข้อสอบที่ชัดเจน ง่ายต่อการทำความเข้าใจ และสั้น ๆ ไม่ใช้เวลามาก

4. การวัดพัฒนาการด้านสังคม เป็นจุดมุ่งหมายของการสอนวิชาพลศึกษาข้อหนึ่งที่จะต้องมีการวัดและประเมินผลนักเรียน แต่มักจะถูกละเลยจากครูผู้สอน การวัดพัฒนาการด้านสังคมมีขอบข่ายเกี่ยวกับการปรับตัว เจตคติ และความสนใจต่อสังคมของนักเรียนรวมทั้งประสิทธิภาพในการเข้าไปอยู่ในสังคม และสถานภาพในสังคมด้วย

4.1 การวัดการปรับตัวการปรับตัวเข้ากับสังคม อาจทำได้โดยใช้แบบทดสอบการปรับตัวของเบลล์ (Bell Adjustment Inventory) ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสังคม ผู้ที่ควรใช้แบบสอบนี้คือ ฝ่ายแนะแนว (นักจิตวิทยา และครูแนะแนว) ของโรงเรียนโดยมีครูพลศึกษาให้ความร่วมมือด้วย การทดสอบจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคม ความวิตกกังวลเกี่ยวกับบ้าน และครอบครัว สุขภาพ การคบเพื่อน และอื่น ๆ แบบทดสอบการปรับตัวนี้สามารถนำไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้ด้วย

4.2 การวัดเจตคติ และความสนใจต่อสังคม เป็นการให้ความร่วมมือกันระหว่างฝ่าย
แนะแนวกับครูพลศึกษา เทคนิคการวัดเจตคติทำได้หลายวิธี เช่น

4.2.1 การวัดและประเมินผลด้วยครูผู้สอน โดยใช้วิธีการสังเกต และจดบันทึก
เอาไว้

4.2.2 การเขียนตอบเป็นรายบุคคล

4.2.3 การใช้ตารางประมาณค่า

4.3 การวัดประสิทธิภาพในการเข้าไปอยู่ในสังคม ใช้ตารางประมาณค่าที่จัดทำขึ้น
โดยหัวหน้าหมวดพลศึกษาหรือครูพลศึกษาในโรงเรียน เป็นแบบทดสอบที่วัดความถี่ของพฤติกรรม
นักเรียนด้วยสังเกต

4.4 การวัดสถานภาพในสังคม เป็นการวัดมนุษยสัมพันธ์ในสังคมตามปกติสภาพการณ์
ในสังคมจริง ๆ นั้น จะถูกนำมาใช้ในห้องเรียนวิชาพลศึกษาอยู่แล้วโดยถือเป็นห้องปฏิบัติการทาง
พฤติกรรม (Behavioral Laboratory) การวัดสถานภาพในสังคมสามารถทำได้ในชั้นเรียน ในทีมการ
แข่งขันหรือในกลุ่มการฝึก ผลของการทดสอบจะแสดงให้เห็นถึงลักษณะความเป็นผู้นำ และผู้ตามใน
กลุ่ม และความพยายามเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม เช่นการตั้งคำถามสมาชิกในกลุ่มให้เปรียบเทียบระหว่าง
บุคคลสองคนใครควรจะได้รับเลือกให้เป็นเพื่อนมากกว่ากัน เป็นต้น

3.9 ประโยชน์ของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

พูนศักดิ์ ประถมบุตร (2536: 13-14) ได้สรุปไว้ว่า การวัดและประเมินผลมีประโยชน์ ดังนี้
ประโยชน์ต่อผู้สอน

1. ทราบพฤติกรรมเบื้องต้นของผู้เรียน เพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับ
ผู้เรียน

2. ช่วยให้ผู้สามารถกำหนด และปรับปรุงเป้าหมายตามความเป็นจริงสำหรับผู้เรียน
แต่ละระดับ

3. ผู้สอนทราบว่าได้สอนให้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด

4. ช่วยในการประเมินผล และปรับปรุงเทคนิคแบบการสอนแบบต่างๆให้เหมาะสม
และมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

5. ทำให้ทราบระดับสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนในระดับต่างๆ ของการเรียน

6. ช่วยให้ผู้เป็นแนวทางในการเปรียบเทียบระดับสัมฤทธิ์ผล ระหว่างผู้เรียน และ
เป็นแนวทางในการให้อันดับคะแนนของผู้เรียนด้วย

7. ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจว่า ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถพอเพียงในการที่
จะเลื่อนชั้นสูงไปหรือไม่

ประโยชน์ต่อผู้เรียน

1. ทำให้รู้ระดับความสามารถของตนเองในแต่ละด้าน
2. ทำให้รู้สิ่งบกพร่องที่ตัวเองต้องรีบแก้ไขหรือได้รับการซ่อมเสริม
3. ช่วยในการเลือกวิชาเอก โปรแกรม วิชาเรียน
4. ทำให้รู้ระดับความงอกงามในการเรียนของตน
5. ทำให้ตื่นตัว และมีความสนใจในการเรียน

ประโยชน์ในการแนะแนว

ในการแนะแนวมุ่งหมายสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้จัก และช่วยเหลือตนเองได้ ดังนั้น ข้อมูลจากการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบสภาพของตนเองว่ามีจุดเด่น จุดด้อยในด้านใดบ้าง ซึ่งจะมีประโยชน์ในการแนะแนวทางการแก้ปัญหาส่วนตัว การเลือกอาชีพ ตลอดจนการแนะแนวการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสม โดยอาจใช้การสอบ วัดความถนัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจ เจตคติ และบุคลิกภาพ

ประโยชน์ในการบริหาร

การบริหารที่ดีจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลประกอบการตัดสินใจ การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาจะช่วยให้ข้อมูลแก่ผู้บริหารในการตัดสินใจดำเนินการอย่างเหมาะสม เช่น การคัดเลือกบุคคล การตรวจสอบคุณภาพการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมพลศึกษา การปรับปรุงหลักสูตรหรือโครงการพลศึกษาในโรงเรียน การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก ตลอดจนพิจารณาให้มีความดีความชอบ

ประโยชน์ด้านการวิจัย

จากการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา ทำให้มองเห็นปัญหาต่างๆที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน การบริหาร ที่ควรศึกษาความจริงเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา นอกจากนั้น การวัดและประเมินผล ทำให้ได้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับใช้วิเคราะห์ผลในขบวนการวิจัย

วาสนา คุณากสิสิทธิ์ (2539: 334) ได้สรุปไว้ว่า ผลที่ได้จากการวัดนำไปใช้ประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. การจัดตำแหน่ง การวัดผลจะใช้ในการใส่ตำแหน่งของนักเรียนในชั้นหรือในกลุ่มตามความสามารถหรือคะแนนที่ได้จากการวัดผล เช่น การวัดส่วนสูง และการชั่งน้ำหนัก สามารถนำไปใช้ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนได้ โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน
2. การวินิจฉัย การวัดผลใช้ในการวินิจฉัยความอ่อนแอของนักเรียน จุดมุ่งหมายของการวินิจฉัยก็เพื่อตรวจสอบความอ่อนแอ เพื่อให้การบำบัดรักษาด้วยกิจกรรมเฉพาะราย การแบ่งกลุ่มนักเรียนอาจทำตามการวินิจฉัยความแข็งแรงหรืออ่อนแอก็ได้ การวินิจฉัย จึงเป็นความพยายามอย่างยิ่งที่จะแยกแยะลักษณะเฉพาะของความอ่อนแอของนักเรียนออกมา โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน

3. การประเมินผลการเรียนรู้ เป้าหมายหลักของการวัดผลนักเรียนก็เพื่อตัดสินว่านักเรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายของการสอนหรือไม่ โดยทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานในการจัดตำแหน่งตามการวินิจฉัย และการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งจะนำมาประกอบกัน เพื่อสรุปผลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อการสอนของครูต่อไป

4. การทำนาย ครูอาจนำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลไปทำนายระดับสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนในกิจกรรมพลศึกษาต่อไปในภายภาคหน้า

5. การประเมินผลโปรแกรม การวัดผลจะนำไปใช้ประเมิน โปรแกรมหรือหลักสูตรพลศึกษาที่จัดขึ้นในโรงเรียน

6. การสร้างแรงจูงใจ การวัดและประเมินผลความสามารถในการเคลื่อนไหว สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเคลื่อนไหว สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการสร้างแรงจูงใจให้แก่ นักเรียนได้ เพราะการประสบความสำเร็จในการเรียนหรือสัมฤทธิ์ผลจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนที่มีความสามารถต่ำต้องพัฒนา และปรับปรุงตนเองให้มีความสามารถสูงขึ้นต่อไป

เวตซ์ไซ(บุญส่ง โทสะ. 2547: 12- 13; อ้างอิงจาก Verducci. 1980: 5) ได้สรุปไว้ว่าประโยชน์ของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา สามารถแบ่งตามการใช้งานได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. เกี่ยวกับข้อกับนักเรียน

การวัดและการประเมินผลทางพลศึกษาเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดจุดมุ่งหมายเป็นการทำนาย การปฏิบัติหรือการกระทำในอนาคตแนะนำโปรแกรมให้เหมาะสมกับนักเรียนแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ความสามารถของแต่ละคน และพัฒนาให้เหมาะสมหรือจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพ สถานการณ์ ความสามารถของแต่ละคนที่มีความแตกต่างกันเป็นแรงจูงใจที่ทำให้เด็กสนใจฝึกฝน ปฏิบัติทักษะหรือเรียน เป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนพัฒนาระดับความสามารถให้ดีขึ้น โดยเฉพาะการวัดแบบ การวัดเป็นระยะ (Formative Evaluation) คือ เป็นการแจ้งการพัฒนาการของนักเรียนเป็นระยะทุกขั้นตอนจนกว่าจะเสร็จสิ้น และเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ และการให้เกรด โดยใช้การประเมินแบบสรุป (Summative Evaluation)

2. เกี่ยวข้องกับครูผู้สอน

2.1 ประเมินผลการสอนว่าดีหรือไม่ดี ประสพผลสำเร็จบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งการประเมินครูก็ได้จากการวัดของนักเรียน และจากผู้บริหาร และการที่เด็กสามารถปฏิบัติได้ก็เป็นการแสดงถึงความสามารถของครูประการหนึ่ง

2.2 การพิจารณารายละเอียดของวิชาหรือหลักสูตรที่ใช้สอนว่านักเรียนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ก็ได้จากการวัดและประเมินผลเช่นกัน

3. เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร

3.1 การประเมินหลักสูตรโดยใช้การวัดและประเมินผล ถ้าหลักสูตรหนึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีแต่อีกหลักสูตรไม่เกิดผลอะไรเลย ก็จะมีคำถามว่าทำไม มีอะไรที่ผิดพลาด การวัดและประเมินผลเพื่อนำข้อมูลนั้นไปช่วยพัฒนาหลักสูตร

3.2 ช่วยในการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน และปรับปรุงโปรแกรมอื่นๆ เช่น ถ้าจำนวนเด็กเข้าเรียนมีน้อยลงก็ควรเตรียมเรื่องงบประมาณ ลดค่าใช้จ่าย และจะจัดเตรียมโปรแกรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม

3.3 พัฒนาชุมชนให้ตรงกับความต้องการ ผลของการวัดและประเมินผลอาจมีประโยชน์ต่อการพัฒนาความสนใจของชุมชน โดยมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับสาธารณสุข การประเมินผลพฤติกรรมทางพลศึกษาต้องใช้เครื่องมือที่เหมาะสมที่มีอยู่แล้ว หรือสร้างขึ้นมาใหม่ และผลการวัดต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

พิชิต ภูติจันทร์ (2547: 7 - 8) ได้สรุปไว้ว่า ประโยชน์ของการวัดและประเมินผลสามารถแบ่งเป็น 4 ด้านดังนี้

1. ประโยชน์ในด้านการเรียนการสอน

1.1 ประโยชน์ต่อผู้สอน

- 1.1.1 ครูเข้าใจผู้เรียนดีขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องพฤติกรรมของแต่ละคน
- 1.1.2 ครูทราบว่าผู้เรียนแต่ละคนเก่ง – อ่อน ในด้านใด
- 1.1.3 ครูจะแบ่งกลุ่มผู้เรียนได้อย่างไร
- 1.1.4 ครูช่วยเปลี่ยนแปลงเจตคติของผู้เรียนไปในทางที่ดีขึ้น
- 1.1.5 ครูควรเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างไร

1.1.6 ทำให้ครูทราบเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียน

- 1.1.7 เป็นข้อมูลในการตัดสินใจ เพื่อเลื่อนชั้นสูงขึ้นหรือไม่

1.2 ประโยชน์ต่อผู้เรียน

- 1.2.1 ผู้เรียนทราบระดับความสามารถของตนเองได้อย่างถูกต้อง
- 1.2.2 ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องของตนเองที่ต้องปรับปรุงแก้ไข หรือ
- 1.2.3 ผู้เรียนเข้าใจตนเองได้ดีขึ้น
- 1.2.4 ช่วยเป็นข้อมูลในการเลือกโปรแกรมวิชาเอก หรือวิชาที่เรียน
- 1.2.5 ทำให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัว และสนใจในการเรียน

ได้รับการซ่อมเสริม

2. ประโยชน์ในด้านการบริหาร

- 2.1 เป็นแนวทางในการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

- 2.2 ทำให้ผู้สอนทราบว่าผลการสอนโดยรวมเป็นอย่างไร
- 2.3 ใช้ปรับปรุงในด้านการบริหารงานของโรงเรียน
- 2.4 เป็นข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการวิจัย
- 2.5 เป็นข้อมูลในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โรงเรียน
- 2.6 ใช้เป็นข้อมูลประเมินผลทางการศึกษาโดยส่วนรวม
- 2.7 ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงสภาพการเรียนการสอนโดยทั่วไป
- 2.8 ใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาคัดเลือกคัดเลือกบุคลากร
- 2.9 ใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ

3. ประโยชน์ในด้านการแนะแนว

- 3.1 ใช้แก้ปัญหาด้านต่างๆของผู้เรียน
- 3.2 ทำให้รู้สาเหตุของปัญหา
- 3.3 เป็นข้อมูลเบื้องต้นเพื่อติดต่อหรือสัมพันธ์กับผู้ปกครอง
- 3.4 ใช้วิเคราะห์ความเด่น - ค้อย ของผู้เรียนแต่ละคน
- 3.5 ช่วยแนะนำให้ผู้เรียนใช้ความสามารถของตนเองอย่างถูกต้อง
- 3.6 แนะนำแนวทางในด้านการศึกษาต่อ หรือการประกอบอาชีพ

4. ประโยชน์ในด้านผู้ปกครอง

- 4.1 ผู้ปกครองทราบสภาพของเด็กได้อย่างถูกต้อง
- 4.2 ผู้ปกครองทราบข้อมูลเกี่ยวกับเด็กได้อย่างถูกต้อง
- 4.3 ช่วยให้ผู้ปกครองแก้ไข ปรับปรุงสมรรถภาพด้านต่างๆของเด็กให้ดีขึ้น

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 453) ได้สรุปไว้ว่า คุณค่าของการวัดเพื่อประเมินผลด้านคุณธรรม และด้านเจตคติ มีหลายอย่าง พอจะสรุปได้ ดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงความรู้สึกรักของนักเรียนที่มีต่อ โครงการพลศึกษา กิจกรรมพลศึกษา การเรียน การสอนวิชาพลศึกษา วิธีการเรียนการสอน สถานที่ และอุปกรณ์พลศึกษา และอื่นๆ ที่มีขึ้นในโรงเรียน จะช่วยให้ครู และโรงเรียนสามารถจัดโครงการพลศึกษาของโรงเรียน และอื่นๆ ให้ตรงตามความเหมาะสม และความต้องการของนักเรียนได้

2. ทำให้มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดระหว่างครู นักเรียน และโรงเรียนจากการที่ได้ ร่วมมือกัน อันเนื่องมาจากการได้ร่วมมือกันศึกษา และวิเคราะห์จุดอ่อน จุดดีของโครงการพลศึกษา และที่เกี่ยวข้องแล้วช่วยกันวางแผนร่วมกัน

3. การวัดเพื่อประเมินผลเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้พยายามปฏิบัติตนให้บรรลุผล ทางด้านคุณธรรม และด้านเจตคติให้ดีขึ้น

4. ข้อมูลที่ได้มาจากการวัดเพื่อการประเมินผลนี้ สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลในการแนะแนวได้ด้วย แต่ทั้งนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับด้านนี้เป็นข้อมูลที่ค่อนข้างละเอียดอ่อน ครูควรจะต้องมีการใช้อย่างระมัดระวังด้วย

5. ทำให้นักเรียนได้ทราบสภาพที่เป็นจริงของตนเอง และสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองได้

6. ข้อมูลที่ได้มาสามารถนำมาใช้ในการเลือกนักเรียนเพื่อทำหน้าที่สำคัญๆ ของโรงเรียนได้ เช่น การเลือกหัวหน้านักเรียน เป็นต้น

4. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

4.1 ความหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2549: 33) กล่าวถึงหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไว้ว่า หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้กว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต และดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างดี

4.2 โครงสร้างหลักสูตร

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 128 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิต แต่ละหมวดวิชา และกลุ่มวิชา ดังนี้

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	30 หน่วยกิต
กำหนดให้นิสิตลงทะเบียนในหมวดวิชาดังต่อไปนี้	
กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	9 หน่วยกิต
2001101 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและทักษะสารสนเทศ	3(3-0-6)
2001102 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	3(3-0-6)
2001103 ภาษาเพื่อนบ้านเบื้องต้น	3(3-0-6)
กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	6 หน่วยกิต
1002101 การพัฒนาชีวิตมนุษย์	3(3-0-6)
1002102 สุนทรียนิยม	3(3-0-6)

กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	6 หน่วยกิต
2003101 สังคมไทยและสังคมโลก	3(3-0-6)
2003102 ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	3(3-0-6)
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์	9 หน่วยกิต
4004101 วิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต	3(2-2-5)
4004102 การคิดการตัดสินใจ	3(2-2-5)
4004103 เทคโนโลยีสารสนเทศบูรณาการ	3(2-2-5)

(เส้นทางสู่บัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปี 2555. 2555.)

3.3 รายละเอียดวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต

ชื่อวิชา 4004101 วิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต

3 หน่วยกิต 3(2-2-5) หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป

ภาคการศึกษาชั้นปีที่เรียน ทุกภาคการศึกษา / ชั้นปีที่ 1

จุดมุ่งหมายของรายวิชา

- 1.1 เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สามารถนำไปปรับใช้ใน ชีวิตและสังคม
- 1.2 เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจความสำคัญของความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่มีผลในการดำรงชีวิตยุคปัจจุบัน
- 1.3 เพื่อให้ผู้เรียนมีความตระหนักถึงผลกระทบของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในโลกปัจจุบัน
- 1.4 เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย รู้จักใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการปรับปรุงคุณภาพชีวิต

วัตถุประสงค์ของรายวิชา

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ทางวิชาการ มีทักษะทางปัญญา มีทักษะในการนำความรู้สากลไปปรับ ใช้ในชีวิตและสังคมมีทักษะในการวิเคราะห์ การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีสุขภาพพลานามัย ที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม เห็นคุณค่าของความเป็นมนุษย์ และสอดคล้องกับหลักการของกรอบแนวคิด มาตรฐานวิชาการศึกษาทั่วไป อันเป็นไปตามผลการเรียนรู้ 6 ด้านตามคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

บทเรียนที่จัดการเรียนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต

บทเรียนที่ 1 กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

บทเรียนที่ 2 วิทยาศาสตร์สู่เทคโนโลยี

บทเรียนที่ 3 ผลกระทบของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

บทเรียนที่ 4 การดูแลรักษาสุขภาพ

บทเรียนที่ 5 ทักษะการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

บทเรียนที่ 6 นวัตกรรมในการปรับปรุงคุณภาพชีวิต

4.4 บทเรียนที่ 5 ทักษะการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

- องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย
- การทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ
- ประโยชน์ของสมรรถภาพทางกาย
- ชนิดและลักษณะของกิจกรรมการออกกำลังกาย
- หลักการเลือกกิจกรรมการออกกำลังกาย
- ข้อควรปฏิบัติในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา
- กิจกรรมออกกำลังกายและการเล่นกีฬา
- ทักษะการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย
- ผลจากการออกกำลังกายที่มีต่อระบบต่างๆของการออกกำลังกาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ไช (Chi, 1993: 53) ได้วิจัยเรื่องการยอมรับในคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาของนักเรียนในประเทศจีน โดยใช้แบบวัดทัศนคติของ เคนยอน (Kenyon) วัดใน 6 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านสุขภาพและสมรรถภาพ 2. ด้านสังคม 3. ด้านความตื่นตัวและทำทนาย 4. ด้านสุนทรียภาพ 5. ด้านการผ่อนคลายความตึงเครียด 6. ด้านความยากและหนักในการฝึกกับนักศึกษา 1,656 คน ใน 10 มหาวิทยาลัยของประเทศจีน พบว่า

1. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมพลศึกษา
2. มีความแตกต่างในการยอมรับคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาในแต่ละด้าน
3. นักศึกษาหญิงยอมรับในคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษามากกว่านักศึกษาชาย

4. นักศึกษาในระดับต่าง ๆ ยอมรับคุณค่าทางด้านสังคม ด้านสุขภาพและสมรรถภาพ ด้านสุนทรียภาพและด้านผ่อนคลายความตึงเครียด แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อด้านความตื่นตัวและ ท้าทาย ด้านความยากและหนักในการฝึก

5. นักศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ มีความแตกต่างกันในการยอมรับคุณค่าด้านสุนทรียภาพ กับด้านผ่อนคลายความตึงเครียด

6. นักศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกายสูงยอมรับคุณค่าด้านสุนทรียภาพและด้านผ่อนคลาย ความตึงเครียด มากกว่านักศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำ

7. นักศึกษาที่เล่นกีฬายอมรับคุณค่าด้านสุนทรียภาพ และด้านผ่อนคลายความตึงเครียด มากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เล่นกีฬา

ลูคและซินแคล (Luke; & Sinclair. 1996: 31 - 41) ได้วิจัยเรื่องความแตกต่างทางเพศกับเจตคติ ต่อวิชาพลศึกษา ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์จากการเรียนพลศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 488 คน ผลการศึกษพบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษาได้แก่ เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศภายในชั้นเรียน การรับรู้ อุปกรณ์และไม่มี ความแตกต่างระหว่าง เพศเกี่ยวกับปัจจัยทั้งหมดนี้

สโตกเกอร์ (กฤษณะ แซ่มเงิน. 2549: 25; อ้างอิงจาก Stoker. 1999: 37A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง หลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษา เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อการเรียน แบบร่วมมือ ศึกษาแก่นักเรียนเกรด 7 ในชั้นเรียนสุขศึกษาที่ใช้หลักสูตรศึกษาใน 6 สัปดาห์ โดยมุ่งเน้น ศึกษาถึงความสัมพันธ์ในด้านกิจกรรมการสอนปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษา ผลการศึกษพบว่า เจตคติ ของนักเรียนที่มีต่อพลศึกษาเพิ่มสูงขึ้น หลังจากมีการเพิ่มหลักสูตรสุขศึกษาที่มีความสำคัญต่อกิจกรรม ต่างๆ นอกจากนี้ยังค้นพบว่าวิชาสุขศึกษาและพลศึกษามีประโยชน์ต่อสุขภาพและช่วยให้นักเรียนมี เจตคติที่ดีต่อวิถีที่กระตือรือร้น

บีเวอร์ (Beaver. 2000: 105) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจโครงการพลศึกษาในวิทยาลัย ชุมชนนอร์ธแคโรไลนา ทั้งหมด 58 แห่ง ได้ใช้แบบสอบถามมี 33 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็นด้านต่างๆ ดังนี้ ลักษณะของสถาบัน คณะพลศึกษา หลักสูตรพลศึกษา (การบริหาร / เรียนแบบปฏิบัติ) กระบวนการวัด และประเมินผล การบริหาร และโครงการจัดกิจกรรมพลศึกษาการเชื่อมโยง เช่น การโยกย้ายสับเปลี่ยน ระหว่างวิทยาลัย โครงการพลศึกษาที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางและการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แบบสอบถามที่ได้รับกลับคือมีจำนวนทั้งสิ้น 33 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า

1. มีการจ้างเจ้าหน้าที่ชายมากกว่าเจ้าหน้าที่หญิง
2. การมีประสบการณ์ทางการสอนมาก่อน ไม่จำเป็นสำหรับระบบการสอนพลศึกษาใน วิทยาลัยชุมชนนอร์ธแคโรไลนา

3. รายวิชาที่สอน และปฏิบัติ จะมีสัปดาห์ละ 2 คาบๆ และ 50 - 60 นาที
4. มีความสนใจมากในกิจกรรมการบริหารร่างกาย การควบคุมน้ำหนัก และกิจกรรมนันทนาการ
5. เกรดของรายวิชาที่เป็นกิจกรรม และบริการ จะนำมาคิดรวมเป็นเกรดเฉลี่ยทุกตัวที่มีผลต่อการจบหลักสูตร
6. นักศึกษาเอกพลศึกษาสามารถย้ายจากวิทยาลัยชุมชนไปเรียนที่สถาบันอุดมศึกษาแบบ 4 ปี ในนอร์ธแคโรไลนาได้
7. วิชาที่เปิดสอนน้อยที่สุด ได้แก่ วิชาการช่วยเหลือ และความปลอดภัยเบื้องต้นวิชานามัยส่วนบุคคล วิชากายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยา
8. ผู้เรียนที่ความสะดวกสบายเพียงพอต่อความต้องการ

ปัง (Ping, 2001: 34) ได้ทำการเปรียบเทียบความสำเร็จ และความสามารถของการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชาวอเมริกัน และชาวจีน เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จและความสามารถของนักเรียนชาวอเมริกัน จำนวน 308 คน และนักเรียนชาวจีน จำนวน 371 คน ในระดับชั้นที่ 4, 8 และ 11 พบว่า ระดับการเรียนการสอนมีผลต่อความสำเร็จ และความสามารถของการเรียนวิชาพลศึกษา เพราะโดยส่วนมากจะขึ้นอยู่กับความเชื่อมั่นในตัวเองของนักเรียนเมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียน 2 กลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างเนื่องมาจากสาเหตุสำคัญ คือ ด้านวัฒนธรรม ด้านอายุของเด็ก และด้านการจัดการเรียนการสอน

ออมมันด์เซน (Ommumsen, 2001: 156) ได้ทำการเปรียบเทียบสมรรถภาพของผู้เรียนเกี่ยวกับความสำเร็จที่พบในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนแห่งหนึ่งในประเทศนอร์เวย์ สุ่มตัวอย่างโดยเน้นนักเรียนในระดับชั้นที่ 9 ทั้งหมด 343 คนแบ่งเป็นชาย 166 คน เป็นหญิง 117 คน พบว่า ในธรรมชาติโดยทั่วไปและนักเรียนชายมักจะมีสมรรถภาพของร่างกายมากกว่านักเรียนหญิงที่มีอยู่ในช่วงอายุเดียวกัน จึงเป็นการยืนยันคุณธรรมชาตินักเรียนชายมีความแข็งแรงมากกว่านักเรียนหญิงอย่างชัดเจน ดังนั้น จึงส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไปในทิศทางเดียวกัน

ลาร์ คริสเท่น (Kristen, 2002: 179) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวคิดของเด็กและวัยรุ่นที่มีสภาพร่างกายพิการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาของตนเอง จุดประสงค์ของการศึกษาคั้งนี้คือการบรรยาย แนวคิดของเด็กๆ และวัยรุ่นสภาพร่างกายพิการเกี่ยวกับการเข้าร่วมในการเล่นกีฬาโดยความคิดนี้เกิดจากความเป็นจริงที่เด็กและวัยรุ่นจำนวน 20 คน ถูกสัมภาษณ์วิธีการวิเคราะห์ที่เลือกใช้ โดยพิโนมิโนกราฟี มี 6 ด้านคือ การได้เพื่อนใหม่ การเรียนรู้ ความแข็งแรงของร่างกาย เป็นบุคคลที่เหมาะสม ธรรมชาติของประสบการณ์และความสนุกสนาน ผลการวิจัยพบว่า เป็นการดีเยี่ยมในการเข้าร่วมโครงการกีฬาอย่างหลากหลายและการค้นพบที่สำคัญคือแนวความคิดนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงความยากลำบากที่มีการแบ่งคนออกเป็นกลุ่มๆ ในสังคมของเราความสำคัญของโปรแกรมต้องมาจากความร่วมมือของแต่ละส่วนสังคม และได้สาธิตให้เห็นถึงกิจกรรมทั้งหลายที่เป็นประโยชน์ต่อตัวคนพิการเองและสังคม

ค็อกโคเนน และจูฮา (Kokkonen; & Juha. 2003: 148) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนโดยใช้ภาระงาน ความเป็นผู้นำของครู ซึ่งเป็นผลมาจากการปรับการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน ความมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการรับรู้ของนักเรียนในหนึ่งปีการศึกษา โดยทำการทดลองทุกสัปดาห์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้แก่ นักเรียนจำนวน 155 คน และครูจำนวน 3 คน ผู้เข้าร่วมในการวิจัยเป็นอาสาสมัคร ซึ่งตอบแบบสอบถามเป็นภาษาฟินแลนด์ การกระตุ้นการรับรู้ของเด็กในกีฬา ระดับพฤติกรรมทางประชาริปไตย ระดับความตั้งใจที่จะช่วยเหลือ ระดับความมีน้ำใจของการช่วยเหลือ และระดับความเป็นผู้นำทางด้านกีฬา

จากข้อมูลที่ได้รับทำให้ทราบว่า กลุ่มทดลองเกี่ยวกับการกระตุ้นด้วยภาระงานในวิชาพลศึกษาลดลง ความพยายาม และการปรับปรุงก็ลดลง โดยผลการวิจัยที่เกิดขึ้นนั้น ควบคู่กับในกลุ่มควบคุม แต่การแก้ไขการสอนของครูทำให้นักเรียนช่วยเหลือกันเพิ่มขึ้น ส่วนรูปแบบการเป็นผู้นำของครู พบว่าไม่มีความแตกต่างในการรับรู้ของเด็กระหว่างกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง

เชน (Chen. 2004: 169 - 182) ได้ศึกษาถึงความสำเร็จบรรลุผลอย่างครอบคลุมความสนใจ การเรียน และการทำกิจกรรมนอกสถานที่ของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาการบรรลุผลที่เห็นได้อย่างชัดเจน พร้อมทั้งความสนใจเบื้องต้นของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มักจะพบได้จากการศึกษาของงานวิจัยที่ทำการศึกษาผลการเก็บตัวอย่างจากนักเรียน 104 คน เกี่ยวกับความสนใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาภายในโรงเรียนเทียบกับการศึกษาภายนอกสถานที่ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนส่วนมากคิดว่าสถานที่ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ไม่มีผลต่อผู้เรียน โดยตรง คือ ถ้าผู้สอนมีทักษะในการเรียนสอนมากที่สุดจะดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

เมเยอร์ (Meyer. 2005: 36) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลโครงการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อสำรวจครูโรงเรียนประถมศึกษา และรวบรวมข้อมูลตามสภาพของการเรียนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 330 คน แบบสอบถามเป็นเรื่องเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษาของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ซึ่งแบบสอบถามถูกส่งกลับมาเพียง 63 ชุดเท่านั้น ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม ไม่ได้ปฏิบัติตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษาจากรัฐบาล

พาร์ริลลา (Parrilla. 2005: 3645 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติของครูที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการยอมรับ และการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในห้องเรียนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของเขตการศึกษาฟาร์เจอร์โด ประเทศเปอโตริโก ดำเนินการในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 9 แห่งของเขตการศึกษาฟาร์เจอร์โด โดยทำงานสำรวจเจตคติของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมสำหรับการนำเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์มาใช้สอนวิชาพลศึกษา การยอมรับการใช้คอมพิวเตอร์ และการใช้คอมพิวเตอร์ในชั้นเรียนวิชาพลศึกษา การวิจัยนี้มีมูลฐานมาจากข้อควรปฏิบัติที่ 149 ลงวันที่

15 กรกฎาคม 1999 ซึ่งข้อควรปฏิบัตินี้มีกำหนดว่า การใช้เทคโนโลยีดนตรีการสอนถือเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนเขตการศึกษาในเปอโตริโก แบบสอบถามถูกออกแบบเพื่อพิจารณาหามาตรฐานแห่งความเป็นเลิศของวิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ใช้คอมพิวเตอร์เป็นการแสดงความสามารถขั้นพื้นฐานของนักเรียนในการเรียนวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

ครูผู้สอนไม่ยอมรับว่าได้รับการเตรียมตัวสำหรับการใช้คอมพิวเตอร์ในการสอนวิชาพลศึกษา มาแล้ว แต่ครูผู้สอนมีระดับเจตคติเชิงบวกในการยอมรับคอมพิวเตอร์มาใช้ประกอบการสอนวิชาพลศึกษา แต่ก็ยังไม่มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนและผลการวิจัยพบว่า การเตรียมตัวในการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากกว่าระดับของการยอมรับในการใช้คอมพิวเตอร์หรือกล่าวได้ว่า ครูผู้สอนได้รับการเตรียมตัวในการใช้คอมพิวเตอร์มากเท่าใด ก็อาจเป็นไปได้ว่า ครูผู้สอนจะยอมรับการใช้คอมพิวเตอร์ และใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการสอนวิชาพลศึกษามากขึ้นเท่านั้น

งานวิจัยในประเทศ

สนธิภา แก้วสนิท (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในเครือคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ต ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในเครือคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ต ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 375 คน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกตามระดับชั้น จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และในภาพรวมมีความคิดเห็นต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ในภาพรวม รายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านบุคลิกภาพของผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเนื้อหาวิชา และหลักสูตรวิชาพลศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับปีที่ 3 และปีที่ 2 กับปีที่ 3 มีความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาด้านบุคลิกภาพของผู้สอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับปีที่ 2 มีความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาด้านบุคลิกภาพของผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 มีความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลางและสูง มีความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพของผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

ประสิทธิ์ ผลฤกษ์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 350 คน เป็นนิสิตชาย จำนวน 110 คน เป็นนิสิตหญิง จำนวน 240 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง และเห็นด้วยมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 64.0, 35.1 และ 0.9 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยคิดเป็นร้อยละ 68.6, 64.6, 62.3, และ 69.4 ตามลำดับ ส่วนด้านหลักสูตร และด้านอุปกรณ์และสถานที่นั้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 64.9 และ 58.6 ตามลำดับ ความคิดเห็นของนิสิตชายกับนิสิตหญิง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน ความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

ชนวัฒน์ ศรีพุ่มบาง (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2546 เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ แล้วหาค่าร้อยละ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคกลาง จำนวน 330 คน เป็นชาย 150 คน หญิง 180คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และ นักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 51.46
2. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 44.42
3. ด้านวิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 48.18
4. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 36.89
5. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 49.67

6. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 46.17

วิรัตน์ เกตุเทศ (2547: บทคัดย่อ) ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาของ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ปีการศึกษา 2546 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อทราบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ปีการศึกษา 2546 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 312 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น .94 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนการสอน นักเรียนหญิงร้อยละ 52.28 และนักเรียนชายร้อยละ 59.93 มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ นักเรียนหญิงร้อยละ 54.93 มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและนักเรียนชายร้อยละ 50.85 มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านหลักสูตร นักเรียนหญิงร้อยละ 59.58 และนักเรียนชายร้อยละ 62.97 มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านสื่อการเรียนการสอน นักเรียนหญิงร้อยละ 55.20 และนักเรียนชายร้อยละ 49.15 มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ประกิต รัชชาติเจริญ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย และหญิง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 392 คน เป็นหญิง 184 คน เป็นชาย 208 คน ซึ่งได้มาโดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan) ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และสถิติที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนชายประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุดโดยคิดเป็นร้อยละ 38.6, 31.7, 23.4, 4.44 และ 1.86 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่และอุปกรณ์ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยคิดเป็นร้อยละ 37.2, 41.06, 41.74 และ 34.59 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 36.47, 34.5, 20.07, 5.41 และ 1.96 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยคิดเป็นร้อยละ 36.97 และ 39.48 ตามลำดับ ด้านบุคลิก ลักษณะอาจารย์ผู้สอน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 44.18 และ 31.96 ตามลำดับ

3. ความคิดเห็นของนักเรียนชาย และหญิงประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัด คณะกรรมการอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ภักดี บุญกิจ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง จำนวน 385 คน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 215 คน โรงเรียนขนาดกลาง 114 คน โรงเรียนขนาดเล็ก 56 คน ได้มาโดยการสุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 48.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ครูผู้สอนพลศึกษามีคุณธรรมและจริยธรรมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 59.22

2. ด้านหลักสูตร ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 44.07 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทุกวิชาควรเรียนรู้กติกายู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 51.16

3. ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 40.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สนามอยู่ในสภาพดีพร้อมที่จะเล่นกีฬา อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.93

4. ด้านการวัด และประเมินผล ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 46.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ในการวัดและประเมินผลควรมีเกณฑ์ที่ชัดเจนอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 54.02

อรุณ เอียดฤทธิ์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2547 โดยทำการศึกษา กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา จำนวน 327 คน เป็นชาย 203 คน หญิง 124 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2547 ในด้านวิธีการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดอุปกรณ์และสถานที่ ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและการประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 46.9 , 47.2 และ 46.9 ตามลำดับ ส่วนด้านสภาพแวดล้อม ด้านการจัดอุปกรณ์และสถานที่ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางคิดเป็นร้อยละ 37.8 และ 45.2 ตามลำดับ

2. ความเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาหญิง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2547 ในด้านสภาพแวดล้อม ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดอุปกรณ์และสถานที่ ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและการประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 39.5 , 54.6 , 45.5 , 42.3 และ 52 ตามลำดับ

กฤษณะ แซ่มเงิน (2549: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 380 คน เป็นเพศชาย 161 คน เพศหญิง 219 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าของความถี่และค่าร้อยละ นำมาเขียนเป็นความเรียง ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นของนักเรียนชาย และ หญิงที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4,5 และ 6 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สำหรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

สาคร ศิริจันทร์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีจำนวน 379 คน เป็น

ผู้บริหาร 55 คน ครูผู้สอน 60 คน นักเรียน 246 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.89 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า

1. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549

1.1 ด้านสถานที่เรียน และสภาพแวดล้อม ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนแสดงความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมาก

1.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

1.3 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

1.4 ด้านอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก เหมือนกัน

1.5 ด้านการวัด และการประเมินผล ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

2.1 ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกับนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ไม่แตกต่างกัน

จรรยาศักดิ์ เบญจมาศย์ (2551: บทคัดย่อ). ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที่กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.92 และ 0.44 ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรเพศ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมาย ด้านหลักสูตร และด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรสถานที่ใช้ศึกษา โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความคิดเห็น ด้านจุดมุ่งหมาย ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดวงพร วงศ์พัก (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2552 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาเขตอ่างทอง และวิทยาเขตสมุทรสาคร ในปีการศึกษา 2552 จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของแอล เอส ดี ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2552 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.52)

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2552 ระหว่างคณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ และคณะศิลปศาสตร์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เนติธร รัชมีศีล (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา มศว 145 สุขภาวะและวิถีชีวิตเชิงสร้างสรรค์ ปีการศึกษา 2552 กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผ่านการเรียนวิชา มศว 145 สุขภาวะและวิถีชีวิตเชิงสร้างสรรค์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 300 คน ซึ่ง

ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิง โดยการทดสอบค่าที (T-test Independent) ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอน วิชา มศว 145 สุขภาวะและวิถีชีวิตเชิงสร้างสรรค์ ปีการศึกษา 2552 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอน วิชา มศว 145 สุขภาวะและวิถีชีวิตเชิงสร้างสรรค์ ปีการศึกษา 2552 โดยรวมพบว่า ระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิง ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนด้านเนื้อหาในหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา พลศึกษา จะเห็นได้ว่างานวิจัยส่วนใหญ่จะเน้นทางการศึกษา การดำเนินการและการจัดการเรียนรู้วิชา พลศึกษาภายในโรงเรียน ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงแนวโน้มความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในด้านต่าง ๆ ว่ามีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาเป็นอย่างยิ่ง หากผู้สอนได้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้เรียนแล้ว จะทำให้ผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่ได้กำหนดไว้ และเพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมุ่งที่จะศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่ต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในพลศึกษา ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 4 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ จำนวน 2,213 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 1,168 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 1,376 คน และคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 2,084 คน รวมทั้งสิ้น 6,841 คน (มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. 2555: ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ทั้ง 4 คณะ รวมทั้งสิ้นจำนวน 6,841 คน จากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี และมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพูนท์. 2545: 128; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan. 1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง 364 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างมีสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

คณะ	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	ชาย (คน)	หญิง (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)
1.คณะครุศาสตร์	973	1,240	57	72
2.คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	556	612	32	36
3.คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	644	732	38	43
4.คณะวิทยาการจัดการ	797	1,287	47	75
รวม	2,970	3,871	174	226
		6,841		400

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 5 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านผู้สอน
3. ด้านวิธีสอน
4. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่
5. ด้านการวัด และประเมินผล

โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนค่าน้ำหนักของคำตอบ ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยอย่าง มากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยอย่าง มาก
ระดับ 3	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยอย่าง ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยอย่าง น้อย
ระดับ 1	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยอย่าง น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อการเรียนการสอน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Questionnaires) ทั้ง 5 ด้าน ลักษณะเดียวกับตอนที่ 2

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้า ตำรา เอกสาร ผลงานวิจัย และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. นำเครื่องมือมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ทุกด้าน
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้ประธานควบคุมปริญญาโท พิจารณาตรวจสอบเพื่อแก้ไขปรับปรุง
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบแก้ไขเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอประธานควบคุมปริญญาโท พิจารณาเพื่อพิจารณา
6. นำแบบสอบถามไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือกับนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 แล้วนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .92

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีการดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. แบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ตรวจสอบเรียบร้อยแล้วมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น โดยแปลความหมายเทียบกับเกณฑ์ (ประคอง กรรณสูตร. 2538: 38)

4.50 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	น้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. ความคิดเห็นของนิสิตชาย และนิสิตหญิงที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 เปรียบเทียบความแตกต่างโดยการทดสอบค่าที (t-test Independent) ที่ระดับนัยสำคัญ .05
4. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างคณะวิชาที่ศึกษา เปรียบเทียบความแตกต่างโดยการวิเคราะห์ค่าเอฟ (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 เปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีแอล เอส ดี (Least Significant Difference)
5. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 มาสรุปแล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F-Distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Mean of Square)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ตรวจสอบเรียบร้อยแล้วมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

- นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
- ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น โดยแปลความหมายเทียบกับเกณฑ์ (ประครอง กรรณสูตร. 2538: 38) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
- ความคิดเห็นของนิสิตชาย และนิสิตหญิงที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 เปรียบเทียบความแตกต่างโดยการทดสอบค่าที (t-test Independent) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

4. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างคณะวิชาที่ศึกษา เปรียบเทียบความแตกต่างโดยการวิเคราะห์ค่าเอฟ (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 เปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีแอล เอส ดี (Least Significant Difference)

5. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 มาสรุปแล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	f	%
เพศ		
ชาย	174	43.50
หญิง	226	56.50
รวม	400	100.0
คณะที่นิสิตศึกษา		
1.คณะครุศาสตร์	129	32.25
2.คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	68	17.00
3.คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	81	20.25
4.คณะวิทยาการจัดการ	122	30.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตทั้งหมด จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นนิสิตหญิง จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 56.50 และนิสิตชาย จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 เมื่อจำแนกตามคณะที่ศึกษาพบว่า เป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.25 และคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555

ตาราง 3 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 (n = 400)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านหลักสูตร	4.36	0.25	มาก
2. ด้านผู้สอน	4.09	0.26	มาก
3. ด้านวิธีสอน	4.39	0.24	มาก
4. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่	4.06	0.34	มาก
5. ด้านการวัด และประเมินผล	4.36	0.26	มาก
รวม	4.25	0.17	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.25$, S.D.=0.17) ความคิดเห็นอันดับแรกคือด้านวิธีสอน ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.24) รองลงมาคือด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.25) เท่ากันกับด้านการวัด และประเมินผล ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.26)

ตาราง 4 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตร (n = 400)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. หลักสูตรกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาไว้อย่างเหมาะสม	4.72	0.67	มากที่สุด
2. การจัดหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน	4.42	0.80	มาก
3. มีการจัดหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง	4.45	0.77	มาก
4. หลักสูตรที่กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.30	0.80	มาก
5. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดให้นิสิตสามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	4.47	0.77	มาก
6. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นการออกกำลังกาย และการดูแลสุขภาพ	4.36	0.80	มาก
7. รายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีความเหมาะสม และทันสมัย	4.45	0.75	มาก
8. รายวิชาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต	4.19	0.88	มาก
9. เนื้อหาที่เรียนมีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดไว้	4.17	1.10	มาก
10. นิสิตได้รับประสบการณ์จากการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่แท้จริง	4.05	1.21	มาก
รวม	4.36	0.25	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D.=0.25) ความคิดเห็นอันดับแรกคือหลักสูตรกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาไว้อย่างเหมาะสม ($\bar{X}=4.72$, S.D. = 0.67) รองลงมาคือจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดให้นิสิตสามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ($\bar{X}=4.47$, S.D. = 0.77) และรายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีความเหมาะสม และทันสมัย ($\bar{X}=4.45$, S.D. = 0.75) เท่ากันกับมีการจัดหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง ($\bar{X}=4.45$, S.D. = 0.77)

ตาราง 5 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอน (n = 400)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.28	0.70	มาก
2. ผู้สอนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมในขณะที่ทำการสอน	4.12	0.72	มาก
3. ผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมตามกาลเทศะ	4.06	0.91	มาก
4. ผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	4.13	0.79	มาก
5. ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา	4.34	0.76	มาก
6. ผู้สอนมีการดูแลและเอาใจใส่ในสิดในการฝึกทักษะทางพลศึกษา	4.17	0.77	มาก
7. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	4.17	0.87	มาก
8. ผู้สอนใช้วาจาสุภาพกับนิสิต	4.01	0.86	มาก
9. ผู้สอนใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ	3.93	0.97	มาก
10. ผู้สอนปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต	3.69	1.11	มาก
รวม	4.09	0.26	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.26) ความคิดเห็นอันดับแรกคือผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา ($\bar{x} = 4.34$, S.D. = 0.76) รองลงมาคือผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.70) และผู้สอนมีการดูแลและเอาใจใส่ในสิดในการฝึกทักษะทางพลศึกษา ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.77) เท่ากันกับผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.87)

ตาราง 6 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีการสอน (n = 400)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา จุดมุ่งหมายของวิชา และเกณฑ์การประเมินผลให้นิสิตในสัปดาห์แรกของการเรียน	4.75	0.59	มากที่สุด
2. มีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหารายวิชา	4.41	0.82	มาก
3. มีวิธีการสอนที่ทำให้นิสิตรู้จักคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	4.45	0.86	มาก
4. เปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.19	0.90	มาก
5. กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นิสิตมีมนุษยสัมพันธ์และความสามัคคี	4.41	0.82	มาก
6. กิจกรรมการเรียนการสอนได้สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม	4.32	0.81	มาก
7. มีการแนะนำให้นิสิตรู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4.52	0.72	มาก
8. มีการนำสื่อเทคโนโลยีหรือสิ่งอื่นมาบูรณาการกับวิชาพลศึกษา เช่นการสืบค้นข้อมูลโดยใช้ Internetหรือวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการกับวิชาพลศึกษา	4.43	0.79	มาก
9. กิจกรรมการเรียนการสอนเอื้อให้นิสิตได้สร้างผลงาน	4.31	0.89	มาก
10. มีการจัดการสอนจากเนื้อหาที่มีความเข้าใจง่ายไปสู่เนื้อหาที่มีความซับซ้อนมาก	4.12	1.14	มาก
รวม	4.39	0.24	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$, S.D.=0.24) ความคิดเห็นอันดับแรกคือมีการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา จุดมุ่งหมายของวิชา และเกณฑ์การประเมินผลให้นิสิตในสัปดาห์แรกของการเรียน ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.59) รองลงมาคือมีการแนะนำให้นิสิตรู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.72) และมีวิธีการสอนที่ทำให้นิสิตรู้จักคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.86)

ตาราง 7 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านด้านอุปกรณ์และสถานที่ (n = 400)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.25	0.74	มาก
2. มีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอน	4.10	0.79	มาก
3. การจัดเก็บอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬามีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	4.09	0.89	มาก
4. การดูแลอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้เสมอ	4.12	0.86	มาก
5. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีคุณภาพและได้มาตรฐาน	4.10	0.82	มาก
6. มีอุปกรณ์กีฬาที่ให้นิสิตเบียดชิด นอกเวลาเรียน เพียงพอกับจำนวนผู้ใช้	4.07	0.92	มาก
7. ห้องเรียนสะอาด เหมาะสมกับการเรียนการสอน	4.03	0.89	มาก
8. สนามกีฬาและอาคารฝึกมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอนและฝึกกีฬา	4.03	0.87	มาก
9. มีสถานที่ฝึกซ้อมหลังจากการเรียนการสอนเพียงพอ	3.92	0.95	มาก
10. มีห้องอาบน้ำ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่เพียงพอ	3.84	1.05	มาก
รวม	4.06	.34	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.06$, S.D.=0.34) ความคิดเห็นอันดับแรกคือมีอุปกรณ์การเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนเพียงพอกับ จำนวนผู้เรียน ($\bar{x}=4.25$, S.D. = 0.74) รองลงมาคือการดูแลอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้เสมอ ($\bar{x}=4.12$, S.D. = 0.86) และมีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x}=4.10$, S.D. = 0.79) เท่ากันกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีคุณภาพและได้มาตรฐาน($\bar{x}=4.10$, S.D. = 0.82)

ตาราง 8 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 และด้านการวัด และประเมินผล (n = 400)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้วยความถูกต้อง เหมาะสม บริสุทธิ์ยุติธรรม	4.70	0.70	มากที่สุด
2. มีการชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ	4.47	0.79	มาก
3. มีเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจนและเหมาะสม	4.35	0.80	มาก
4. แบบทดสอบสามารถวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.14	0.95	มาก
5. มีการแจ้งผลการสอบที่รวดเร็วและถูกต้อง	4.38	0.86	มาก
6. มีการทดสอบข้อเขียนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.42	0.76	มาก
7. มีการทดสอบภาคปฏิบัติที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.24	0.89	มาก
8. มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อเป็นการวัด ความรู้ทางพลศึกษา	4.32	0.85	มาก
9. มีการทดสอบด้านสมรรถภาพและทักษะระหว่างเรียนเพื่อ ประเมินผลผู้เรียนให้ตรงตามจุดมุ่งหมาย	4.32	0.88	มาก
10. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการ สอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน	4.25	1.12	มาก
รวม	4.36	0.26	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 และด้านการวัด และประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.36$, S.D.=0.26) ความคิดเห็นอันดับแรกคือประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้วยความถูกต้อง เหมาะสม บริสุทธิ์ยุติธรรม ($\bar{x} = 4.70$, S.D. = 0.70) รองลงมาคือมีการชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.79) และมีการทดสอบข้อเขียนที่เหมาะสมกับเนื้อหา ($\bar{x} = 4.42$, S.D. = 0.76)

ตาราง 9 ความคิดเห็นของนิสิตชาย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตร (n = 174)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. หลักสูตรกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาไว้อย่างเหมาะสม	4.76	0.63	มากที่สุด
2. การจัดหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน	4.29	0.85	มาก
3. มีการจัดหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง	4.40	0.87	มาก
4. หลักสูตรที่กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.19	0.83	มาก
5. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดให้นิสิตสามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	4.49	0.84	มาก
6. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นการออกกำลังกาย และการดูแลสุขภาพ	4.07	0.85	มาก
7. รายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีความเหมาะสม และทันสมัย	4.40	0.87	มาก
8. รายวิชาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต	3.84	0.96	มาก
9. เนื้อหาที่เรียนมีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดไว้	3.87	1.25	มาก
10. นิสิตได้รับประสบการณ์จากการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่แท้จริง	3.62	1.35	มาก
รวม	4.19	0.17	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตชาย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.19$, S.D.= 0.17) ความคิดเห็นอันดับแรกคือหลักสูตรกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาไว้อย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.76$, S.D. = 0.63) รองลงมาคือจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดให้นิสิตสามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.84) และมีการจัดหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.87) เท่ากันกับรายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีความเหมาะสม และทันสมัย ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.87)

ตาราง 10 ความคิดเห็นของนิสิตชาย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอน (n = 174)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.59	0.85	มากที่สุด
2. ผู้สอนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมในขณะที่ทำการสอน	4.20	0.88	มาก
3. ผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมตามกาลเทศะ	4.34	0.97	มาก
4. ผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	4.23	0.81	มาก
5. ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา	4.42	0.87	มาก
6. ผู้สอนมีการดูแลและเอาใจใส่ในศิษย์ในการฝึกทักษะทางพลศึกษา	4.22	0.89	มาก
7. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	4.33	0.87	มาก
8. ผู้สอนใช้วาจาสุภาพกับนิสิต	3.98	0.93	มาก
9. ผู้สอนใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ	3.88	1.09	มาก
10. ผู้สอนปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต	3.43	1.29	ปานกลาง
รวม	4.16	0.16	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตชาย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.16$, S.D.=0.16) ความคิดเห็นอันดับแรกคือ ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{x}=4.59$, S.D. = 0.85) รองลงมาคือผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา ($\bar{x}=4.42$, S.D. = 0.87) และผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมตามกาลเทศะ ($\bar{x}=4.34$, S.D. = 0.97)

ตาราง 11 ความคิดเห็นของนิสิตชาย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีการสอน (n = 174)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. มีการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา จุดมุ่งหมายของวิชา และเกณฑ์การประเมินผลให้นิสิตในสัปดาห์แรกของการเรียน	4.65	0.69	มากที่สุด
2. มีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	4.24	0.85	มาก
3. มีวิธีการสอนที่ทำให้นิสิตรู้จักคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	4.44	0.91	มาก
4. เปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.09	0.94	มาก
5. กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นิสิตมีมนุษยสัมพันธ์ และความสามัคคี	4.46	0.82	มาก
6. กิจกรรมการเรียนการสอนได้สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม	4.22	0.94	มาก
7. มีการแนะนำให้นิสิตรู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4.48	0.77	มาก
8. มีการนำสื่อเทคโนโลยีหรือสิ่งอื่นมาบูรณาการกับวิชาพลศึกษา เช่นการสืบค้นข้อมูลโดยใช้ Internetหรือวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการกับวิชาพลศึกษา	4.39	0.85	มาก
9. กิจกรรมการเรียนการสอนเอื้อให้นิสิตได้สร้างผลงาน	4.20	0.93	มาก
10. มีการจัดการสอนจากเนื้อหาที่มีความเข้าใจง่ายไปสู่เนื้อหาที่มีความซับซ้อนมาก	3.71	1.26	มาก
รวม	4.29	0.16	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตชาย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.29$, S.D.=0.16) ความคิดเห็นอันดับแรกคือมีการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา จุดมุ่งหมายของวิชา และเกณฑ์การประเมินผลให้นิสิตในสัปดาห์แรกของการเรียน ($\bar{X}=4.65$, S.D. = 0.69) รองลงมาคือมีการแนะนำให้นิสิตรู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ($\bar{X}=4.48$, S.D. =0.77) และกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นิสิตมีมนุษยสัมพันธ์ และความสามัคคี ($\bar{X}=4.46$, S.D. = 0.82)

ตาราง 12 ความคิดเห็นของนิสิตชาย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ (n = 174)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.58	0.87	มากที่สุด
2. มีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอน	4.28	0.92	มาก
3. การจัดเก็บอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬามีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	4.40	0.90	มาก
4. การดูแลอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้เสมอ	4.21	0.93	มาก
5. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีคุณภาพและได้มาตรฐาน	4.39	0.76	มาก
6. มีอุปกรณ์กีฬาที่ให้นิสิตเบิกยืม นอกเวลาเรียน เพียงพอกับจำนวนผู้ใช้	4.29	0.90	มาก
7. ห้องเรียนสะอาด เหมาะสมกับการเรียนการสอน	4.29	0.95	มาก
8. สนามกีฬาและอาคารฝึกมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอนและฝึกกีฬา	4.18	0.93	มาก
9. มีสถานที่ฝึกซ้อมหลังจากการเรียนการสอนเพียงพอ	4.03	1.05	มาก
10. มีห้องอาบน้ำ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่เพียงพอ	3.89	1.21	มาก
รวม	4.25	0.15	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตชาย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.25$, S.D.=0.15) ความคิดเห็นอันดับแรกคือมีอุปกรณ์การเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนเพียงพอกับ จำนวนผู้เรียน ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.87) รองลงมาคือการจัดเก็บอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬามีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.90) และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีคุณภาพและได้มาตรฐาน ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.76)

ตาราง 13 ความคิดเห็นของนิสิตชาย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 และด้านการวัด และประเมินผล (n = 174)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้วยความถูกต้องเหมาะสม บริสุทธิ์ยุติธรรม	4.71	0.62	มากที่สุด
2. มีการชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ	4.32	0.84	มาก
3. มีเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจนและเหมาะสม	4.29	0.89	มาก
4. แบบทดสอบสามารถวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.88	1.01	มาก
5. มีการแจ้งผลการสอบที่รวดเร็วและถูกต้อง	4.43	0.92	มาก
6. มีการทดสอบข้อเขียนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.37	0.84	มาก
7. มีการทดสอบภาคปฏิบัติที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.05	0.98	มาก
8. มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อเป็นการวัดความรู้ทางพลศึกษา	4.14	0.93	มาก
9. มีการทดสอบด้านสมรรถภาพและทักษะระหว่างเรียนเพื่อประเมินผลผู้เรียนให้ตรงตามจุดมุ่งหมาย	4.14	1.01	มาก
10. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน	3.89	1.28	มาก
รวม	4.22	0.18	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตชาย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 และด้านการวัด และประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22$, S.D.=0.18) ความคิดเห็นอันดับแรกคือประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้วยความถูกต้อง เหมาะสม บริสุทธิ์ยุติธรรม ($\bar{x} = 4.71$, S.D. = 0.62) รองลงมาคือ มีการแจ้งผลการสอบที่รวดเร็วและถูกต้อง ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.92) และมีการทดสอบภาคปฏิบัติที่เหมาะสมกับเนื้อหา ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.84)

ตาราง 14 ความคิดเห็นของนิสิตชาย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จพระยา ปีการศึกษา 2555 (n = 174)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านหลักสูตร	4.19	0.17	มาก
2. ด้านผู้สอน	4.16	0.16	มาก
3. ด้านวิธีสอน	4.29	0.16	มาก
4. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่	4.25	0.15	มาก
5. ด้านการวัด และประเมินผล	4.22	0.18	มาก
รวม	4.22	0.10	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตชาย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระยา ปีการศึกษา 2555 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.22$, S.D.=0.10)

ตาราง 15 ความคิดเห็นของนิสิตหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตร (n = 226)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. หลักสูตรกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาไว้อย่างเหมาะสม	4.69	0.70	มากที่สุด
2. การจัดหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน	4.52	0.76	มากที่สุด
3. มีการจัดหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง	4.48	0.68	มาก
4. หลักสูตรที่กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.38	0.76	มาก
5. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดให้นิสิตสามารถคิดเป็นทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	4.46	0.71	มาก
6. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นการออกกำลังกาย และการดูแลสุขภาพ	4.58	0.68	มากที่สุด
7. รายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีความเหมาะสม และทันสมัย	4.49	0.64	มาก
8. รายวิชาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต	4.46	0.70	มาก
9. เนื้อหาที่เรียนมีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดไว้	4.40	0.90	มาก
10. นิสิตได้รับประสบการณ์จากการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่แท้จริง	4.38	0.97	มาก
รวม	4.48	0.24	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.48$, S.D.=0.24) ความคิดเห็นอันดับแรกคือหลักสูตรกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาไว้อย่างเหมาะสม ($\bar{X}=4.69$, S.D. = 0.70) รองลงมาคือจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นการออกกำลังกาย และการดูแลสุขภาพ ($\bar{X}=4.58$, S.D. = 0.68) และการจัดหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน ($\bar{X}=4.52$, S.D. =0.76)

ตาราง 16 ความคิดเห็นของนิสิตหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอน (n = 226)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.04	0.41	มาก
2. ผู้สอนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมในขณะที่ทำการสอน	4.05	0.56	มาก
3. ผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมตามกาลเทศะ	3.85	0.81	มาก
4. ผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	4.06	0.77	มาก
5. ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา	4.28	0.65	มาก
6. ผู้สอนมีการดูแลและเอาใจใส่ นิสิตในการฝึกทักษะทางพลศึกษา	4.12	0.66	มาก
7. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	4.05	0.85	มาก
8. ผู้สอนใช้วาจาสุภาพกับนิสิต	4.03	0.79	มาก
9. ผู้สอนใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ	3.97	0.87	มาก
10. ผู้สอนปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต	3.89	0.89	มาก
รวม	4.03	0.30	มาก

จากตาราง 16 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.30) ความคิดเห็นอันดับแรกคือผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.65) รองลงมาคือผู้สอนมีการดูแลและเอาใจใส่ นิสิตในการฝึกทักษะทางพลศึกษา ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 0.66) และผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.77)

ตาราง 17 ความคิดเห็นของนิสิตหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีการสอน (n = 226)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา จุดมุ่งหมายของวิชา และเกณฑ์การประเมินผลให้นิสิตในสัปดาห์แรกของการเรียน	4.82	0.49	มากที่สุด
2. มีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	4.54	0.78	มากที่สุด
3. มีวิธีการสอนที่ทำให้นิสิตรู้จักคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	4.46	0.83	มาก
4. เปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.26	0.85	มาก
5. กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นิสิตมีมนุษยสัมพันธ์ และความสามัคคี	4.38	0.83	มาก
6. กิจกรรมการเรียนการสอนได้สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม	4.39	0.69	มาก
7. มีการแนะนำให้นิสิตรู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4.55	0.67	มากที่สุด
8. มีการนำสื่อเทคโนโลยีหรือสิ่งอื่นมาบูรณาการกับวิชาพลศึกษา เช่นการสืบค้นข้อมูลโดยใช้ Internetหรือวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการกับวิชาพลศึกษา	4.46	0.74	มาก
9. กิจกรรมการเรียนการสอนเอื้อให้นิสิตได้สร้างผลงาน	4.39	0.84	มาก
10. มีการจัดการสอนจากเนื้อหาที่มีความเข้าใจง่ายไปสู่เนื้อหาที่มีความซับซ้อนมาก	4.43	0.92	มาก
รวม	4.47	0.26	มาก

จากตาราง 17 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.47$, S.D.=0.26) ความคิดเห็นอันดับแรกคือมีการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา จุดมุ่งหมายของวิชา และเกณฑ์การประเมินผลให้นิสิตในสัปดาห์แรกของการเรียน ($\bar{X}=4.82$, S.D. =0.49) รองลงมาคือมีการแนะนำให้นิสิตรู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ($\bar{X}=4.55$, S.D. = 0.67) และมีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ($\bar{X}=4.54$, S.D. = 0.78)

ตาราง 18 ความคิดเห็นของนิสิตหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ (n = 226)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.00	0.48	มาก
2. มีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอน	3.96	0.63	มาก
3. การจัดเก็บอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬามีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.85	0.81	มาก
4. การดูแลอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้เสมอ	4.05	0.80	มาก
5. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีคุณภาพและได้มาตรฐาน	3.88	0.80	มาก
6. มีอุปกรณ์กีฬาที่ให้นิสิตเบิกยืม นอกเวลาเรียน เพียงพอกับจำนวนผู้ใช้	3.91	0.90	มาก
7. ห้องเรียนสะอาด เหมาะสมกับการเรียนการสอน	3.83	0.79	มาก
8. สนามกีฬาและอาคารฝึกมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอนและฝึกกีฬา	3.92	0.81	มาก
9. มีสถานที่ฝึกซ้อมหลังจากการเรียนการสอนเพียงพอ	3.83	0.87	มาก
10. มีห้องอาบน้ำ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่เพียงพอ	3.81	0.90	มาก
รวม	3.90	0.37	มาก

จากตาราง 18 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.37) ความคิดเห็นอันดับแรกคือการดูแลอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้เสมอ ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.80) รองลงมาคือมีอุปกรณ์การเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนเพียงพอกับ จำนวนผู้เรียน ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.18) และมีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.63)

ตาราง 19 ความคิดเห็นของนิสิตหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 และด้านการวัด และประเมินผล (n = 226)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้วยความถูกต้องเหมาะสม บริสุทธิ์ยุติธรรม	4.69	0.76	มากที่สุด
2. มีการชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ	4.59	0.73	มากที่สุด
3. มีเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจนและเหมาะสม	4.39	0.73	มาก
4. แบบทดสอบสามารถวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.34	0.84	มาก
5. มีการแจ้งผลการสอบที่รวดเร็วและถูกต้อง	4.35	0.81	มาก
6. มีการทดสอบข้อเขียนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.46	0.69	มาก
7. มีการทดสอบภาคปฏิบัติที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.39	0.78	มาก
8. มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อเป็นการวัดความรู้ทางพลศึกษา	4.46	0.77	มาก
9. มีการทดสอบด้านสมรรถภาพและทักษะระหว่างเรียนเพื่อประเมินผลผู้เรียนให้ตรงตามจุดมุ่งหมาย	4.46	0.74	มาก
10. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน	4.53	0.88	มากที่สุด
รวม	4.47	0.27	มาก

จากตาราง 19 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 และด้านการวัด และประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D.=0.27) ความคิดเห็นอันดับแรกคือประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้วยความถูกต้อง เหมาะสม บริสุทธิ์ยุติธรรม ($\bar{x} = 4.69$, S.D. = 0.76) รองลงมาคือมีการชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.73) และมีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.88)

ตาราง 20 ความคิดเห็นของนิสิตหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จพระยา ปีการศึกษา 2555 (n = 226)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านหลักสูตร	4.48	0.24	มาก
2. ด้านผู้สอน	4.03	0.30	มาก
3. ด้านวิธีสอน	4.47	0.26	มาก
4. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่	3.90	0.37	มาก
5. ด้านการวัด และประเมินผล	4.47	0.27	มาก
รวม	4.27	0.21	มาก

จากตาราง 20 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระยา ปีการศึกษา 2555 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.27$, S.D.=0.21)

ตาราง 21 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างนิสิตชาย กับ นิสิตหญิง

รายการ	ชาย (n=174)		หญิง (n=226)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
	1. ด้านหลักสูตร	4.19	.17	4.48		
2. ด้านผู้สอน	4.16	.16	4.03	.30	5.20*	.000
3. ด้านวิธีสอน	4.29	.16	4.47	.26	8.07*	.000
4. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่	4.25	.15	3.90	.37	11.65*	.000
5. ด้านการวัด และประเมินผล	4.22	.18	4.47	.27	10.31*	.000
รวม	4.22	.10	4.27	.21	2.73*	.007

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ของนิสิตชาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.22 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.10 และนิสิตหญิง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.27 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.21 เมื่อทดสอบความแตกต่าง พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างนิสิตชาย กับ นิสิตหญิง ทั้ง โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 22 ความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตร (n = 129)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. หลักสูตรกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาไว้อย่างเหมาะสม	4.73	0.61	มากที่สุด
2. การจัดหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน	4.36	0.94	มาก
3. มีการจัดหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง	4.37	0.84	มาก
4. หลักสูตรที่กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.30	0.80	มาก
5. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดให้นิสิตสามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	4.53	0.67	มากที่สุด
6. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นการออกกำลังกาย และการดูแลสุขภาพ	4.37	0.81	มาก
7. รายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีความเหมาะสม และทันสมัย	4.44	0.72	มาก
8. รายวิชาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต	4.22	0.86	มาก
9. เนื้อหาที่เรียนมีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดไว้	4.06	1.15	มาก
10. นิสิตได้รับประสบการณ์จากการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่แท้จริง	3.72	1.34	มาก
รวม	4.31	0.26	มาก

จากตาราง 22 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.31$, S.D.=0.26) ความคิดเห็นอันดับแรกคือหลักสูตรกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาไว้อย่างเหมาะสม ($\bar{x}=4.73$, S.D. = 0.61) รองลงมาคือจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดให้นิสิตสามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ($\bar{x}=4.53$, S.D. = 0.67) และรายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีความเหมาะสม และทันสมัย ($\bar{x}=4.44$, S.D. = 0.72)

ตาราง 23 ความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอน (n = 129)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.26	0.83	มาก
2. ผู้สอนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมในขณะที่ทำการสอน	4.08	0.83	มาก
3. ผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมตามกาลเทศะ	3.98	0.99	มาก
4. ผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	4.32	0.66	มาก
5. ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา	4.35	0.81	มาก
6. ผู้สอนมีการดูแลและเอาใจใส่ในศิษย์ในการฝึกทักษะทางพลศึกษา	4.20	0.76	มาก
7. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	4.31	0.86	มาก
8. ผู้สอนใช้วาจาสุภาพกับนิสิต	4.01	0.87	มาก
9. ผู้สอนใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ	3.88	1.03	มาก
10. ผู้สอนปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต	3.60	1.16	มาก
รวม	4.10	0.24	มาก

จากตาราง 23 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.10$, S.D.=0.24) ความคิดเห็นอันดับแรกคือผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา ($\bar{x}=4.35$, S.D. = 0.81) รองลงมาคือผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ($\bar{x}=4.32$, S.D. = 0.66) และผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน ($\bar{x}=4.31$, S.D. = 0.86)

ตาราง 24 ความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีการสอน (n = 129)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา จุดมุ่งหมายของวิชา และเกณฑ์การประเมินผลให้นิสิตในสัปดาห์แรกของการเรียน	4.68	0.64	มากที่สุด
2. มีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	4.36	0.85	มาก
3. มีวิธีการสอนที่ทำให้นิสิตรู้จักคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	4.36	0.95	มาก
4. เปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.01	0.96	มาก
5. กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นิสิตมีมนุษยสัมพันธ์ และความสามัคคี	4.50	0.78	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนการสอนได้สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม	4.34	0.79	มาก
7. มีการแนะนำให้นิสิตรู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4.53	0.74	มากที่สุด
8. มีการนำสื่อเทคโนโลยีหรือสิ่งอื่นมาบูรณาการกับวิชาพลศึกษา เช่นการสืบค้นข้อมูลโดยใช้ Internetหรือวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการกับวิชาพลศึกษา	4.36	0.89	มาก
9. กิจกรรมการเรียนการสอนเอื้อให้นิสิตได้สร้างผลงาน	4.34	0.88	มาก
10. มีการจัดการสอนจากเนื้อหาที่มีความเข้าใจง่ายไปสู่เนื้อหาที่มีความซับซ้อนมาก	4.10	1.21	มาก
รวม	4.36	0.24	มาก

จากตาราง 24 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.24) ความคิดเห็นอันดับแรกคือมีการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา จุดมุ่งหมายของวิชา และเกณฑ์การประเมินผลให้นิสิตในสัปดาห์แรกของการเรียน ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือมีการแนะนำให้นิสิตรู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.74) และกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นิสิตมีมนุษยสัมพันธ์ และความสามัคคี ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.78)

ตาราง 25 ความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ (n = 129)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.21	0.90	มาก
2. มีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอน	4.09	0.86	มาก
3. การจัดเก็บอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬามีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	4.09	0.87	มาก
4. การดูแลอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้เสมอ	4.19	0.91	มาก
5. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีคุณภาพและได้มาตรฐาน	4.13	0.90	มาก
6. มีอุปกรณ์กีฬาที่ให้นิสิตเบิกยืม นอกเวลาเรียน เพียงพอกับจำนวนผู้ใช้	4.16	0.90	มาก
7. ห้องเรียนสะอาด เหมาะสมกับการเรียนการสอน	4.02	0.87	มาก
8. สนามกีฬาและอาคารฝึกมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอนและฝึกกีฬา	4.16	0.83	มาก
9. มีสถานที่ฝึกซ้อมหลังจากการเรียนการสอนเพียงพอ	3.91	1.01	มาก
10. มีห้องอาบน้ำ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่เพียงพอ	3.79	1.08	มาก
รวม	4.07	0.35	มาก

จากตาราง 25 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$, S.D.=0.35) ความคิดเห็นอันดับแรกคือมีอุปกรณ์การเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนเพียงพอกับ จำนวนผู้เรียน ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.90) รองลงมาคือการดูแลอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้เสมอ ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.91) และสนามกีฬาและอาคารฝึกมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอนและฝึกกีฬา ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.83) เท่ากันกับมีอุปกรณ์กีฬาที่ให้นิสิตเบิกยืม นอกเวลาเรียน เพียงพอกับจำนวนผู้ใช้ ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.90)

ตาราง 26 ความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 และด้านการวัด และประเมินผล (n = 129)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้วยความถูกต้องเหมาะสม บริสุทธิ์ยุติธรรม	4.54	0.83	มากที่สุด
2. มีการชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ	4.44	0.77	มาก
3. มีเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจนและเหมาะสม	4.40	0.78	มาก
4. แบบทดสอบสามารถวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.16	0.93	มาก
5. มีการแจ้งผลการสอบที่รวดเร็วและถูกต้อง	4.34	0.95	มาก
6. มีการทดสอบข้อเขียนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.55	0.72	มาก
7. มีการทดสอบภาคปฏิบัติที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.10	0.97	มาก
8. มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อเป็นการวัดความรู้ทางพลศึกษา	4.49	0.69	มาก
9. มีการทดสอบด้านสมรรถภาพและทักษะระหว่างเรียนเพื่อประเมินผลผู้เรียนให้ตรงตามจุดมุ่งหมาย	4.29	0.95	มาก
10. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน	4.03	1.26	มาก
รวม	4.34	0.23	มาก

จากตาราง 26 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 และด้านการวัด และประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.34$, S.D. = 0.23) ความคิดเห็นอันดับแรกคือ มีการทดสอบข้อเขียนที่เหมาะสมกับเนื้อหา ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.72) รองลงมาคือประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้วยความถูกต้อง เหมาะสม บริสุทธิ์ยุติธรรม ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.83) และมีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อเป็นการวัดความรู้ทางพลศึกษา ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.69)

ตาราง 27 ความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 (n = 129)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านหลักสูตร	4.31	0.26	มาก
2. ด้านผู้สอน	4.10	0.24	มาก
3. ด้านวิธีสอน	4.36	0.24	มาก
4. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่	4.07	0.35	มาก
5. ด้านการวัด และประเมินผล	4.34	0.23	มาก
รวม	4.24	0.16	มาก

จากตาราง 27 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.24$, S.D.=0.16)

ตาราง 28 ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชา
พลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตร (n = 68)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. หลักสูตรกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาไว้อย่างเหมาะสม	4.31	0.97	มาก
2. การจัดหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน	4.47	0.70	มาก
3. มีการจัดหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง	4.46	0.74	มาก
4. หลักสูตรที่กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอน ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.34	0.73	มาก
5. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดให้นิสิตสามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	4.47	0.89	มาก
6. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นการออกกำลังกาย และการดูแลสุขภาพ	4.32	0.82	มาก
7. รายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีความเหมาะสม และทันสมัย	4.35	0.84	มาก
8. รายวิชาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต	4.16	0.94	มาก
9. เนื้อหาที่เรียนมีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดไว้	4.46	0.85	มาก
10. นิสิตได้รับประสบการณ์จากการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่แท้จริง	4.34	0.87	มาก
รวม	4.37	0.19	มาก

จากตาราง 28 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.37$, S.D.=0.19) ความคิดเห็นอันดับแรกคือหลักสูตรกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาไว้อย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.70) เท่ากันกับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดให้นิสิตสามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.89) รองลงมาคือมีการจัดหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.74) เท่ากันกับ เนื้อหาที่เรียนมีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดไว้ ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = .85) และรายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีความเหมาะสม และทันสมัย ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.84)

ตาราง 29 ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชา พลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอน (n = 68)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.26	0.56	มาก
2. ผู้สอนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมในขณะทำการสอน	4.03	0.71	มาก
3. ผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมตามกาลเทศะ	4.09	0.81	มาก
4. ผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	3.84	0.87	มาก
5. ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา	4.43	0.61	มาก
6. ผู้สอนมีการดูแลและเอาใจใส่ในสิดในการฝึกทักษะทางพลศึกษา	4.25	0.82	มาก
7. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	3.91	0.99	มาก
8. ผู้สอนใช้วาจาสุภาพกับนิสิต	3.72	0.83	มาก
9. ผู้สอนใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ	3.99	1.04	มาก
10. ผู้สอนปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต	3.62	0.99	มาก
รวม	4.01	0.27	มาก

จากตาราง 29 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.27) ความคิดเห็นอันดับแรกคือผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.61) รองลงมาคือผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = 0.56) และผู้สอนมีการดูแลและเอาใจใส่ในสิดในการฝึกทักษะทางพลศึกษา ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.82)

ตาราง 30 ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชา
พลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีการสอน (n = 68)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา จุดมุ่งหมายของวิชา และเกณฑ์การประเมินผลให้นิสิตในสัปดาห์แรกของการเรียน	4.85	0.36	มากที่สุด
2. มีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	4.49	0.63	มาก
3. มีวิธีการสอนที่ทำให้นิสิตรู้จักคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	4.50	0.74	มากที่สุด
4. เปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.13	0.90	มาก
5. กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นิสิตมีมนุษยสัมพันธ์และความสามัคคี	4.37	0.77	มาก
6. กิจกรรมการเรียนการสอนได้สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม	4.00	0.95	มาก
7. มีการแนะนำให้นิสิตรู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4.59	0.72	มากที่สุด
8. มีการนำสื่อเทคโนโลยีหรือสิ่งอื่นมาบูรณาการกับวิชาพลศึกษา เช่นการสืบค้นข้อมูลโดยใช้ Internetหรือวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการกับวิชาพลศึกษา	4.38	0.83	มาก
9. กิจกรรมการเรียนการสอนเอื้อให้นิสิตได้สร้างผลงาน	4.49	0.82	มาก
10. มีการจัดการสอนจากเนื้อหาที่มีความเข้าใจง่ายไปสู่เนื้อหาที่มีความซับซ้อนมาก	4.34	1.00	มาก
รวม	4.41	0.20	มาก

จากตาราง 30 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D.=0.20) ความคิดเห็นอันดับแรกคือมีการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา จุดมุ่งหมายของวิชา และเกณฑ์การประเมินผลให้นิสิตในสัปดาห์แรกของการเรียน ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.36) รองลงมาคือมีการแนะนำให้นิสิตรู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.72) และมีวิธีการสอนที่ทำให้นิสิตรู้จักคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.74)

ตาราง 31 ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชา พลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ (n = 68)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.24	0.60	มาก
2. มีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอน	3.93	0.78	มาก
3. การจัดเก็บอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬามีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.99	0.97	มาก
4. การดูแลอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้เสมอ	3.74	1.00	มาก
5. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีคุณภาพและได้มาตรฐาน	4.13	0.81	มาก
6. มีอุปกรณ์กีฬาที่ให้ชนิดเบิกยืม นอกเวลาเรียน เพียงพอกับจำนวนผู้ใช้	3.81	0.90	มาก
7. ห้องเรียนสะอาด เหมาะสมกับการเรียนการสอน	3.76	0.96	มาก
8. สนามกีฬาและอาคารฝึกมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอนและฝึกกีฬา	3.82	0.96	มาก
9. มีสถานที่ฝึกซ้อมหลังจากการเรียนการสอนเพียงพอ	4.18	0.95	มาก
10. มีห้องอาบน้ำ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่เพียงพอ	4.10	0.95	มาก
รวม	3.97	0.35	มาก

จากตาราง 31 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$, S.D.=0.35) ความคิดเห็นอันดับแรกคือมีอุปกรณ์การเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนเพียงพอกับ จำนวนผู้เรียน ($\bar{X}=4.24$, S.D. = 0.60) รองลงมาคือ มีสถานที่ฝึกซ้อมหลังจากการเรียนการสอนเพียงพอ ($\bar{X}=4.18$, S.D. = 0.95) และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีคุณภาพและได้มาตรฐาน ($\bar{X}=4.13$, S.D. = 0.81)

ตาราง 32 ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชา
พลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านการวัดและประเมินผล
(n = 68)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้วยความถูกต้อง เหมาะสม บริสุทธิ์ยุติธรรม	4.76	0.49	มากที่สุด
2. มีการชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ	4.57	0.53	มากที่สุด
3. มีเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจนและเหมาะสม	4.24	0.95	มาก
4. แบบทดสอบสามารถวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.04	1.11	มาก
5. มีการแจ้งผลการสอบที่รวดเร็วและถูกต้อง	4.26	0.80	มาก
6. มีการทดสอบข้อเขียนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.34	0.77	มาก
7. มีการทดสอบภาคปฏิบัติที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.25	0.84	มาก
8. มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อเป็นการวัด ความรู้ทางพลศึกษา	4.07	0.95	มาก
9. มีการทดสอบด้านสมรรถภาพและทักษะระหว่างเรียนเพื่อ ประเมินผลผู้เรียนให้ตรงตามจุดมุ่งหมาย	4.49	0.86	มาก
10. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการ สอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน	4.46	0.89	มาก
รวม	4.35	0.25	มาก

จากตาราง 32 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 และด้านการวัด และประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.35$, S.D.=0.25) ความคิดเห็นอันดับแรกคือ ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้วยความถูกต้อง เหมาะสม บริสุทธิ์ยุติธรรม ($\bar{X}=4.76$, S.D.=0.49) รองลงมาคือมีการชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ ($\bar{X}=4.57$, S.D.=0.53) และมีการทดสอบด้านสมรรถภาพและทักษะระหว่างเรียนเพื่อประเมินผลผู้เรียนให้ตรงตามจุดมุ่งหมาย($\bar{X}=4.49$, S.D.=0.86)

ตาราง 33 ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชา
พลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 (n = 68)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านหลักสูตร	4.37	0.19	มาก
2. ด้านผู้สอน	4.01	0.27	มาก
3. ด้านวิธีสอน	4.41	0.20	มาก
4. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่	3.97	0.35	มาก
5. ด้านการวัด และประเมินผล	4.35	0.25	มาก
รวม	4.22	0.14	มาก

จากตาราง 33 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.22$, S.D.=0.14)

ตาราง 34 ความคิดเห็นของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชา พลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตร (n = 81)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. หลักสูตรกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาไว้อย่างเหมาะสม	4.74	0.67	มากที่สุด
2. การจัดหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน	4.31	0.92	มาก
3. มีการจัดหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง	4.33	0.85	มาก
4. หลักสูตรที่กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.20	0.81	มาก
5. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดให้นิสิตสามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	4.41	0.88	มาก
6. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นการออกกำลังกาย และการดูแลสุขภาพ	4.33	0.82	มาก
7. รายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีความเหมาะสม และทันสมัย	4.56	0.72	มาก
8. รายวิชาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต	4.06	0.97	มาก
9. เนื้อหาที่เรียนมีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดไว้	4.01	1.23	มาก
10. นิสิตได้รับประสบการณ์จากการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่แท้จริง	4.15	1.24	มาก
รวม	4.31	0.28	มาก

จากตาราง 34 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.28) ความคิดเห็นอันดับแรกคือหลักสูตรกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาไว้อย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.74$, S.D. = 0.67) รองลงมาคือ รายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีความเหมาะสม และทันสมัย ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.72) แลจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดให้นิสิตสามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.88)

ตาราง 35 ความคิดเห็นของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชา พลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอน (n = 81)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.31	0.66	มาก
2. ผู้สอนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมในขณะที่ทำการสอน	4.00	0.69	มาก
3. ผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมตามกาลเทศะ	3.89	1.02	มาก
4. ผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	4.07	0.88	มาก
5. ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา	4.11	0.88	มาก
6. ผู้สอนมีการดูแลและเอาใจใส่ นิสิตในการฝึกทักษะทางพลศึกษา	4.12	0.83	มาก
7. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	4.20	0.81	มาก
8. ผู้สอนใช้วาจาสุภาพกับนิสิต	4.04	0.90	มาก
9. ผู้สอนใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ	4.04	1.04	มาก
10. ผู้สอนปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต	3.94	1.12	มาก
รวม	4.07	0.28	มาก

จากตาราง 35 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.28) ความคิดเห็นอันดับแรกคือผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.66) รองลงมาคือผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.81) และผู้สอนมีการดูแลและเอาใจใส่ นิสิตในการฝึกทักษะทางพลศึกษา ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 0.83)

ตาราง 36 ความคิดเห็นของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชา
พลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีการสอน (n = 81)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา จุดมุ่งหมายของวิชา และเกณฑ์การประเมินผลให้นิสิตในสัปดาห์แรกของการเรียน	4.73	0.69	มากที่สุด
2. มีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	4.30	0.99	มาก
3. มีวิธีการสอนที่ทำให้นิสิตรู้จักคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	4.31	1.01	มาก
4. เปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.23	0.93	มาก
5. กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นิสิตมีมนุษยสัมพันธ์และความสามัคคี	4.23	1.09	มาก
6. กิจกรรมการเรียนการสอนได้สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม	4.48	0.71	มาก
7. มีการแนะนำให้นิสิตรู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4.47	0.73	มาก
8. มีการนำสื่อเทคโนโลยีหรือสิ่งอื่นมาบูรณาการกับวิชาพลศึกษา เช่นการสืบค้นข้อมูลโดยใช้ Internetหรือวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการกับวิชาพลศึกษา	4.42	0.76	มาก
9. กิจกรรมการเรียนการสอนเอื้อให้นิสิตได้สร้างผลงาน	4.11	1.08	มาก
10. มีการจัดการสอนจากเนื้อหาที่มีความเข้าใจง่ายไปสู่เนื้อหาที่มีความซับซ้อนมาก	4.02	1.20	มาก
รวม	4.33	0.27	มาก

จากตาราง 36 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D.=0.27) ความคิดเห็นอันดับแรกคือมีการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา จุดมุ่งหมายของวิชา และเกณฑ์การประเมินผลให้นิสิตในสัปดาห์แรกของการเรียน ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.69) รองลงมาคือกิจกรรมการเรียนการสอนได้สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.71) และมีการแนะนำให้นิสิตรู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.73)

ตาราง 37 ความคิดเห็นของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชา พลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ (n = 81)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.22	0.79	มาก
2. มีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอน	4.10	0.78	มาก
3. การจัดเก็บอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬามีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.93	0.96	มาก
4. การดูแลอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้เสมอ	4.16	0.81	มาก
5. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีคุณภาพและได้มาตรฐาน	3.91	0.88	มาก
6. มีอุปกรณ์กีฬาที่ให้ชนิดเบิกยืม นอกเวลาเรียน เพียงพอกับจำนวนผู้ใช้	4.05	1.02	มาก
7. ห้องเรียนสะอาด เหมาะสมกับการเรียนการสอน	3.89	1.05	มาก
8. สนามกีฬาและอาคารฝึกมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอนและฝึกกีฬา	4.00	1.02	มาก
9. มีสถานที่ฝึกซ้อมหลังจากการเรียนการสอนเพียงพอ	3.79	1.06	มาก
10. มีห้องอาบน้ำ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่เพียงพอ	3.89	1.15	มาก
รวม	3.99	0.42	มาก

จากตาราง 37 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.99$, S.D.=0.42) ความคิดเห็นอันดับแรกคือมีอุปกรณ์การเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนเพียงพอกับ จำนวนผู้เรียน ($\bar{X}=4.22$, S.D. = 0.79) รองลงมา คือการดูแลอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้เสมอ ($\bar{X}=4.16$, S.D. = 0.81) และมีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.10$, S.D. = 0.78)

ตาราง 38 ความคิดเห็นของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชา พลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านการวัดและประเมินผล (n = 81)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้วยความถูกต้อง เหมาะสม บริสุทธิ์ยุติธรรม	4.62	0.85	มากที่สุด
2. มีการชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ	4.22	1.05	มาก
3. มีเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจนและเหมาะสม	4.26	0.83	มาก
4. แบบทดสอบสามารถวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.12	0.89	มาก
5. มีการแจ้งผลการสอบที่รวดเร็วและถูกต้อง	4.33	1.00	มาก
6. มีการทดสอบข้อเขียนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.44	0.81	มาก
7. มีการทดสอบภาคปฏิบัติที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.22	0.97	มาก
8. มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อเป็นการวัดความรู้ทางพลศึกษา	4.12	1.09	มาก
9. มีการทดสอบด้านสมรรถภาพและทักษะระหว่างเรียนเพื่อ ประเมินผลผู้เรียนให้ตรงตามจุดมุ่งหมาย	4.33	0.91	มาก
10. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน	4.35	1.12	มาก
รวม	4.30	0.33	มาก

จากตาราง 38 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 และด้านการวัด และประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.33) ความคิดเห็นอันดับแรกคือประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้วยความถูกต้อง เหมาะสม บริสุทธิ์ยุติธรรม ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.85) รองลงมาคือมีการทดสอบข้อเขียนที่เหมาะสมกับเนื้อหา ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.81) และมีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 1.12)

ตาราง 39 ความคิดเห็นของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชา
พลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 (n = 81)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านหลักสูตร	4.31	0.28	มาก
2. ด้านผู้สอน	4.07	0.28	มาก
3. ด้านวิธีสอน	4.33	0.27	มาก
4. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่	3.99	0.42	มาก
5. ด้านการวัด และประเมินผล	4.30	0.33	มาก
รวม	4.20	0.23	มาก

จากตาราง 39 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.20$, S.D.=0.23)

ตาราง 40 ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตร (n = 122)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. หลักสูตรกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาไว้อย่างเหมาะสม	4.72	0.67	มากที่สุด
2. การจัดหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน	4.42	0.80	มาก
3. มีการจัดหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง	4.45	0.77	มาก
4. หลักสูตรที่กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.30	0.80	มาก
5. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดให้นิสิตสามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	4.47	0.77	มาก
6. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นการออกกำลังกาย และการดูแลสุขภาพ	4.36	0.80	มาก
7. รายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีความเหมาะสม และทันสมัย	4.45	0.75	มาก
8. รายวิชาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต	4.19	0.88	มาก
9. เนื้อหาที่เรียนมีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดไว้	4.17	1.10	มาก
10. นิสิตได้รับประสบการณ์จากการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่แท้จริง	4.05	1.21	มาก
รวม	4.36	0.25	มาก

จากตาราง 40 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.36$, S.D.=0.25) ความคิดเห็นอันดับแรกคือหลักสูตรกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาไว้อย่างเหมาะสม ($\bar{x}=4.72$, S.D. = 0.67) รองลงมาคือจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดให้นิสิตสามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ($\bar{x}=4.47$, S.D. = 0.77) และมีการจัดหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง ($\bar{x}=4.45$, S.D. = 0.77) เท่ากัน รายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีความเหมาะสม และทันสมัย ($\bar{x}=4.45$, S.D. = 0.75)

ตาราง 41 ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอน (n = 122)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.28	0.70	มาก
2. ผู้สอนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมในขณะที่ทำการสอน	4.12	0.72	มาก
3. ผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมตามกาลเทศะ	4.06	0.91	มาก
4. ผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	4.13	0.79	มาก
5. ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา	4.34	0.76	มาก
6. ผู้สอนมีการดูแลและเอาใจใส่ในศิษย์ในการฝึกทักษะทางพลศึกษา	4.17	0.77	มาก
7. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	4.17	0.87	มาก
8. ผู้สอนใช้วาจาสุภาพกับนิสิต	4.01	0.86	มาก
9. ผู้สอนใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ	3.93	0.97	มาก
10. ผู้สอนปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต	3.69	1.11	มาก
รวม	4.13	0.25	มาก

จากตาราง 41 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.139$, S.D.=0.25) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก 3 อันดับแรกคือผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา ($\bar{x}=4.34$, S.D. = 0.76) รองลงมาคือผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{x}=4.28$, S.D. = 0.70) และผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน ($\bar{x}=4.17$, S.D. = 0.77) เท่ากันกับผู้สอนมีการดูแลและเอาใจใส่ในศิษย์ในการฝึกทักษะทางพลศึกษา ($\bar{x}=4.17$, S.D. = 0.87)

ตาราง 42 ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีการสอน (n = 122)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. มีการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา จุดมุ่งหมายของวิชา และเกณฑ์การประเมินผลให้นักเรียนในสัปดาห์แรกของการเรียน	4.77	0.57	มากที่สุด
2. มีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	4.49	0.75	มาก
3. มีวิธีการสอนที่ทำให้ นิสิตรู้จักคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	4.60	0.69	มากที่สุด
4. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.37	0.76	มาก
5. กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์ และความสามัคคี	4.47	0.67	มาก
6. กิจกรรมการเรียนการสอนได้สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม	4.36	0.77	มาก
7. มีการแนะนำให้นักเรียนรู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4.52	0.70	มากที่สุด
8. มีการนำสื่อเทคโนโลยีหรือสิ่งอื่นมาบูรณาการกับวิชาพลศึกษา เช่นการสืบค้นข้อมูลโดยใช้ Internetหรือวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการกับวิชาพลศึกษา	4.54	0.67	มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนการสอนเอื้อให้นักเรียนได้สร้างผลงาน	4.30	0.76	มาก
10. มีการจัดการสอนจากเนื้อหาที่มีความเข้าใจง่ายไปสู่เนื้อหาที่มีความซับซ้อนมาก	4.07	1.08	มาก
รวม	4.45	0.24	มาก

จากตาราง 42 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.45$, S.D.=0.24) ความคิดเห็นอันดับแรกคือมีการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา จุดมุ่งหมายของวิชา และเกณฑ์การประเมินผลให้นักเรียนในสัปดาห์แรกของการเรียน ($\bar{x} = 4.77$, S.D. = 0.57) รองลงมาคือมีวิธีการสอนที่ทำให้ นิสิตรู้จักคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.69) และมีการนำสื่อเทคโนโลยีหรือสิ่งอื่นมาบูรณาการกับวิชาพลศึกษา เช่นการสืบค้นข้อมูลโดยใช้ Internetหรือวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการกับวิชาพลศึกษา ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 1.14)

ตาราง 43 ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ (n = 122)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. มีอุปกรณ์การเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.32	0.56	มาก
2. มีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอน	4.21	0.70	มาก
3. การจัดเก็บอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬามีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	4.26	0.80	มาก
4. การดูแลอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้เสมอ	4.23	0.69	มาก
5. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีคุณภาพและได้มาตรฐาน	4.17	0.68	มาก
6. มีอุปกรณ์กีฬาที่ให้นิสิตเบียดยิม นอกเวลาเรียน เพียงพอกับจำนวนผู้ใช้	4.15	0.86	มาก
7. ห้องเรียนสะอาด เหมาะสมกับการเรียนการสอน	4.29	0.67	มาก
8. สนามกีฬาและอาคารฝึกมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอนและฝึกกีฬา	4.04	0.72	มาก
9. มีสถานที่ฝึกซ้อมหลังจากการเรียนการสอนเพียงพอ	3.87	0.80	มาก
10. มีห้องอาบน้ำ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่เพียงพอ	3.72	0.97	มาก
รวม	4.13	0.24	มาก

จากตาราง 43 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.13$, S.D.=0.24) ความคิดเห็นอันดับแรกคือมีอุปกรณ์การเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนเพียงพอกับ จำนวนผู้เรียน ($\bar{x}=4.32$, S.D. = 0.56) รองลงมาคือห้องเรียนสะอาด เหมาะสมกับการเรียนการสอน ($\bar{x}=4.29$, S.D. = 0.67) และการจัดเก็บอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬามีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ($\bar{x}=4.26$, S.D. = 0.80)

ตาราง 44 ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 และด้านการวัด และประเมินผล (n = 122)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้วยความถูกต้องเหมาะสม บริสุทธิ์ยุติธรรม	4.88	0.46	มากที่สุด
2. มีการชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ	4.62	0.70	มากที่สุด
3. มีเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจนและเหมาะสม	4.41	0.71	มาก
4. แบบทดสอบสามารถวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.17	0.91	มาก
5. มีการแจ้งผลการสอบที่รวดเร็วและถูกต้อง	4.52	0.66	มากที่สุด
6. มีการทดสอบข้อเขียนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.31	0.75	มาก
7. มีการทดสอบภาคปฏิบัติที่เหมาะสมกับเนื้อหา	4.40	0.73	มาก
8. มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อเป็นการวัดความรู้ทางพลศึกษา	4.42	0.73	มาก
9. มีการทดสอบด้านสมรรถภาพและทักษะระหว่างเรียนเพื่อประเมินผลผู้เรียนให้ตรงตามจุดมุ่งหมาย	4.25	0.81	มาก
10. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน	4.31	1.05	มาก
รวม	4.43	0.24	มาก

จากตาราง 44 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 และด้านการวัด และประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.43$, S.D. = 0.24) ความคิดเห็นอันดับแรกคือ ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้วยความถูกต้อง เหมาะสม บริสุทธิ์ยุติธรรม ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.46) รองลงมาคือมีการชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.70) และมีการแจ้งผลการสอบที่รวดเร็วและถูกต้อง ($\bar{X} = 4.5$, S.D. = 0.66)

ตาราง 45 ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 (n = 122)

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านหลักสูตร	4.43	0.25	มาก
2. ด้านผู้สอน	4.13	0.25	มาก
3. ด้านวิธีสอน	4.45	0.24	มาก
4. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่	4.13	0.24	มาก
5. ด้านการวัด และประเมินผล	4.43	0.24	มาก
รวม	4.31	0.14	มาก

จากตาราง 45 แสดงว่า ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาการจัดการที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 โดยรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.31$, S.D.=0.14)

ตาราง 46 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างคณะวิชาที่ศึกษา

การจัดการเรียนรู้	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	1.095	3	.365	5.81*	.001
	ภายในกลุ่ม	24.847	396	.063		
2. ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	.654	3	.218	3.37*	.019
	ภายในกลุ่ม	25.618	396	.065		
3. ด้านวิธีสอน	ระหว่างกลุ่ม	.860	3	.287	5.14*	.002
	ภายในกลุ่ม	22.088	396	.056		
4. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	1.468	3	.489	4.28*	.005
	ภายในกลุ่ม	45.299	396	.114		
5. ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	.929	3	.310	4.54*	.004
	ภายในกลุ่ม	26.995	396	.068		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.750	3	.250	8.68*	.000
	ภายในกลุ่ม	11.407	396	.029		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 46 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงนำไปทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของ แอลเอสดี
(Least Significant Difference)

ตาราง 47 เปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างคณะวิชาที่ศึกษา
ด้านหลักสูตร

คณะ	ครุศาสตร์	วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	วิทยาการ จัดการ
	\bar{x} 4.31	4.37	4.31	4.43
1. ครุศาสตร์	4.31	-	0.06	0.12*
2. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4.37	-	0.06	0.06
3. มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	4.31	-	-	0.12*
4. วิทยาการจัดการ	4.43	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 47 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตร ของนิสิตคณะวิทยาการ
จัดการ แตกต่างกับ คณะครุศาสตร์ และ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 ส่วนนอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 48 เปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างคณะวิชาที่ศึกษา
ด้านผู้สอน

คณะ	ครูศาสตร์	วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	วิทยาการ จัดการ	
	\bar{x}	4.10	4.01	4.07	4.13
1. ครูศาสตร์	4.10	-	0.09	0.03	0.03
2. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4.01		-	0.06	0.12*
3. มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	4.07			-	0.06
4. วิทยาการจัดการ	4.13				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 48 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอน ของนิสิต คณะวิทยาการ
จัดการ แตกต่างกับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 49 เปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างคณะวิชาที่ศึกษา
ด้านวิธีสอน

คณะ	ครุศาสตร์	วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	วิทยาการ จัดการ
	\bar{x} 4.36	4.41	4.33	4.45
1. ครุศาสตร์	4.36	-	0.03	0.09*
2. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4.41	-	0.08	0.04
3. มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	4.33		-	0.12*
4. วิทยาการจัดการ	4.45			-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 49 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีสอน ของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ
แตกต่างกับ นิสิตคณะครุศาสตร์ และ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 50 เปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างคณะวิชาที่ศึกษา
ด้านอุปกรณ์และสถานที่

คณะ	ครุศาสตร์	วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	วิทยาการ จัดการ
	\bar{x} 4.07	3.97	3.99	4.13
1. ครุศาสตร์	4.07	-	0.08	0.06
2. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.97	-	0.02	0.16*
3. มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	3.99		-	0.14
4. วิทยาการจัดการ	4.13			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 50 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ของนิสิต
คณะวิทยาการจัดการ แตกต่างกับ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 51 เปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างคณะวิชาที่ศึกษา
ด้านการวัด และประเมินผล

คณะ	ครุศาสตร์	วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	วิทยาการ จัดการ
	\bar{x} 4.34	4.35	4.30	4.43
1. ครุศาสตร์	4.34	-	0.04	0.09*
2. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4.35	-	0.05	0.08
3. มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	4.30	-	-	0.13*
4. วิทยาการจัดการ	4.43	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 51 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านการวัด และประเมินผล ของนิสิต
คณะวิทยาการจัดการ แตกต่างกับ คณะครุศาสตร์ และ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 52 เปรียบเทียบรายคู่ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างคณะวิชาที่ศึกษา
รวมทุกด้าน

คณะ	ครุศาสตร์	วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	วิทยาการ จัดการ
	\bar{x} 4.24	4.22	4.20	4.31
1. ครุศาสตร์	4.24	-	0.02	0.04
2. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4.22	-	0.02	0.09*
3. มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	4.20	-	-	0.11*
4. วิทยาการจัดการ	4.31	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 52 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 รวมทุกด้าน ของนิสิต คณะวิทยาการ
จัดการ แตกต่างกับ คณะครุศาสตร์และ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ด้านหลักสูตร

ควรมีการจัดหลักสูตรหรือวิชาที่เกี่ยวข้องกับกีฬาประเภทต่างๆตามความสนใจของผู้เรียนมากกว่านี้

2. ด้านผู้สอน

ผู้สอนน่าจะเพิ่มสิ่งเร้าให้นิสิตตื่นตัว เกิดความสนุกสนาน เพื่อไม่ให้น่าเบื่อจนเกินไป ผู้สอนบางท่านสอนเร็วเกินไป

3. ด้านวิธีสอน

ควรให้นิสิตมีส่วนร่วมในการฝึกสมรรถภาพจริงตามความเหมาะสม

4. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่

มีอุปกรณ์ที่หลากหลายในการสอนทำให้เกิดความน่าสนใจในการเรียนมากขึ้น สถานที่ในการเรียนและการออกกำลังกายมีผู้ใช้บริการมาก ควรมีห้องน้ำและห้องอาบน้ำที่ชัดเจนใช้ได้ทุกช่วงของการเปิดบริการ

5. ด้านการวัด และการประเมินผล

ควรมีแบบทดสอบทักษะกีฬาหลายๆ ประเภทตามความสนใจของผู้เรียน เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลค่อนข้างสูง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีวศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตชาย และหญิงที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีวศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิต คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีวศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นิสิตที่กำลังศึกษารายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 จำนวน 4 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ จำนวน 2,213 คน เป็นนิสิตชาย 973 คน เป็นนิสิตหญิง 1,240 คน , คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 1,168 คน เป็นนิสิตชาย 556 คน เป็นนิสิตหญิง 612 คน , คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 1,376 คน เป็นนิสิตชาย 644 คน เป็นนิสิตหญิง 732 คน และคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 2,084 คน เป็นนิสิตชาย 797 คน เป็นนิสิตหญิง 1,287 คน รวมทั้งสิ้น 6,841 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาทั้ง 4 คณะ จากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เกรจซี่ และมอร์แกนจาก (Krejcie; & Morgan,1970; อ้างอิงจาก เทเวศร์ พิริยะพูนท์. 2545: 128) ได้กลุ่มตัวอย่าง 364 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างมีสัดส่วนสัดส่วน(Proportional Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม

ถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 5 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านผู้สอน
3. ด้านวิธีสอน
4. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่
5. ด้านการวัด และประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อการเรียนการสอน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Questionnaires) ทั้ง 5 ด้าน ลักษณะเดียวกับตอนที่ 2

การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ตรวจสอบเรียบร้อยแล้วมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น โดยแปลความหมายเทียบกับเกณฑ์ (ประคอง กรรณสูตร. 2538: 38)

4.50 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	น้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนิสิตชาย และหญิงที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 โดยการวิเคราะห์ (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ระหว่างคณะวิชาที่ศึกษาโดยการวิเคราะห์ (F-test) กำหนดระดับนัยสำคัญ .05 และเปรียบเทียบรายคู่ (Least Significant Difference)

5. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่3 มาสรุปแล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 สรุปผลได้ดังนี้

1. สถานภาพของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตทั้งหมด จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นนิสิตหญิง จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 56.50 และนิสิตชาย จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 เมื่อจำแนกตามคณะที่ศึกษาพบว่า เป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.25 และคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50

2. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 โดยรวมทุกด้าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.17) และจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

2.1 ด้านหลักสูตร โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.25)

2.2 ด้านผู้สอน โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.26)

2.3 ด้านวิธีสอน โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.24)

2.4 ด้านอุปกรณ์และสถานที่ โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.34)

2.5 ด้านการวัดและประเมินผลโดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.26)

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555

3.1 ตามตัวแปรเพศที่ศึกษา ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตชาย โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.10) และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตหญิง โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.21) เมื่อทำการเปรียบเทียบแล้ว พบว่าความคิดเห็นของนิสิตชายและนิสิตหญิง แตกต่างกัน

3.2 ตามตัวแปรคณะที่ศึกษา ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.16) ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.14) ความคิดเห็นของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.23) และความคิดเห็นของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.14) เมื่อทำการเปรียบเทียบแล้วพบว่า คณะที่ศึกษา ต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของ โดยวิชิของ แอลเอสดี (Least Significant Difference) พบว่า

3.2.1 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านหลักสูตรของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ แตกต่างกับคณะครุศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

3.2.2 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านผู้สอนของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ แตกต่างกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

3.2.3 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านวิธีสอนของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ แตกต่างกับคณะครุศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

3.2.4 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านอุปกรณ์และสถานที่ของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ แตกต่างกับ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

3.2.5 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ด้านการวัดและประเมินผล ของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ แตกต่างกับคณะครุศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

3.2.6 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 รวมทุกด้าน ของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ แตกต่างกับคณะครุศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

4. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

4.1 ด้านหลักสูตร

ควรมีการจัดหลักสูตรหรือวิชาที่เกี่ยวข้องกับกีฬาประเภทต่างๆตามความสนใจของผู้เรียนมากกว่านี้

4.2 ด้านผู้สอน

ผู้สอนน่าจะเพิ่มสิ่งเร้าให้นิสิตตื่นตัว เกิดความสนุกสนาน เพื่อไม่ให้น่าเบื่อจนเกินไป ผู้สอนบางท่านสอนเร็วเกินไป

4.3 ด้านวิธีสอน

ควรฝึกให้นิสิตมีส่วนร่วมในการฝึกสมรรถภาพจริงตามความเหมาะสม

4.4 ด้านอุปกรณ์ และสถานที่

มีอุปกรณ์ที่หลากหลายในการสอนทำให้เกิดความน่าสนใจในการเรียนมากขึ้น สถานที่ในการเรียนและการออกกำลังกายมีผู้ใช้บริการมาก ควรมีห้องน้ำและห้องอาบน้ำที่ชัดเจนใช้ได้ ทุกช่วงของการเปิดบริการ

4.5 ด้านการวัด และการประเมินผล

-

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555

1. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา จุดมุ่งหมายวิชาและเกณฑ์การประเมินผลในสัปดาห์แรกของการเรียนที่ชัดเจนแน่นอน มีการให้คำแนะนำ ให้นิสิต รู้จักแหล่งที่มาของข้อมูลเพิ่มเติมและวิธีการสอนทำให้นิสิตรู้จักคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหา อย่างมีระบบ โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต ในบทเรียนที่ 5 เรื่องทักษะการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ว่าผู้เรียนมีความรู้ทางวิชาการ มีทักษะทาง ปัญญา มีทักษะในการนำความรู้ความสามารถไปปรับใช้ในชีวิต มีทักษะในการวิเคราะห์สื่อสาร และมี

สุขภาพพลานามัยที่ดี สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2549) หมวดวิชาการศึกษาทั่วไปหมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้กว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติตนเอง ผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล มีสุขภาพพลานามัยที่ดี สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปและวัฒนธรรมทั้งของไทย และของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต และดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดีมีความสอดคล้องกับ ชุมพล วงศ์คำจันทร์ (2552: บทคัดย่อ) ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2551 มีความคิดเห็นเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. ความคิดเห็นของนิสิตชาย และนิสิตหญิงที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 พบว่าโดยภาพรวมเพศชายและเพศหญิงจะมีความคิดเห็นที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐาน ข้อที่ 1. ที่ว่าความคิดเห็นของนิสิตชายและนิสิตหญิง ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 แตกต่างกัน โดยพบว่านิสิตหญิงมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 มากกว่าในด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านการวัดและการประเมินผลทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตหญิงให้ความสำคัญในเรื่องของหลักการ วิธีการจัดการเรียนรู้ ดังที่บุญสม มาร์ตินและคณะ (2538: 130-134) ที่ได้กล่าวไว้ว่าวัยรุ่นหญิงตอนปลายเป็นวัยที่เตรียมตัวเป็นผู้ใหญ่ใช้เหตุผลในการตัดสินใจมากขึ้น มีอารมณ์มั่นคงมากขึ้น ส่วนนิสิตชายมีความคิดเห็น ด้านผู้สอน และด้านอุปกรณ์และสถานที่มากกว่า นิสิตหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตชายให้ความสำคัญกับตัวผู้สอน โดยส่วนใหญ่ผู้สอนเป็นเพศชาย จึงทำให้การสื่อสารและการทำความเข้าใจกับนิสิตเพศชายด้วยกันได้ง่ายกว่า และนิสิตชายมีความพร้อมทางด้านร่างกาย สามารถเล่นกีฬาได้เกือบทุกประเภทที่มีในการจัดการเรียนการสอน สถานที่ส่วนใหญ่มีความพร้อมต่อการจัดกิจกรรมกีฬาบางประเภทเท่านั้นซึ่งตรงกับความสนใจในชนิดกีฬาและการออกกำลังกายของนิสิตชายโดยสอดคล้องกับ จินดา บุญช่วยเกื้อกุล (2541: 66) ได้กล่าวว่าเพศมีผลต่อการออกกำลังกาย เนื่องจากโครงสร้างของร่างกาย กล้ามเนื้อ กระดูก รวมทั้งประสิทธิภาพการทำงานทุกระบบร่างกายผู้ชายและผู้หญิง แตกต่างกัน โดยธรรมชาติซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จริญญาศักดิ์ เบญจมาตย์ (2551: บทคัดย่อ) ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2551 เพศชายและเพศหญิงโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความคิดเห็นของนิสิต คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 รวมทุกด้านของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ

แตกต่างกับคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตคณะวิทยาการจัดการมีช่วงเวลาของการเรียน การใช้สถานที่มากกว่าคณะอื่นๆ เพราะนิสิตคณะวิทยาการจัดการสามารถใช้เวลาหลังจากการเรียนเพื่อฝึกซ้อมและปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษาที่สอดคล้องกับ ชี (Chi. 1993: 42) ได้วิจัยเรื่องการยอมรับในคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาของนักเรียนในประเทศจีนว่านักศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีความแตกต่างกันในการยอมรับในคุณค่า ด้านสุนทรียภาพกับด้านผ่อนคลายความตึงเครียดและการออกกำลังกาย นิสิตคณะวิทยาการจัดการมีช่วงเวลาในการเรียน และเวลาว่างที่เหมาะสมกับการใช้สถานที่ในการปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษา และยิ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดวงพร วงศ์ (2553: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2552 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2552 ระหว่างคณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ และคณะศิลปศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการนำผลการวิจัยเสนอต่อผู้บริหารและคณาจารย์ได้ศึกษาเพื่อนำข้อมูล และผลการวิจัยไปปรับปรุงหรือพัฒนาการจัดการศึกษาและกิจกรรมการเรียนการสอน ให้มีความเหมาะสมกับความคิดเห็นของนิสิตที่ได้แสดงไว้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุดกับนิสิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาภาคพิเศษ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตต่างๆไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. สืบค้นเมื่อ 28 มีนาคม 2552, จาก <http://www.ams.cmu.ac.th/pub/law/eduact>
- กรมการปกครอง. (2552). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔. สืบค้นเมื่อ 28 มีนาคม 2552, จาก <http://www.dopa.go.th>
- กฤษณะ แซ่มเงิน. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ ปีการศึกษา 2548. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กฤษณา สิงห์โตแก้ว. (2551). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาขางานการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพลชัยการเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาวิน กาญจนบุระ. (2550). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากรีฑาของผู้บริหารสถานศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาศุวครธานี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จัญญุศักดิ์ เบญจมาตย์. (2551). ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา แก่นวงศ์คำ. (2539). การจัดและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จารุวรรณ บุญรอด. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2448. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิรวัดน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. (2542). ทศนคติความเชื่อพฤติกรรมวัดการพยากร และเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- जारอง เงินดี. (2534). เอกสารคำสอนวิชาจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. หน้า 2.
- จันทร์พิมพ์ พลพะวงศ์. (2531). หลักการและการบริหารพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ชนวิวัฒน์ ศรีพุ่มบาง. (2547). *ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา พลศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2546*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ัชชวาล มาอยู่วัง. (2548). *ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์; และประดิษฐ์ อุปรนัย. (2547). *เอกสารการสอนชุดวิชาวิทยาการการสอน (Instructional Science) หน่วยที่ 1-7*. กรุงเทพฯ: วิกิตคอมเพวเวอร์พอยท์.
- ชาญณรงค์ คำเพชร. (2549). *ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาติชาย อิศรัมย์. (ม.ป.ป.). *พฤติกรรมการสอนวิชาพลศึกษา 2*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลานามัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชุมพล วงศ์คำจันทร์. (2552). *ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2551*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชุระวี สุริยาจันทร์; และคณะ. (2550). *สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของอาจารย์และนักศึกษาในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่*. เชียงใหม่: สถาบัน การพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่.
- ดวงพร วงศ์ไพก. (2553). *ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบัน การพลศึกษา ในเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2552*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทรงศักดิ์ ดิจริงตระกูล. (2546). *ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน สาขาธุรกิจ ในเขตห้วยขวาง สังกัดกรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิศนา แจมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2545). *กระบวนการเรียนรู้ ความหมาย แนวทางการพัฒนาและปัญหาข้อใจ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เทเวศร์ พิริยะพฤษณ์. (2545). อ้างจากเครซี่และมอร์แกน. การวิจัยทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ธีระพร อูวรรณโณ. (2535). จิตวิทยาทางสังคม. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธำรง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ: ธนรัชการพิมพ์.
- นารี รมย์นุกูล. (2547). ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม. ถ่ายเอกสาร.
- นिरชา ทองธรรมชาติ. (2544). กลยุทธ์การฝึกอบรมและวิทยากรในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.
- เนติธร รัศมีมีสีล. (2553). ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอน วิชา มศว. 145 สุขภาวะและวิถีชีวิตเชิงสร้างสรรค์ ปีการศึกษา 2552. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2535). การใช้และความคิดเห็นต่อการประเมินการสอนของผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญส่ง โกสะ. (2547). การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.
- ประคอง วรรณสูตร. (2538). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ประภา เพ็ญสุวรรณ. (2531). การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ประสิทธิ์ ผลพฤษยา. (2546). ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอน วิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2545). การจัดการและการบริหารอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ผจงจิต อารยะวงศ์. (2536). การเปรียบเทียบความคาดหวังและบทบาทที่ปฏิบัติจริงของครูพลศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ผจญ ชมจันทร์. (2550). ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2549. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผาณิต บิลมาศ. (2548). การวัดทักษะกีฬา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- แผน เจียรณัย. (2537). ปัญหาการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิชิต ภูติจันทร์. (2547). การทดสอบและประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พูนศักดิ์ ประถมบุตร. (2536). การทดสอบและประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พงษ์ศักดิ์ พลพงษ์. (2527). ประวัติ ปรัชญา และหลักการพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พจนานาทรัพย์สมาน. (2550). การจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนแสวงหาและค้นพบความรู้ด้วยตนเอง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2531). การวัดทัศนคติ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ไพฑูริย์ จัยสิน. (2530). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ไพศาล วงศาโรจน์; และคณะ. (2546). ความคิดเห็นของนักศึกษากว่กับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพในโครงการสมทบกับสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ. กรุงเทพฯ: ฝ่ายพัฒนาการศึกษาชุมชน วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ.
- ไพศาล หวังพานิช. (2530). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2526). การพลศึกษา = *The principles of physical education*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: พัทธอักษร.
- ภักดี บุญกิจ. (2548). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภิราข รัตนันต์. (2547). ทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภูชิต ภูติจันทร์. (2547). การทดสอบและประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. (2551). ประวัติมหาวิทยาลัย. สืบค้นเมื่อ 4 ธันวาคม 2555, จาก <http://www.bsru.ac.th/other/history.html>.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. (2551). หลักสูตรพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ฉบับปรับปรุง 2551.
- ยุทธพงษ์ ไกรวรรณ. (2541). เทคนิคและวิธีการสอน. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2526). การวัดผลและการสร้างแบบสอบสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เรืองวิทย์ แสงรัตนนา. (2542). การอบรมแบบมีส่วนร่วม : อีกมิติหนึ่งของรูปแบบการฝึกอบรม. เพิ่มผลผลิต. 37(7).

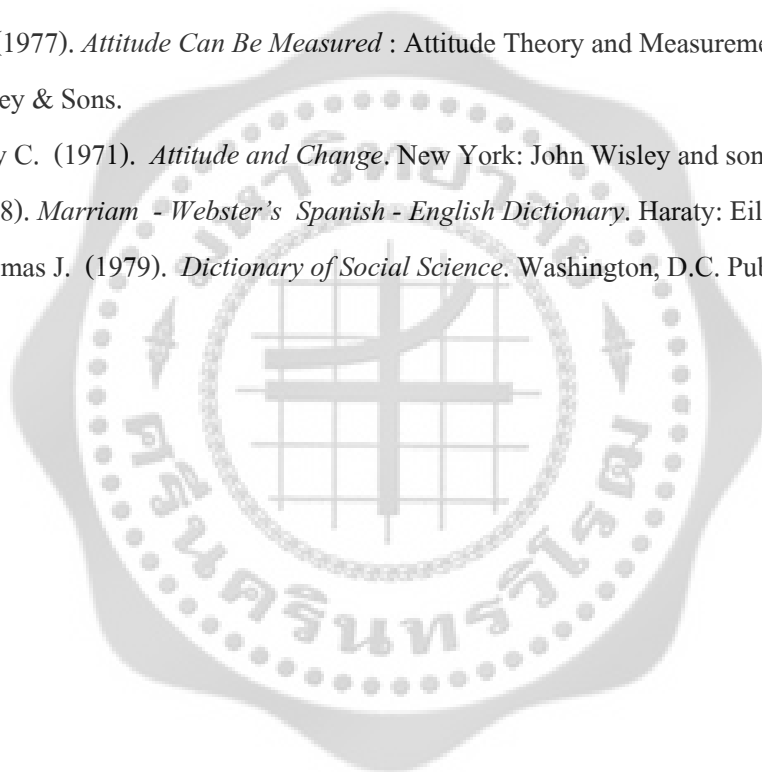
- ลาวัญญ์ จักรานุกวัฒน์. (2540). *ความคิดเห็นของนิสิต นักศึกษาปริญญาโทภาคพิเศษ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (M.B.A) สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ต่อการศึกษาภาคพิเศษ*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณพร ฉัตรทอง. (2546). *การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปขอหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณิ ลิ้มอักษร. (2543). *จิตวิทยาการศึกษา*. สงขลา: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). *ปรัชญา หลักการ และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- . (2548). *รวบรวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2523). *หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- . (2539). *การสอนพลศึกษา*. ฉบับพิมพ์ที่ 1. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.
- วิชัย ดันศิริ. (2550). *อุดมการณ์ทางการศึกษา ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิรัตน์ เกตุเทศ. (2547). *ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ปีการศึกษา 2546*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิริยา บุญชัย. (2523). *การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิบูลย์ เพื่อนชอบ. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2547*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต. (2554). *จุดมุ่งหมายรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ศรัณย์ พงษ์รัตนากุล. (2549). *ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษา และอาจารย์นิเทศที่มีต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2548*. ปริญญาตรี พุทธศักราช 2548. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ศิริพร ชีปนวัฒนา. (2549). *หลักการสอน*. เชียงใหม่: โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา.
- สถาบันการพลศึกษา. (2548). *หลักสูตรสถาบันการพลศึกษา ระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2548*.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สะอาด ไปธายะ. (2541). *การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่*.
การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สาคร ศิริจันทร์. (2550). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา
พลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549*. ปริญญาโท กศ.ม.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันทร์เอม. (2522). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: แพรวพิทยา.
- สุพร สินธพรัตน์. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาลีลาศของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 4
เขตพื้นที่การศึกษาดistrict เขต 2*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิทย์ มูลคำ; และอรทัย มูลคำ. (2546). *20 วิธีจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2540). *สารานุกรมเกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ*. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์
และสตีดิโอ.
- แสงทอง หอมสอาด. (2550). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้ควบคุมทีมที่มีต่อการจัดการ
แข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียนระดับประถมศึกษา ของ โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี
ปีการศึกษา 2549*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สนธิภา แก้วสนิท. (2546). *ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนในเครือ คณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท
กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมคิด ชิตประสงค์. (2535). *หลักการสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2552). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 - 2549*. หน้า 38. สืบค้นเมื่อ 28 มีนาคม 2552, จาก
<http://www.nesdb.go.th>.
- สำลี รักสุทธี. (2544). *เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ*.
กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- อนันต์ ขันทราช. (2535). *ความคิดเห็นในการพัฒนาตนเองของครูประจำการ โรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่*. ปริญญาโท กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.

- อรุณ เอียดฤทธิ์. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนพลศึกษา ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตเทคโนโลยี ราชวมงคล เขตภาคใต้*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อาภารณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน* (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อุดม เขยกิจวงศ์. (2545). *หลักสูตรท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991.
- อุดร รัตนภักดิ์. (2529). *ปรัชญานันทนาการ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุมาพร สกลรักษ์. (2540). *ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรรถิพย์ ลินะพัฒน์. (2535). *ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนประจำต่องานสังคมสงเคราะห์ ในโรงเรียน*. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมสงเคราะห์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Beaver, Mary Guy. (2000). A Survey of Physical Education Program in the Community Colleges of North Carolina. *Dissertation Abstracts International*. 61 - 10A.
- Best, John W. (1977). *Research in education*. (Third Edition). Engle Wood Cliffs, New Jersey: Pren Tice.
- Bucher, C.A. (1960). *Fundamental of Physical Education*. St. Louis: The C.V. Mosby.
- Camille, B.; & C. Rosalind. (1963). *Theory in Physical Education : A Guide of Program Charge*. Philadelphia: Leaf liger.
- Cannon, Robert; & Newble. (2000). *A Handbook for Teacher in Universities & Colleges: A Guide to Improving Teaching Methods*. 4th ed. London: Kogan.
- Chen, A.; & Chen, B. (2004). A web of Achieving in Physical Education: Goal, Interest, Outside-School Activity and Learning. *Learning and Individual Differences*. 14(3): 169 - 182.
- Chi. X. (1993, May). *Chines' College Students Perceived Value of Physical Activity*. *Dissertation Abstracts International*. 53(10): 42.
- Crow; & A.W. Crow. (1980). *Introduction to Education*. New Delhi: Enrage Publishing House.
- Foster, C.R. (1972). *Psychology for Life Adjustment*. Chicago: American Techniccal.
- Good, carter V. (1973). *Dictionary of Cducation*. New York : McGraw - Hill Book Oo.
- Guralnik J.T. (1973). *Psychology of the Classroom Englewook Cliffs*. New Jersey: Prentice Hall.
- Hall. (1977); Cannon, Robert; & Newble. (2000). *A Handbook for Teacher in Universities & Colleges : A Guide to improving Teaching Methods*. 4th ed. London: Kogan.

- Hillgard, E.R. (1962). *Introduction to Psychology*. Harcourt Brace & World, Inc.
- Homy; et al. (1968). *Working with Parents of Children with Special Needs*. p.682.
- Isaak, A.C. (1981). *Scope and Methods of Political Science: An Introduction to the Methodology of Political Inquiry*. 3rd ed. Illinois: The Dorsey Press.
- Kokkonen, A; & Juha, C. (2003). Physical Education: Behavioral Sciences. *Dissertation Abstracts International*. 148.
- Kolesnik, W. L. (1970). *Educational Psychology*. 2nd ed.. New York: McGraw-Hill Book Co.
- Kolasa' B.J. (1969). *Introduction to Behavioral Science for Business*. New York: John Wiley Sons.
- Luke' M.D. & Gary D, Sinclair . (1996) . *Gender Differences in Adolescents' Attitudes Toward School Physical Education*. *Journal of Teaching in Physical Education*. 53(04): 31 – 46.
- Maier, N.R.F. (1955). *Psychology in Industry*. (3 ed.) Boston: Houghton Mifflin Company.
- Mayer, Sarah Michelle. (2005). Assessment of Physical Education Program in Elementary Schools. *Dissertation Abstracts International*. 43(01): 36.
- Morgan C, T.; & King R,A. (1991). *Introduction of Psychology*. Tokyo: International Student McGraw - Hill Kogakussha. Ltd.
- Morris, Charles G. (1990). *Psychology : An Introduction*. New Jersey: Prentice - Hall.
- Nunnally. (1959). *Attitude Measurement*. in the Handbook of Social Psychology. Massachusetts: Addison - Wesly.
- Oliva, Peter F. (1992). *Developing the Curriculum*. 3 rd ed. New York: HarperCollins.
- Oliver P. E. (1982). *Developing the Curriculum*. Boston: Little' Brown and Company.
- Ommundsen, Y. (2001). Self - Handicapping Strategies in Physical Classes. The Influence of Implicit Theories of The Nature of Ability and Achievement Goals. *Psychology of Sport & Exercise*. 2: 139 - 156.
- Oskamp, Stuart. (1997). *Attitudes and Opinions*. New Jersey . Englewood Cliffs: Prentice – hall.
- Parrilla Esquilin, Jesus M. (2005). Teachers Attitudes Concerning their Preparation, Acceptance, and Use of Computer Technology in Physical Education Classes in Junior High School of the Fajardo Education Region, Puerto, Puerto Rico. *Dissertation Abstracts International*. 65(10): 3645 – A.
- Ping, Xiang. (2001). Department of Health & Kinesiology. Texas A & M University, College Station. Concrption of Ability and Achievement Goals in Physical Education: Comparisons of American and Chinese Students. *Contemporary Education Psychology*. 26: 348 – 365.

- Rammer, V.P. (1996). *Introduction to Psychology*. New York: McGraw - Hill Society.
- Saylor, J.G.; & Alexander, W.M. (1959). *Curriculum Planning for Better Teaching and Learning*.
New York: Rinehart and Company.
- Shaver, Kelley G. (1977). *Principles of Social Psychology*. Cambridge: Winthrop Publishers.
- Stoker, Steven Vaughn. (1999, February). *Physical and Health Education Curriculums : Middle School Students Attitudes Toward a Collaborative Approach. Dissertation Abstract International*. 37 (01): 6080 - A.
- Taba, Hilde. (1962). *Curriculum Development : Theory and Practice*. New York: Harcourt, Brace and World.
- Thurstone, L. (1977). *Attitude Can Be Measured : Attitude Theory and Measurement*. New York: Willey & Sons.
- Triandis, Harry C. (1971). *Attitude and Change*. New York: John Wisley and sons.
- Webster. (1998). *Marriam - Webster's Spanish - English Dictionary*. Haraty: Eileen M.P. 950.
- Zadrozny, Thomas J. (1979). *Dictionary of Social Science*. Washington, D.C. Public Affair Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

ความคิดเห็นของนิสิต ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 โดยแบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ นิสิตเห็นด้วยมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 5 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านผู้สอน
3. ด้านวิธีสอน
4. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่
5. ด้านการวัด และประเมินผล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะคำถามแบบปลายเปิด

(Open - Ended Questionnaires)

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริม รวมทั้งพัฒนาการจัดการเรียนการสอน รายวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในปีการศึกษาต่อไป และเพื่อประโยชน์สูงสุดของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากนิสิต ในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ตามความคิดเห็นของนิสิตอย่างแท้จริง โดยไม่ต้องระบุชื่อนามสกุล ลงในแบบสอบถาม รวมทั้งคำตอบของนิสิตจะไม่มีผลต่อตัวนิสิตแต่อย่างใด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างดีมาในโอกาสนี้

นายวิเชียร ทูวิลลา

นิสิตหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ให้ตรงตามสถานภาพของนิสิต

1. เพศ

เพศชาย เพศหญิง

2. คณะวิชา

- คณะครุศาสตร์
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 คณะวิทยาการจัดการ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของนิสิตมากที่สุด

ช่องหมายเลข 5	นิสิตเห็นด้วย	มากที่สุด
ช่องหมายเลข 4	นิสิตเห็นด้วย	มาก
ช่องหมายเลข 3	นิสิตเห็นด้วย	ปานกลาง
ช่องหมายเลข 2	นิสิตเห็นด้วย	น้อย
ช่องหมายเลข 1	นิสิตเห็นด้วย	น้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ด้านหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ก.	การเรียนการสอนมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	✓				

จากข้อ ก. แสดงว่า นิสิตมีความเห็นว่าการเรียนการสอนมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในระดับ มากที่สุด

ด้านหลักสูตร

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	หลักสูตรกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาไว้อย่างเหมาะสม					
2.	การจัดหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน					
3.	มีการจัดหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง					
4.	หลักสูตรที่กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
5.	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดให้นิสิตสามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น					
6.	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นการออกกำลังกาย และการดูแลสุขภาพ					
7.	รายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีความเหมาะสม และทันสมัย					
8.	รายวิชาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต					
9.	เนื้อหาที่เรียนมีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดไว้					
10.	นิสิตได้รับประสบการณ์จากการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่แท้จริง					

ด้านผู้สอน

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี					
2.	ผู้สอนใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมในขณะทำการสอน					
3.	ผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมตามกาลเทศะ					
4.	ผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์และตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร					
5.	ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอนและตรงต่อเวลา					
6.	ผู้สอนมีการดูแลและเอาใจใส่ในด้านการฝึกทักษะทางพลศึกษา					
7.	ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน					
8.	ผู้สอนใช้วาจาสุภาพกับนิสิต					
9.	ผู้สอนใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ					
10.	ผู้สอนปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต					

ด้านวิธีสอน

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	มีการแจ้งวัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา จุดมุ่งหมายของวิชา และเกณฑ์การประเมินผลให้นิสิตในสัปดาห์แรกของการเรียน					
2.	มีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหารายวิชา					
3.	มีวิธีการสอนที่ทำให้นิสิตรู้จักคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ					
4.	เปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
5.	กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นิสิตมีมนุษยสัมพันธ์ และความสามัคคี					
6.	กิจกรรมการเรียนการสอนได้สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม					
7.	มีการแนะนำให้นิสิตรู้จักแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม					
8.	มีการนำสื่อเทคโนโลยีหรือสิ่งอื่นมาบูรณาการกับวิชาพลศึกษา เช่นการสืบค้นข้อมูลโดยใช้ Internet หรือวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการกับวิชาพลศึกษา					
9.	กิจกรรมการเรียนการสอนเอื้อให้นิสิตได้สร้างผลงาน					
10.	มีการจัดการสอนจากเนื้อหาที่มีความเข้าใจง่ายไปสู่เนื้อหาที่มีความซับซ้อนมาก					

ด้านอุปกรณ์ และสถานที่

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	มีอุปกรณ์การเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
2.	มีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอน					
3.	การจัดเก็บอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬามีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
4.	การดูแลอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้เสมอ					
5.	อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีคุณภาพและได้มาตรฐาน					
6.	มีอุปกรณ์กีฬาที่ให้นักเรียนใช้ นอกเวลาเรียน เพียงพอกับจำนวนผู้ใช้					
7.	ห้องเรียนสะอาด เหมาะสมกับการเรียนการสอน					
8.	สนามกีฬาและอาคารฝึกมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอนและฝึกกีฬา					
9.	มีสถานที่ฝึกซ้อมหลังจากการเรียนการสอนเพียงพอ					
10	มีห้องอาบน้ำ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่เพียงพอ					

ด้านการวัด และประเมินผล

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นิสิตด้วยความถูกต้อง เหมาะสม บริสุทธิ์ ยุติธรรม					
2.	มีการชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการ ทดสอบ					
3.	มีเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจนและ เหมาะสม					
4.	แบบทดสอบสามารถวัดได้ตรงตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
5.	มีการแจ้งผลการสอบที่รวดเร็วและ ถูกต้อง					
6.	มีการทดสอบข้อเขียนที่เหมาะสมกับ เนื้อหา					
7.	มีการทดสอบภาคปฏิบัติที่เหมาะสมกับ เนื้อหา					
8.	มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลัง เรียนเพื่อเป็นการวัดความรู้ทางพลศึกษา					
9.	มีการทดสอบด้านสมรรถภาพและทักษะ ระหว่างเรียนเพื่อประเมินผลผู้เรียนให้ ตรงตามจุดมุ่งหมาย					
10.	มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่ง กาย การเข้าชั้นเรียน					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

1.ด้านหลักสูตร

.....

.....

.....

2.ด้านผู้สอน

.....

.....

.....

3.ด้านวิธีสอน

.....

.....

.....

4.ด้านอุปกรณ์และสถานที่

.....

.....

.....

5.ด้านการวัดและประเมินผล

.....

.....

.....

6.อื่นๆ

.....

.....

.....

นายวิเชียร ทูวิลา

นิสิตหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี	อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม	อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน	อาจารย์ประจำภาควิชาพลานามัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
อาจารย์สายัน พุทธลา	ผู้อำนวยการสำนักกิจการนิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
อาจารย์สุรศักดิ์ เครือหงษ์	ประธานสาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล นายวิเชียร ทวีลา
 วันเดือนปีเกิด 29 ธันวาคม 2527
 สถานที่เกิด จังหวัดชุมพร
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 70/31 ต.มหาชัย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร 74000
 ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน พนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
 1060 ถนนอิสรภาพ ซอยอิสรภาพ 15 แขวงหิรัญรูจี
 เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

ประวัติทางการศึกษา

พ.ศ. 2539 ประถมศึกษาปีที่ 6
 จากโรงเรียนอรรณาลัย (ท่าจีน) จังหวัดสมุทรสาคร
 พ.ศ. 2545 ชั้นมัธยมศึกษา
 จากโรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ จังหวัดสมุทรสาคร
 พ.ศ. 2549 ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาการประถมศึกษา
 จากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
 พ.ศ. 2556 การศึกษามหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ